

De minder bewandelde weg

door

Rick Longva

© Rik Longva 2016

Vertaling: Wim Janse

INDEX.

[De minder bewandelde weg - deel 1](#)

[De minder bewandelde weg - deel 2](#)

[De minder bewandelde weg - deel 3](#)

[De minder bewandelde weg - deel 4](#)

[De minder bewandelde weg - deel 5](#)

[De minder bewandelde weg - deel 6](#)

[De minder bewandelde weg - deel 7](#)

[De minder bewandelde weg - deel 8](#)

Deel 1.

"Maar jullie richtinggevers zullen niet verder omringd worden, maar jullie ogen zullen jullie richtinggevers zien." (Jes. 30:20;SW)

Allen die geloven zullen dit als enig verlangen hebben: God te kennen, verder te gaan op de weg naar een verstaan van de wegen van God. Te vaak stoppen velen en raken op hun gemak met bekende omgevingen en met bekende stemmen die troost schijnen te brengen met betrekking tot de wegen van God. Vaak brengen deze stemmen verwarring en, wanneer vergeleken met de Schrift, elkaar tegensprekende inzichten over God. Velen zien voorbij aan deze tegenstellende en verwarrende inzichten omdat zij de mens vertrouwen van wie zij geloven dat hij hun herder is voor een hoger onderwijs, en zijn tevreden met de verwarring omdat zij zich teveel op hun gemak voelen om verder voorwaarts gaan.

En toch zijn er, in deze toestand van verwarring en tegenspraak, individuen die proberen God te leren kennen met een in hen geplaatst verlangen om voorwaarts te gaan. In het begin houdt vrees voor verbanning van hen naar wie zij opkeken hen terug; pas nadat zij bijna sterven van geestelijke dorst worden zij zich er van bewust dat er veel meer is om onthuld te worden. Uiteindelijk zullen zij de wateren testen, vaak als gevolg hebbend dat ze naar een ander kamp gaan. Dan beroert iets hen opnieuw en bewegen zij zich wat verder weg. Omdat zij zichzelf alleen gaan bevinden beginnen ze tot de bewustwording te komen dat zij de geest bezitten van Hem Die het universum tot ontstaan sprak en dat die geest hen aanspoort om door te gaan. Uiteindelijk bevinden zij zich in de plaats waar anderen (in de kampen) hen tegen gewaarschuwd hadden om zich er verre van te houden, de plaats van alleen zijn, zonder de kampleiding, broederschap en bestuur, en zonder de aflegging van verantwoording aan de kampleiders. Maar ze vinden al snel dat ze vrede hebben en de leiding van de geest in hun geest voelen die hen meeneemt naar plaatsen van verstaan over God waarvan ze nooit gedroomd hadden dat ze waar zijn. Soms zullen ze van de weg afraken en opnieuw zich comfortabel voelen in een kamp, maar uiteindelijk zullen ze de hand van God voelen die hen zachtjes wegvoert van het kamp, hen verder leidend over de weg naar een nog dieper verstaan van Wie Hij is, en in diepere waarheden over Zijn wegen met Zijn schepping.

Terwijl nog in het kamp: "jullie oren zullen van achter jullie een woord horen, zeggend: Dit is de weg, ga er op, wanneer jullie zullen geloven en wanneer jullie rechtsaf en linksaf zullen gaan." (Jes. 30:21;SW) Wanneer zij voorwaarts gaan komen ze al spoedig tot de bewustwording dat maar weinigen deze woorden van Jesaja horen. En nog minder horen deze woorden van dezelfde profeet: "Jullie zijn Mijn getuigenissen, beweert JAHWEH, en Mijn dienaar, die Ik koos, opdat jullie zullen weten en jullie Mij zullen geloven en jullie zullen begrijpen dat Ik het ben"

(Jes. 43:10;SW). Je zal, terwijl je verder gaat op de weg, leren dat je niet alleen leert over God, maar dat je bewogen wordt naar een plaats waar je begint Hem te kennen en Hem te begrijpen, alsook Hem helemaal te geloven. Je wordt één gemaakt aan het beeld van Zijn Zoon [Rom. 8:29]. Deze bewustwording wordt alleen door Hem bereikt; je komt tot de bewustwording dat je Zijn prestatie bent en dat de weg waarop je gaat al tevoren door God was klaar gemaakt [Efe. 2:10].

Volg Mij!

Er is dit verslag in Johannes wanneer Petrus zich tot de Heer wendt en vraagt: "Wat gaat er met deze man gebeuren?" (dit heeft betrekking op Johannes). De Heer keerde Zich tot Petrus en zei: "Wat gaat jou dat aan? Volg Mij!" (Joh. 21:22;SW). Jezus vertelt Petrus dat Hij de vervulling in Johannes zal zijn; Hij zal de Ene zijn Die alle stappen van Johannes zal controleren, dus maak je over hem geen zorgen. Ik zal ook jouw Gids in de waarheid zijn.

Zovelen stellen zich vandaag op als de Schriftpolitie, de leiders van en naar de waarheid, de enigen die de sleutels hebben tot het begrijpen van de Vader en de houders van de sleutels naar het Koninkrijk, terwijl Jezus zei dat dit begrip alleen te vinden is door Hem en alleen in de Schrift: "Doorzoek de Geschriften, want jullie menen in hen aionisch leven te hebben en dezen zijn het die aangaande Mij getuigenis geven" (Joh. 5:39) en "Ik ben de Weg en de Waarheid en het Leven. Niemand komt naar de Vader toe anders dan door Mij"(Joh. 14:6). Deze woorden van Jezus zijn de drijvende krachten in iedere gelovige op de weg naar het kennen van God, de krachten die ons dieper in de Schrift drijven en weg van de leringen die zouden willen dat we zelfvoldaan worden, weg van de leer die de woorden van het Schrift tegensprekt en verwart. Alleen door gehoor te geven aan de woorden van Jezus: "Ik ben de weg naar de Vader. Doorzoek de Schrift die van Mij getuigt," kunnen we de Vader leren kennen en de Christus Die de Vader zond en Zijn Koninkrijk van rechtvaardigheid. Niemand kan buitenom Jezus de Vader leren kennen; we moeten doorheen Jezus gaan om de Vader te kennen [Joh. 14:6], opdat we weten wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is, bovendien de overtreffende liefde van de kennis van Christus te kennen, opdat jullie vervuld zullen worden in al de volheid van God" (Efe. 3:18,19).

Jammer genoeg kijken velen naar anderen (mensen) om hen compleet in God te maken. Mensen kunnen onderwijzen, maar God onthult.

Zijn prestatie

Wij zijn allen Zijn prestatie. Hij is de Meester Bouwer. Hij is Degene Die ons tot geestelijke volwassenheid zal brengen. Paulus vertelt ons wat het doel is: "tot wij allen zouden bereiken in de eenheid van het geloof en van het besef van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot een maat van statur van de volheid van de Christus" (Efe. 4:13).

Dit gebeurt niet door op zondagmorgen naar een preek te luisteren, of eens per maand een artikel te lezen, of een dagelijks Bijbel-leesplan te volgen gedurende een jaar, of door tot een organisatie te behoren. Dit gebeurt vanuit een door God

gegeven verlangen Hem te kennen, niet door alleen te volgen en te leren wat anderen over Hem zeggen, maar wat Hij van Zichzelf zegt.

Jezus vroeg: "Wie zeggen de scharen dat Ik ben?"(Luk. 9:18). Lees de antwoorden: "Johannes de Doper, maar anderen Elia, en anderen dat een profeet, een zekere van hen van de begintijd, opstond". Al dezen waren dood, maar dit was wat de scharen geloofden wie Hij was. De scharen hadden het fout. Zij die met Hem wandelen en Hem kennen (en dat is altijd de minderheid geweest), zullen antwoorden zoals Petrus deed: "U bent de Christus, de Zoon van de levende God!"(Matt. 16:16). En geen mens kan die waarheid aan wie dan ook onthullen: "omdat vlees en bloed dit niet aan jou onthult, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is"(Matt. 16:17).

Het menselijk denken, overgelaten aan zijn eigen denkbeelden, kan alleen maar speculeren over wat de Schrift leert; de meesten geloven dat het is als het lezen van een handleiding om een kapot apparaat te repareren, of een uitdaging om goed te zij (of anders!), en dat het door hun inspanningen is dat het apparaat langzaam aan weer werkend wordt gemaakt, wat niet het geval is. Zonder de geest van waarheid (het denken van Christus) zullen mensen alleen maar begrijpen wat in de mode is over God.

Voordat de Schrift werd geschreven was God Zichzelf aan het onthullen aan individuen die werden gekozen om Hem aan anderen te onthullen. Nu onthult Hij Zichzelf door de Schrift aan hen die de Zijnen zijn, aan hen die het denken van Christus hebben [1 Kor. 2:16], aan hen die door de geest geleid worden [Rom. 8:14], aan hen die met Hem zullen heersen en regeren in de toekomstige eeuwen [2 Tim. 2:11,12].

God kennen is niet het een of ander op goed geluk uitgevoerd werk van Zijn geest die leidt en onthult. En het is nooit door de wil van mensen om Hem te kennen [Rom. 3:11,12]. Uw hart moet open zijn voor de dingen van God, en God is Degene Die zegt: "Ik geef aan hen een hart om Mij te kennen ... En jullie zoeken Mij en jullie vinden, want jullie zullen naar Mij vragen met heel jullie hart" (Jer. 24:7; 29:13). Het is niet naar "ons" begrip van de Schrift dat God Zichzelf aan ons onthult; Jezus zei dat velen het woord van God overtreden door hun tradities ("HUN" begrip van de Schrift), en dat zij Hem tevergeefs vereerden, omdat in hun leringen zij de aanwijzingen van mensen onderwezen, en door dit te doen maken zij het woord van God machteloos [Matt. 15:6-9]. Dit is waar gebleken sinds Jezus deze woorden sprak, en daarvoor.

Het is alleen door Gods geest van waarheid dat het woord van God God aan ons onthult: "Maar wanneer ook maar deze zal komen, de geest van waarheid, zal hij jullie de weg leiden tot in alle waarheid, want hij zal niet uit zichzelf spreken, maar in het geval dat hij zal horen, zoveel zal hij spreken; en de komende dingen zal hij aan jullie verkondigen. Deze zal Mij verheerlijken, omdat hij vanuit het Mijne zal nemen en aan jullie zal verkondigen"(Joh. 16:13,14). Jammer genoeg zijn de meesten geprogrammeerd om te geloven dat er "hogere" aardse plaatsen van onderwijs zijn, opgezet om alleen te onthullen wat God aan hen kan onthullen.

Paulus vertelt ons dat Christus zit te midden van de hemelingen [Efe. 2:6]. Dat is onze plaats van hoger onderwijs; dat is waar Hij Zijn plan van de tijdperken aan ons onthult: "opdat Hij, in de opkomende aionen, de overtreffende rijkdom van Zijn genade zou betonen, in vriendelijkheid naar ons in Christus Jezus" (Efe. 2:7).

Aan degene wiens hart geopend is geworden voor Zijn onderwijs zal diens hart open zijn om Zijn stem te horen: "Mijn schapen horen Mijn stem. En Ik ken ze en zij volgen Mij" (Joh. 10:27). Zij zullen niet naar de stem van een ander luisteren: "Een buitenstaander zullen zij echter niet volgen, maar zij zullen van hem af vluchten, want zij hebben de stem van de buitenstaanders niet waargenomen" (Joh. 10:5). Er kunnen tijden (seizoenen) zijn wanneer een vreemde stem troostend zal klinken, maar bij nader onderzoek zal die herkend worden als de stem van een buitenstaander. Dan zal de Stem die boven alle andere gehoord zal worden zeggen "dit is de weg," en ons verder de weg op helpen. Hij die de Stem hoort en verstaat zal degene zijn wiens vermogens geoefend zijn om onderscheid te maken tussen het goede en het kwade [Hebr. 5:13,14]. Zij zullen voortgaan.

De eenzame weg

De wandeling op de weg naar Zoonschap/Dochterschap [2 Kor. 6:17,18] is heel vaak eenzaam. Jezus zei: "Kom binnen door de nauwe poort, want breed is de poort en ruim is de weg die wegleidt tot in de ondergang en er zijn velen die door haar binnenkomen. Maar iets nauw is de poort en versmald is de weg die wegleidt tot in het Leven en weinigen zijn er die haar vinden. Pas op voor de pseudo-profeten die tot jullie komen in schaapskleding, maar van binnen zijn zij roofzuchtige wolven. Aan hun vruchten zullen jullie ze herkennen" (Matt. 7:13-16).

Velen menen dat deze verzen gaan over de geredden en de verdoemden; zij die de nauwe poort vinden (de smalle weg) en zij die de brede poort vinden (de brede weg) zijn óf bestemd voor de hemel óf voor de hel. Dat is niet wat Jezus bedoelde. Dit deel van de Schrift heeft te maken met zij die geestelijk inzicht hebben, zij die geen gehoor geven aan het onderwijs van valse profeten, zij van wie de harten geleid worden door Gods geest. Zij zijn degenen (de enkelingen) die de nauwe poort binnen gaan die leidt naar de smalle weg van waarheid en leven, met maar weinigen er op. De brede poort is voor de massa, de velen, zij waarvan Jezus zei dat ze de ontelbare en diverse menselijke onderwijzingen en tradities volgen over God en Hemzelf. Zij zullen niet in staat zijn de vrucht (valse leer) te herkennen van hen die in schaapskleren komen; hun vermogens zijn niet geoefend in het herkennen dat ze op de brede weg zijn, omdat de weg waarop zij gaan bevolkt, populair en comfortabel is. Alles wordt voor hen gedaan, het is niet nodig zelf te zoeken; iemand wordt betaald om het voor hen te doen. Hen wordt geleerd te relaxen en hun denken af te schakelen; hen wordt verteld wat te geloven. Ik ben niet kritisch, ik oordeel niet, dit is ook alles Gods werk. Hij zet hen op hun spoor, Hij heeft de controle over allen [Jesaja 46:10b, Psalmen 33:11, Jesaja 14:24, Romeinen 9:19,20]. Allen op de brede weg zijn daar omdat dat is waar ze moeten zijn [Mattheüs 13:11, Lucas 8:10]. Alleen God kan u door de nauwe poort roepen.

De weinigen

Doorheen heel de Schrift zijn er de weinigen die oren hebben om te horen, net zoals er zijn die dat niet hebben. Voor hen die oren hebben om te horen zegt Jezus: "Aan jullie is het geheim gegeven van het koninkrijk van God" (Mar. 4:11). Jezus zei ook: "maar aan die van buiten zijn gebeurt alles in parabels, opdat kijkende zij zullen kijken, maar dat zij toch niet zullen waarnemen; en horend zullen zij horen en zij zullen toch niet begrijpen, opdat zij niet zouden omkeren en dat hen de zondige daden losgelaten zal worden" (Mar. 4:11b,12). Hij zei de reden hiervoor in Matt. 13:11; de geheimen van het Koninkrijk van de hemelen zijn niet gegeven aan die buiten Zijn directe omgeving zijn. Net als de nauwe poort die naar de smalle weg leidt zijn er maar weinigen die het vinden. Tot die van Hem zijn, de Weg van Wie zij zich bewust zijn, is het gegeven de Weg te kennen [Joh. 14:4].

Velen, de massa's, schrikken terug van deze waarheid.

"Jezus heeft geen favorieten," zeggen zij. "Wij zijn allen gelijk in Gods ogen!"

Dit is deels waar. Hij toont geen voorkeur wanneer het aankomt op Zijn liefde voor ons of op Zijn redding van allen, maar wanneer het aankomt op hen die met Hem zullen dienen in de toekomstige eeuwen zijn er vele verzen die ons leren dat dit zo is. De twaalf apostelen zullen zitten op twaalf tronen, de twaalf stammen van Israel oordelend [Matt. 19:28]. Zij die gekozen zijn uit de natiën zullen met Hem dienen over de natiën en over de boodschappers [1 Kor. 6:2,3].

We kunnen in de Schrift ook zien dat toen Jezus met de twaalf was, Hij vier had die Zijn meest innige metgezellen waren: Petrus, Jakobus, Andreas en Johannes; zij hoorden dingen die de andere acht niet hoorden. Hen werd gevraagd met Hem te zijn op de berg van de transfiguratie [Matt. 17:1,2]; drie van hen, Petrus, Jakobus en Johannes werden gevraagd bij Hem te zijn in de Hof van Getsemané, toen Hij weg ging om te bidden [Matt. 26:37]. Van deze drie was Johannes de meest intieme. Het was Johannes die in de bovenkamer zijn hoofd liet rusten op de borst van Jezus; Johannes wordt ook degene genoemd die Jezus liefhad - bijzonder! - [Joh. 13:23]. Het was Johannes over wie Petrus aan Jezus vroeg wat er met hem zou gebeuren, mogelijk vanwege de nauwe relatie met Jezus [Joh. 21:20-23]. Johannes was de enige van de twaalf bij de kruisiging, hij was degene aan wie Jezus zei dat Zijn moeder Maria moeder voor hem moest zijn [Joh. 19:26,27].

Paulus vertelt ons dat er zijn aan wie God de voorkeur geeft om de eersten te zijn om in deze tijd te geloven, de eerste vruchten van hen die zullen geloven [2 Tess. 2:13]. Ook is het God Die het hart opent van hen die in deze tijd geloven [Hand. 16:14], en Die de harten sluit van hen die in deze tijd niet zullen geloven [Joh. 12:39,40]. Doorheen heel het Oude Testament koos God individuen uit aan Wie Hij Zichzelf bekend maakte, alsook aan de natie Israel, om te geloven, terwijl Hij de natiën achterliet om hun eigen gang te gaan [Hand. 14:16,17].

Helaas is dit bij de massa onbekend. Er wordt vrijwel nooit over gepreekt, en als het al gebeurt wordt het zó ver uit de context genomen dat het van God een monster maakt. Omdat God een paar apart neemt betekent niet dat Hij de rest negeert [Hand. 14:17]. Hij zorgt voor allen. Maar thans bereidt Hij een paar voor om Hem te kennen.

Allen zullen uiteindelijk komen tot een verstaan van Zijn genade en liefde, en allen zullen op een dag Hem kennen, maar voor nu is het alleen voor hen die apart gesteld zijn [1Tim. 4:9-11]. Zij die er toe gebracht zijn Zijn waarheid te zoeken zijn zij die verkregen hebben: "Wij nu namen niet de geest van de wereld in ontvangst, maar de geest die vanuit God is, opdat wij de dingen onder God zullen waarnemen, genadig aan ons gegeven wordend, de dingen ook die wij spreken, niet onderwezen in woorden van menselijke wijsheid, maar in onderwijs van geest, geestelijke dingen met geestelijke woorden vergelijkend"(1 Kor. 2:12,13).

Voor de massa zijn de weinigen bijzonder, buitenbeentjes, ongeleerd in het algemene en traditionele onderwijs, maar toch zijn dezen degenen die God geroepen heeft om Hem te kennen [1 Kor. 1:26-31].

Leren om af te leren

Het eerste dat God doet met hen die binnen gaan door de nauwe poort, is hen leren af te leren wat wij eens geloofden waar te zijn over Hem, het onderwijs dat aan hen wordt geleerd die op de brede weg zijn, het onderwijs dat niet gelijk op loopt met wat de Schrift over Zijn wegen zegt.

Wanneer God u terzijde trekt, neemt Hij u precies zoals u bent, maar nu begint Hij het proces van u te kneden in wat u zal zijn: een gezamenlijk genietter van Christus' lotdeel.

Paulus zegt het op deze manier:

"14 Want zovelen als in geest van God geleid worden, dezen zijn zonen van God.

15 Want jullie namen niet geest van slavernij in ontvangst, weer tot in vrees, maar jullie namen geest van zonschap in ontvangst, in welke wij schreeuwen: ABBA, Vader!

16 De geest zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.

17 Indien echter kinderen, dan ook lotbezitters; inderdaad, lotbezitters van God en mede-lotbezitters van Christus. Wanneer wij namelijk samen lijden, dan is dat opdat wij ook samen verheerlijkt zouden worden"

(Rom. 8:14-17)

Het samen lijden is identiek aan het lijden waar Jezus doorheen ging. Niet het lijden aan het kruis, alleen Hij deed dat, maar met de kennis van wie je bent in Gods familie, belachelijk gemaakt wordend voor het begrijpen wie je bent [Joh. 15:18,19]. Dit is niet iets waar over geroemd zou moeten worden; het is iets dat ons nederig maakt [Rom. 12:16; 1 Pet. 3:8]. Te denken dat God ons heeft gekozen, zwakke, beperkte mensen, om met Zijn Zoon mede-heersers te zijn in de toekomstige aionen, is voor de natuurlijke geest onzinnig; velen geloven dat het enige dat we in de toekomstige aionen zullen doen is leren harp te spelen. Dit is één reden die Hij bij ons inbrengt met het denken van Christus [1 Kor. 2:16], opdat we beter onze positie en toekomstige roeping zouden kunnen verstaan. Paulus zegt dat we nu ambassadeurs zijn voor Christus [2 Kor. 5:20], en we weten dat ons kunnen is van God [2 Kor. 3:5], niet van onszelf [Joh. 15:5].

Jezus zei: "Dan antwoordt Jezus en zei tot hen: "Amen! Amen! Ik zeg tot jullie, de Zoon kan niets vanaf Zichzelf doen, in het geval Hij het niet zal bekijken dat de Vader het doet. Want welke dingen Hij ook maar zal doen, deze dingen doet ook de Zoon evenzo" (Joh. 5:19). Dit hetzelfde geldt voor de gelovige; wat we van de Vader zien (nu door de Schrift) is wat we zouden doen. Paulus zei ook: "Word mijn nabootsers, zoals ook ik van Christus" (1 Kor. 11:1). Paulus was de gekozen om een toneelspel van Gods mededogen te zijn [1 Tim. 1:16] en genade bracht Paulus naar de plaats waar Hij Zijn hart aan Hem kon onthullen: "Maar toen God een welbehagen had, Deze mij afzonderend vanuit de buikholte van mijn moeder en mij roepend door Zijn genade, om Zijn Zoon in mij te onthullen opdat ik Hem zal evangeliseren in de natiën" (Gal. 1:15,16). En dit is wat God doet met de gelovige. Hij onthult Zijn Zoon in ons [Gal. 2:20]. Hij doet ons Hem kennen [Luc. 24:45].

Van Damascus naar Emmaüs

Paulus, op de weg naar Damascus, zag een helder licht, helderder dan de middagzon, zo helder dat het hem op de grond wierp, hem verblindend; en hij hoorde vanuit het licht een stem, de stem van Christus. Paulus werd op dat moment neutraal; voor zover het zijn geestelijk inzicht betrof was hij blind, hij herkende niets. Hij werd naar een geestelijke plaats gebracht waar Christus op dat moment Zichzelf niet aan hem kon onthullen. Paulus stond op het punt het denken van Christus te ontvangen. Eerst was Paulus zo hulpeloos dat hij anderen nodig had om hem te begeleiden, leraren [Hand. 9:17-19], maar alleen naar een plaats waar hij nu klaar was om de hoogste waarheid aan zich onthuld te krijgen door de Ene Die de waarheid was [Joh. 14:6; Gal. 1:11,12].

Paulus zag, na Damascus, God nooit meer op de manier waarop hij Hem zag vóór Damascus, als een God Die trouw eiste of anders de dood; hij zag Hem nu als De God Die Hij is, De God Die Zijn Zoon zond om de Redder van heel de mensheid te zijn [1 Tim. 4:9-11]. Paulus stelde daarna nooit meer de vraag: "Heer, wie bent u?"

Het is net als bij de twee op de weg naar Emmaüs, toen ze klaar waren met het luisteren naar de woorden van de Vreemdeling en tot elkaar zeiden: "Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij tot ons sprak op de weg, en hoe Hij voor ons de Geschriften ontsloot?"(Luc. 24:32). Het was in dát moment dat zij zich er van bewust werden dat zij niet luisterden naar woorden van een vreemde. De woorden die Hij sprak deden hun harten branden in hun borstkassen. De Schrift werd vernieuwd; ze waren zich er onmiddellijk van bewust dat er meer waarheid was in het woord dan wat er aan de oppervlakte zichtbaar was, meer dan wat door mensen werd geleerd. Alleen zij die de weg naar Damascus hebben ervaren zullen de betekenis begrijpen van die woorden, gesproken op de weg naar Emmaüs.

De smalle weg

Het lijkt er op dat velen er geen idee van hebben dat Hij Alles in allen zal worden, en dat de allen in wie Hij Alles zal worden, op den duur Hem zullen kennen.

Ze schijnen alleen over Hem te willen leren zoals de traditie Hem nu uitbeeldt, en Hem niet willen kennen zoals de Schrift ons toont Wie Hij werkelijk is.

Zij die op de smalle weg zijn wordt getoond wie Hij is. Zij brengen tijd met Hem door; zij zoeken anderen die Hem ook kennen, zij aan wie bepaalde waarheden werden gegeven over Zijn weg. Aan velen op de smalle weg zijn kleine stukjes van de waarheid gegeven, niemand heeft de hele waarheid. Allen op de smalle weg weten dat God de Beloner is van hen die Hem zoeken [Hebr. 11:6; Matt. 6:33]. Dit drijft ons voort op de smalle weg.

Deze reis duurt een heel leven en er zullen tijden zijn wanneer de weg donker zal schijnen, alsook tijden van ongelooflijke helderheid. God zal hen die op de weg zijn nooit doen stagneren; Hij zal altijd de mist van onzekerheid doen optrekken en de weg zal opnieuw verlicht worden [Psalm 119:105] [Jes. 30:20,21]. Er zullen tijden zijn waarin geestelijke groei tot stilstand zal schijnen te komen; dit is Gods manier om ons te verzekeren dat Hij uw Leraar is [Luc. 24:45]. Hij zal u niet vooruit laten gaan totdat u weet wat het is dat Hij u over Hem wil laten weten.

Allen op de smalle weg worden voorbereid om de waarheid over God te aanvaarden zoals Hij werkelijk is en niet zoals ons geleerd wordt of werd geleerd dat Hij is. Hij zal ons waarnemen bijstellen. Zijn woorden zullen voortgaan allen die op de smalle weg zijn te openen en te verlichten. Hij zet ons daartoe aan, allen die Hij wil dat zij Hem nu kennen, en die reis stopt pas wanneer we van Aangezicht tot aangezicht voor Hem staan. Om dit duidelijk te maken zei Paulus in 1 Korinthe 13:12 "Want wij kijken op dit moment door een spiegel, in raadsels, maar dán van gezicht tot gezicht. Op dit moment ken ik ten dele, maar dán zal ik herkennen zoals ik ook word herkend."

Zoals gezegd, dit is niet allen nu voor ons waar; er zal een tijd komen wanneer het ook voor allen waar zal zijn. Er zal een tijd komen wanneer zij Hem niet langer zullen zien zoals ze dachten dat Hij was, zij zullen Hem kennen zoals Hij is. Maar voor dit moment onthult Hij Zichzelf aan hen die op de minder bewandelde weg zijn, zij tot wie Hij zegt: "jullie zullen weten en jullie Mij zullen geloven en jullie zullen begrijpen dat Ik het ben" (Jes. 43:10).

Deel 2

Invloeden (de brede weg)

"Ik ben een Joodse man, geboren zijnde in Tarsus in Cilicië, maar grootgebracht in deze stad, gedisciplineerd zijnde aan de voeten van Gamaliël overeenkomstig de exactheid van de van de vaders geërfde wet, een geestdriftige zijnde van God,

zoals jullie allen vandaag zijn"
(Hand. 22:3)

De invloeden van leraren kunnen zo nu en dan een twee snijdend zwaard zijn. Vaak merken velen dat ze iets geloven dat niet waar is, alleen omdat de leraar die het onderwijst gerespecteerd moet worden of een graad heeft in hoger onderwijs dan degenen die onderwezen worden; daarom buigen de velen blind voor die invloed op hen hebben.

Paulus werd op een bepaald moment zwaar beïnvloed door Farizees onderwijs over God. Hij was zodanig beïnvloed door hun onderwijs dat hij alle Joden die in Jezus geloofden vervolgde. Hij schreef dat hij getraind was aan de voeten van de meest invloedrijke en meest gerespecteerde leraar: Gamaliël [Hand. 22:3-5].

Gamaliël droeg veel invloed met zich mee, niet alleen op de godsdienstige mannen van Jeruzalem, maar op heel het volk. Toen de apostelen voor Gamaliël werden gebracht om geoordeeld te worden voor het onderwijzen in de naam van Jezus, een Naam die hen door de Hogepriester was verboden te gebruiken (de Naam die Petrus en de apostelen weigerden niet in te onderwijzen, omdat dit de Naam was die hen had opgedragen daarin de waarheid te verkondigen), zei Petrus, staande voor het Sanhedrin: "Het is bindend veeleer aan God toe te geven dan aan mensen" (Hand. 5:29). Op dat punt stonden hun beschuldigers klaar om Petrus, en de mannen die met hem waren, te doden. Hun beschuldigers geloofden dat Jezus een bedrieger was, een misleider. Maar Gamaliël zei:

"34 Maar een zekere Farizeeër in het Sanhedrin, genaamd Gamaliël, leraar van de wet, bij al het volk in ere, staat op en hij beveelt de mensen een beetje buiten te doen. 35 Bovendien zei hij tot hen: Mannen! Israëlieten! Geefm acht op julliezelf in verband met deze mensen, wat jullie op punt staan te verrichten. 36 Want vóór deze dagen stond Teudas op, zeggend zelf iemand te zijn, bij wie het getal van vierhonderd mannen zich aansloten, die uit de weg werd geruimd. En allen, zovelen als door hem overreed werden, vielen uiteen en werden tot niets. 37 Na deze stond Judas op, de Galileeër, in de dagen van de registratie en trok volk achter hem. En ook die kwam om en allen, zovelen als door hem overreed werden, worden uiteen gestrooid. 38 En nu zeg ik tot jullie: Neem afstand van deze mensen en laat hen begaan, want in het geval dat deze raad of dit werk uit mensen zal zijn, het zal gesloopt worden, 39 maar indien het vanuit God is, zullen jullie hen niet kunnen slopen, opdat jullie niet ook vechters tegen God gevonden zullen worden." 40 En zij worden door hem overreed. En hen tot zich roepend, de afgevaardigden ranselend, geven zij opdracht niet te spreken over de naam van Jezus. En zij laten hen vrij.
(Hand. 5:34-40)

Hoewel de leer van Gamaliël het tegendeel was van die van de apostelen, adviseert hij de beschuldigers van de apostelen, die volgelingen waren van de religie die hij zelf volgde en waarvan hij een leider was, hen te laten gaan. De geschiedenis had hem geleerd dat deze leer van Jezus op niets zou uitlopen, net zoals de leer van anderen voor Hem. Hij geloofde dat waarvan hij in het verleden getuige was geweest zich zou herhalen, en hij overtuigde alle anderen dat ook te geloven. Zijn

invloed was zo krachtig dat hij hen er van overtuigde het tegenovergestelde te doen van wat zijn en hun religie vereiste: dood door steniging.

Hoewel het voor de apostelen goed afliep, heeft niet altijd het onderwijs van invloedrijke leraren en hun advies voordeel of brengen ze de waarheid van de Schrift een stap verder. Vaak produceren ze het tegengestelde effect, net als Gamaliëls invloed deed op hen die zijn geloof over God volgden.

De invloed van de mens

"Want overreed ik op dit moment mensen of God?"
(Gal. 1:10)

Veel van het geloof dat vandaag wordt vastgehouden door de meerderheid van het Christendom, zowel Protestant als Katholiek, kan teruggevoerd worden naar een paar mannen die een zware invloed hadden op de leerstellingen die, gedurende de laatste zestien eeuwen, de moderne kerk doordrongen hebben.

Drie mannen hebben invloed gehad in het vormen van de geloofsweg die de meesten die zichzelf Christen noemen nu gaan.

1. Aurelius Augustinus 354-430 n. Chr.
2. Johannes Calvijn 1509-1564 n. Chr.
3. Jacobus Arminius 1560-1609 n. Chr.

Augustinus wordt door sommigen wel "de vader van de eeuwige kwelling" genoemd. Hij was een van de eersten die de leer omarmde dat de mensen die het evangelie verwerpen de eeuwigheid in kwellingen zullen doorbrennen. Hij kwam tot zijn conclusies, niet uit de vroege Griekse teksten, maar uit de latere Latijnse vertalingen. Augustinus gaf toe dat hij maar weinig kennis had van de Griekse taal en nog minder van het Hebreeuws. Augustinus' voornaamste argument was dat het Griekse woord "aionios" niet een beperkte of lange duur van tijd kon betekenen. Als dat wel zo was zou dat betekenen dat zij die in Christus geloofden slechts een beperkt leven beloofd werd en niet eeuwig leven. Zijn belangrijkste steuntekst was Mattheüs 25:46.

"En dezen zullen weggelaten worden tot in aionische tuchting, maar de rechtvaardigen tot in het aionische leven."

Zijn redenering, en die van de meerderheid die zijn leer aanhangt, is: je kunt voor de gelovige niet eeuwig leven met Christus hebben, tenzij er eeuwig leven afgescheiden van Christus is voor de ongelovige. En met die scheiding wordt eeuwige straf toegevoegd (kwelling). Voor hen is het bovengenoemde vers het bewijs van hun punt. Maar het bewijst alleen hun punt wanneer je het Griekse woord "aionios" verkeerd vertaalt of het vervangt door het Latijnse "aeternus eternus". Denk er aan, Augustinus kende weinig of geen Grieks; ja, hij werd zelfs geciteerd dat hij gezegd had dat hij de Griekse grammatica haatte. Toch hangt vanaf zijn tijd zijn invloed over de kerk en haar doctrines met betrekking tot de bestemming van hen die niet geloven en wordt het in vrijwel ieder theologisch seminarie onderwezen, gepreekt op zondag, en wordt het geloofd door de

meerderheid van hen die stellen te geloven dan Christus de Redder van de wereld is en dat God liefde is.

Het Nieuwe Testament werd oorspronkelijk in het Grieks geschreven. En snelle studie van het Griekse woord *aion* en *aionios* zal laten zien dat geen van deze Griekse woorden eeuwig, eeuwigheid of altijd durend betekent. Hun betekenis is respectievelijk: Een periode van tijd, lang of kort van duur, en: behorend tot een periode van tijd.

Johannes Calvijn is de uitvinder van de leer die bekend staat als het Calvinisme. Volgens Calvijn zit het zo: vóór het begin van de wereld bestemde God een bepaalde groep mensen doorheen heel de aardse geschiedenis voor die Gods Uitverkorenen (de geredden) wordt genoemd. Gods soevereine wil voor de redding van Zijn Uitverkorenen kan niet weerstaan of tegengewerkt worden, omdat Zijn onweerstaanbare genade verzekert dat allen die uitgekozen zijn, op een zeker moment in hun leven Jezus Christus gewillig zullen aanvaarden voordat ze sterven. De niet-Uitverkorenen (ongeredden) kunnen niet tot Christus komen (nooit!) omdat de natuurlijke, gevallen mens volkomen zondig en verdorven is. Redding is, van start tot finish, geheel het werk van God. Alle gelovigen (de Uitverkorenen) zullen naar de hemel gaan, alle ongelovigen (de niet-Uitverkorenen, de overgrote meerderheid van de mensheid), zal door God geoordeeld en in de hel geworpen worden, waar zij voor altijd gekweld zullen worden. Hyper-Calvinisme leert dat God deze niet-Uitverkorenen uitkoos voor de hel, ongeacht hun goedheid of slechte daden. Deze leer, hoewel nog steeds populair in vele kerken, heeft veel van haar invloed verloren door de invloed van de leer van...

...**Jacobus Arminius**, de uitvinder van het Arminianisme. Volgens Arminius zit het zo: Christus stierf voor alle mensen en God wil dat alle mensen tot erkenning van de waarheid komen en gered worden [1 Tim. 2:3,4]. Maar Gods wil kan tegenwerkt en gedwarsboemd worden door de mensen en Gods genade kan weerstaan worden door de menselijke vrije wil. Dit is omdat Arminius geloofde dat het aan ieder persoon is overgelaten uiteindelijk te beslissen of hij/zij gered wenst te worden of niet. Daarom moet, om naar de hemel te gaan, ieder persoon kiezen om, voor hij/zij sterft, Jezus Christus te aanvaarden. Allen die sterven zonder voor Christus gekozen te hebben (de overgrote meerderheid van de mensheid) zullen door God geoordeeld en in de hel geworpen worden, waar ze voor altijd gekweld zullen worden.

Deze beide mannen werden beïnvloed door Augustinus. En ze hebben alle drie de Christelijke religie beïnvloed. De meerderheid van het Christendom houdt vast aan de leringen van deze drie mannen over het onderwijs van Jezus, Paulus, Petrus, Johannes, Marcus, Mattheüs, Lucas, Jakobus, Judas in de Griekse Schrift. En ieder ander persoon in de Schrift werd tijdens hun bedieningen door deze geïnspireerde aangeraakt.

Waarom zo'n invloed?

"Dit echter zeg ik opdat niemand jullie zal doen misrekenen met overredende taal" (Kol. 2:4)

Het is begrijpelijk hoe wij allen beïnvloed kunnen worden door bepaalde individuen. Zij kunnen een bepaalde charme of wijze van doen hebben die onze zinnen aanspreekt, een manier van spreken die ons motiveert, of een warme persoonlijkheid die ons uitnodigt dichterbij te komen. Dit is waar voor ieder gebied van het leven, van zakendoen tot amusement, van politiek tot religie. En we hoeven niet te zeggen dat het merendeel van ons er naar verlangt ergens bij te horen of te passen. De teamgeest is al millennia bij ons. Het is maar een zeldzaam persoon die niet ergens bij wil horen of door iemand beïnvloed is. En wanneer zo iemand ons pad van het leven kruist zien wij hen vaak als vreemd. Zij zijn het type dat stopt, iets onderzoekt en weer verder gaat. Ze zijn niet onverschillig of a-sociaal, ze nemen wat van waarde is (waarheid) in wat wordt aangeboden, en gaan door. Maar de meesten geven de voorkeur aan tevredenheid en veiligheid (zelfs valse veiligheid). Dit is niet alleen waar in de wereld als geheel, het is net zo goed waar in de religieuze wereld.

Toen ik begon met studeren was ik beïnvloed door de leer van Calvijn. Voor mij was dit de ware kijk op de Schrift. Wanneer mij werd gevraagd wat de waarheid was, was dat wat mij beïnvloedde te antwoorden zoals ik deed. Ik volgde de man, niet de Maker.

Waarheid, verborgen in invloeden

Pilatus vroeg aan Jezus "Wat is waarheid?"

Jezus had Pilatus al geantwoord voordat Pilatus de vraag stelde.

"Hiertoe ben Ik ook geboren en hiertoe ben Ik ook tot in de wereld gekomen, opdat Ik voor de waarheid getuigenis zou geven. Iedereen die vanuit de waarheid is, hoort Mijn stem."
(Joh. 18:37)

Is er waarheid?

Natuurlijk is er waarheid (zie de verzen hierboven), maar vandaag worden we geleid te geloven dat waarheid beperkt is tot mensen, of tot organisaties die door mensen geleid worden.

Waarheid is verspreid, verborgen, en dient gezocht te worden; ze is ook onthuld [Hebr. 11:6b]. Zovelen zijn tevreden met horizontaal te groeien in plaats van verticaal, wanneer het er op aan komt de waarheden van de Schrift te zoeken. Menselijke antwoorden zijn alleen antwoorden die voor hen aanvaardbaar zijn (zelfs als ze bepaalde delen van de Schrift tegenspreken), zolang ze maar passen in "hun"theologie.

Is het verkeerd de theologie van een bepaald individu of organisatie te aanvaarden?

Als die niet in lijn is met de heldere leer van de Schrift dan is dat het geval.

Veel onderwijs dat door mensen wordt geleerd is in lijn met de Schrift, maar veel is dat niet. Calvijn en Arminius hadden een paar goede punten, en een deel van wat zij vertelden was schriftuurlijk.

Calvijn: "Voor het begin van de wereld bestemde God, doorheen de geschiedenis van de aarde, een bepaalde groep mensen voor." De apostel Paulus bevestigde dit in Efeze 1:3-6.

"Gezegend zij de God en Vader van onze Heer, Jezus Christus, Die ons zegent met alle geestelijke zegen te midden van de ophemelsen, in Christus, 4 zoals Hij ons uitkiest in Hem vóór de neerwerping van de wereld, opdat wij heiligen en smettelozen zijn voor Zijn aangezicht, in liefde 5 ons tevoren bestemmend tot zoonschap in Hem door Christus Jezus, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil, 6 tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, met welke Hij ons begenadigt in de Geliefde..."

En er zijn verscheidene andere verzen.

Arminius: "Christus stierf voor alle mensen en God wil dat alle mensen komen tot de kennis van de waarheid en gered worden. Opnieuw bevestigt de apostel Paulus dit, in 1 Tim. 2:3,4.

"want dit is goed en welkom in het zicht van God, onze Redder, Die wil dat alle mensen gered worden en komen tot besef van de waarheid."

Net als Petrus, in 2 Petrus 3:9.

"De Heer is niet traag met de belofte, zoals sommigen dat traagheid achten, maar Hij is geduldig vanwege jullie, niet van plan zijnde enigen verloren te laten gaan, maar allen plaats te bieden tot bezinning."

En Jezus, in Johannes 12:32.

"En Ik, in het geval dat Ik verhoogd zal worden vanuit de aarde, zal allen naar Mijzelf toe trekken."

Waar beide mannen in de fout gaan over de redding van de mensheid is dat niet alleen in hun geliefde leerstellingen; Arminius: vrije wil (kies juist of de hel in); Calvijn: uitverkiezing (gekozen voor de hemel, gekozen voor de hel), maar hun beider invloed is Aurelius Augustinus. Augustinus kwam niet geheel uit zichzelf op de gedachte van eeuwige marteling; voordat hij zich bekeerde tot het Christendom was hij van de religie van het Manichaeïsme. Een kerngeloof van het Manichaeïsme was dat de krachtige, hoewel niet almachtige, goede kracht (God) tegengesteld was aan de semi-eeuwige kwade kracht (Satan). Daarom legde het Manichaeïstische wereldbeeld het bestaan van het kwaad uit als een aangetaste schepping waarin God geen rolde speelde, maar eerder het gevolg was van het aanvallen van Satan tegen God (klinkt bekend, toch?). Het Manichaeïsme geloofde ook in het paradijs en de hel, maar zij geloofden dat beide tijdelijk waren en daarom was niemand zeker van eeuwig leven. Dit is waar Augustinus meer dan waarschijnlijk de Latijnse

vertaling van Mattheüs 25:46 vastgreep (zie boven). Op een ziekelijke wijze troostte het waarschijnlijk zijn ziel.

Veel van het Christendom heeft, door de eeuwen heen, deze onschriftuurlijke leren van deze invloedrijke mannen aangenomen: vrije wil (jouw keuze), uitverkiezing (sommigen uitgekozen voor de hemel, anderen voor de hel), de hel, een almachtige God maar krachteloos om allen te redden, Satan - het zelf-gemaakte kwaad, eeuwige marteling, en ze goten ze in hun alledaags geloofssysteem en in verkeerd vertaalde Bijbels; en de meeste volgelingen zijn zich niet bewust waar het allemaal vandaan kwam.

Dit alles is zeer begrijpbaar, als je denkt aan het gebrek aan betrouwbare informatie en het overvloedige bijgeloof dat in die vroege dagen aan de vingertippen van Augustinus, Calvijn en Arminius lag; maar vandaag is er geen excuus om het te geloven en vast te houden aan de valse leren zoals die waaraan de meerderheid vasthoudt. Wij hebben concordanties en uitstekende vertalingen. Ook kunt u iedere vertaling Googelen om de juistheid van een vers vast te stellen!

Eigenlijk moet ik dat terugnemen. Er was NOOIT een excuus. De Grieks/Hebreeuwse Schrift heeft, vanaf het begin, nooit de mensen geleerd dat we een vrije wil hebben, uitverkiezing (sommigen naar de hemel, de meesten naar de hel), dat Satan een zelf-gemaakt kwaad is, een almachtige (maar krachtloze) God, eeuwige marteling, of eeuwig leven. Het woord "eeuwig" staat niet in de Grieks/Hebreeuwse Schrift. God heeft andere geïnspireerde woorden gebruikt om altijd-durend leven aan te duiden, zoals: 'onsterfelijkheid', 'onvergankelijk', 'onvergankelijkheid', 'onverwelkbaar', 'onontbindbaar'. Geen van deze woorden werd ooit gebruikt om het 'lot' te beschrijven van hen die in deze era niet geloven.

De invloed van Gods Woord (de smalle weg)

"de dingen ook die wij spreken, niet onderwezen in woorden van menselijke wijsheid, maar in onderwijs van geest, geestelijke dingen met geestelijke woorden vergelijkend."
(1 Kor. 2:13)

Het is voor ons allen zo gemakkelijk om van de mensheid afhankelijk te zijn om ons de dingen van God te leren. En ja, we kunnen leren van leraren; God heeft sommigen aangesteld om leraren te worden [1 Kor. 12:28],

Kent u nog de woorden van Petrus aan het Sanhedrin?

"Het is bindend veeleer aan God toe te geven dan aan mensen."
(Hand. 5:29)

Ons wordt nooit gezegd te geloven wat een ander ons over God en Zijn woord zegt, zonder eerst de Schrift te checken. De Schrift zou onze invloed moeten zijn, omdat daarin Gods woorden aan ons staan.

Velen interpreteren verzen om ze te laten passen bij hun leerstellingen. Wij zijn allen, tot op zekere hoogte, daaraan schuldig. Maar wie geen "systeem van

doctrines" heeft om te verdedigen zal degene zijn die meer open staat voor de waarheid van de Schrift dan degene die voortdurend verdedigt wat hen door mensen is geleerd.

De Bereeërs van Paulus' dagen moeten maar al te goed hebben geweten van de beperkte menselijke kennis over Gods waarheden. Toen Paulus klaar was met tot hen te spreken, ontvingen zij de woorden die hij tot hen sprak met graagte (waarschijnlijk hopen: "Zouden Paulus' woorden echt waar zijn?"). Daarna gingen ze meteen naar de Schrift en doorzochten die om te zien of die dat ook hadden [Hand. 17:11], en wat zij in de Schrift vonden was dat Paulus' woorden waar waren! De meesten zullen een leer aanvaarden of verwerpen zonder die ook zelf te controleren. Dat is voor een gelovige niet het geval, hij/zij zal een zaak onderzoeken door de Schrift als hun waarmerk te gebruiken.

De boodschap die Paulus aan hen bracht kwam overeen met de Schrift, net als het karakter van de levende God en Zijn Zoon Die Paulus aan het verkondigen was.

Paulus schreef aan Timotheüs en vertelde hem wie en wat hem eerst had beïnvloed, en wat hem later beïnvloedde:

"13 ik, die vroeger een lasteraar en vervolger en belediger was. Maar ik verkreeg ontferming, omdat, onwetend zijnde, ik het deed in ongelof. 14 Maar de genade van onze Heer is overweldigend met geloof en liefde, in Christus Jezus. 15 Betrouwbaar is het woord en alle verwelcoming waardig, dat Christus Jezus tot in de wereld kwam om zondaars te redden, van wie ik de eerste ben. 16 Maar vanwege dit verkreeg ik ontferming, opdat eerst in mij Jezus Christus alle geduld zou betonen, tot patroon voor die op het punt staan in Hem te geloven tot aionisch leven. 17 Aan de Koning nu van de aionen, aan de onvergankelijke, onzichtbare, alleen wijze God, zij eer en heerlijkheid tot in de aionen van de aionen. Amen." (1 Tim. 1:13-17)

Paulus die eerder beïnvloed was geweest door het onderwijs van mensen over wat God zei, kwam later tot een bewustwording dat er maar Eén invloed is: Hij Die hem ontferming had getoond in zijn ongelof.

Toen Paulus voor Agrippa stond, zijn zaak bepleitend, zei hij tot hem: "Bijstand dan ten deel vallend vanaf God, tot op deze dag, sta ik, getuigenis gevend aan zowel klein als aan groot, niets zeggend buiten wat zowel de profeten als Mozes spreken van wat op punt staat te gebeuren, dat indien aan lijden onderworpen, indien de eerste vanuit de opstanding van doden, de Christus op het punt staat licht aan te kondingen aan zowel het volk als aan de natiën" (Hand. 26:22,23). Paulus zei niets anders dan wat de Schrift had onthuld. Lang geleden was hij gestopt met door mensen beïnvloed te worden; hij vertrouwde op God om hem te helpen in zijn verstaan. Hem zouden heel goed de woorden kunnen zijn verteld die Jezus sprak: "Doorzoek de Geschriften, want jullie menen in hen aionisch leven te hebben en dezen zijn het die aangaande Mij getuigenis geven" (Joh. 5:39). Paulus zou niet toestaan dat enige leer buiten die van de Schrift hem zou beïnvloeden zoals ze dat in het verleden had gedaan. Alleen die leer die reeds geschreven was (Mozes en de profeten) en die leer die aan hem werd onthuld door de geest (dat wat wij nu het Nieuwe Testament noemen) waren zijn invloeden.

Er zijn vele schrijvers en leraren, uit het verleden en heden, aan wie vanuit de Schrift inzicht werd gegeven in de woorden van God, maar onze eerste invloed zou de woorden van God uit de Schrift moeten zijn, omdat zij (Gods woorden) voor Jezus [Joh. 12:49,50], Paulus [Hand. 18:11], Petrus [Hand. 10:44] en al de anderen die door God werden geïnspireerd om te schrijven en te voltooien wat God tot de mensheid wilde zeggen.

Paulus schreef aan de Tessalonicenzen: "En vanwege dit ook danken wij God op ononderbroken wijze, omdat, het woord van God, bij ons gehoord, acceptierend, jullie niet het woord van mensen ontvangen, maar zoals het waarlijk is: het woord van God, dat ook inwerkt in jullie, die geloven" (1 Tess. 2:13)

Paulus was één van een handjevol mensen die deze uitspraak konden doen ("niet het woord van mensen ontvangen, maar zoals het waarlijk is: het woord van God") toen hij over God sprak.

Vandaag moeten we de woorden van mensen leggen naast de Schrift om te zien of zij overeenkomen met Gods woorden, niet andersom. Als ze niet overeenkomen, doe ze dan weg.

De Geest beïnvloedt

"Wij nu namen niet de geest van de wereld in ontvangst, maar de geest die vanuit God is..."
(1 Kor. 2:12)

Jezus vertelde Zijn discipelen dat God hen/ons de geest van waarheid zal zenden.

"13 Maar wanneer ook maar deze zal komen, de geest van waarheid, zal hij jullie de weg leiden tot in alle waarheid, want hij zal niet uit zichzelf spreken, maar in het geval dat hij zal horen, zoveel zal hij spreken; en de komende dingen zal hij aan jullie verkondigen. 14 Deze zal Mij verheerlijken, omdat hij vanuit het Mijne zal nemen en aan jullie zal verkondigen. 15 Alles, zoveel als de Vader heeft, is het Mijne. Daarom zei Ik tot jullie dat hij vanuit het Mijne neemt en aan jullie zal verkondigen."
(Joh. 16:13-15)

Zij die van Hem zijn zullen die krijgen (de geest van waarheid), en het is die geest die ons informeert.

Hoe weten we dat we de geest hebben?

Jezus zei: "Deze zal Mij verheerlijken..." (Joh. 16:14).

De invloed van de geest op de gelovige zal er voor zorgen dat de leer van de gelovigen Christus zal verheerlijken. Deze zal nooit toegeven aan menselijke invloed. Hij zal allen die er door geleid worden bewaren tegen menselijke invloed. Hij zal hen ook nooit leiden buiten wat God al in Zijn woord heeft onthuld. Salomo schreef: "Schep voor mij een zuiver hart, Elohim, en vernieuw in mij een gevestigde geest" (Psalm 51:10). Paulus schreef aan de Kolossenzen: "Daarom ook -

van de dag dat wij hoorden - houden wij niet op ten behoeve van jullie te bidden en te verzoeken, opdat jullie vervuld zullen worden met het besef van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk inzicht" (Kol. 1:9). Al Gods woorden (waarheid) zullen door Zijn geest onthuld worden. De geest zal de invloed zijn die ons zal leiden in alle waarheid uit Zijn woord.

Johannes waarschuwde in 1 Johannes 4:1 "Geliefden, geloof niet in elke geest, maar test de geesten of ze vanuit God zijn." Johannes gaat verder door te schrijven over hen die door de wereld beïnvloed zijn. Hij zegt: "Wij zijn vanuit God. Wie God kent hoort naar ons; wie niet vanuit God is hoort niet naar ons. Hieruit kennen wij de geest van de waarheid en de geest van de dwaling" (1 Joh. 4:6). Paulus vertelt ons hetzelfde in 1 Timoteüs 4:1,2 "Maar de geest zegt uitdrukkelijk dat in navolgende perioden sommigen afstand zullen nemen van het geloof, acht gevend op geesten die doen dwalen en op onderwijzingen van demonen, in huichelarij van leugenwoorden, het eigen geweten gebrandmerkt zijnde." Hij vertelt ons ook in 1 Tessalonicenzen 5:19 en 21 om de geest niet te blussen, "maar toets alles. Houd het goede vast!"

Wanneer wij de waarheden die in het geschreven woord (de Schrift) te vinden zijn achter ons laten of aan hen toevoegen vanwege invloeden van buiten, beginnen wij de geest van waarheid te doven. Jezus vertelt ons hiermee voorzichtig te zijn, omdat er velen zijn die zullen komen in Zijn naam (en er al zijn), die zeggen dat hij inderdaad de Christus is en dat zij velen zullen misleiden [Matt. 24:4,5].

Er zijn veel goede leraren; u kunt ze kennen aan hun vrucht, hun onderwijs. En er zijn ook veel slechte leraren, meestal onbewust van de schade die hun leer veroorzaakt bij hen die luisteren. Indien hun onderwijs u beïnvloedt te geloven dat de Schrift niet het laatste woord heeft, of dat Gods wil onmachtig is, God weifelend is, niet zorgzaam is, of dat God een monster is, een God Die zou toestaan dat Zijn schepping zelf z'n eigen bestemming kiest en hen martelt voor het maken van de verkeerde keuze, of sommigen kiest voor Zichzelf en de rest in de hel werpt, laat dat onderwijs dan liggen, want het zijn valse leringen. U wordt dan beïnvloed door menselijke leer (valse interpretaties van wat de Schrift leert), het is niet Gods onderwijs vanuit de Schrift.

Paulus was zo zeker van de invloed van het woord van God dat hij Timoteüs (en ons) vertelt:

"proclameer het woord, sta er bij, bij een goede gelegenheid of ongelegen komend, ontmasker, vermaan, roep op, in alle geduld en onderwijs Elk Geschrift is door God geïnspireerd en heeft ook baat voor onderwijzing, voor weerlegging, voor correctie en voor discipline, die in rechtvaardigheid, opdat de mens van God toegerust zal zijn, volkomen voorbereid zijnde, voor alle goed werk." (2 Tim. 4:2; 3:16,17)

De reden hiervoor is deze:

"Want de periode zal zijn wanneer zij de gezonde onderwijzing niet zullen verdragen, maar zij zullen overeenkomstig de eigen begeerten voor zichzelf leraren ophopen, het gehoor gekieteld wordend, 4 en zij zullen inderdaad het gehoor

afkeren vanaf de waarheid en zij zullen zich terzijde keren op de mythen."
(2 Tim. 4:3,4)

Nog een woord van Paulus met betrekking tot de invloed van de geest:

"11 Want wie van de mensen heeft de dingen van de mens waargenomen, anders dan de geest van de mens die in hem is; zo ook heeft niemand de dingen van God geweten, anders dan de geest van God. 12 Wij nu namen niet de geest van de wereld in ontvangst, maar de geest die vanuit God is, opdat wij de dingen onder God zullen waarnemen, genadig aan ons gegeven wordend, 13 de dingen ook die wij spreken, niet onderwezen in woorden van menselijke wijsheid, maar in onderwijs van geest, geestelijke dingen met geestelijke woorden vergelijkend. 14 Maar een ziels mens ontvangt niet de dingen van de geest van God, want voor hem is het domheid. En hij kan het niet kennen, omdat het op geestelijk wijze wordt beoordeeld. 15 De geestelijke mens, echter, beoordeelt inderdaad alle dingen, maar hij zelf wordt door niemand beoordeeld."
(1 Kor. 2:11-15)

Er zijn daar buiten veel invloeden. Wat of wie uw invloeden ook zijn, onderzoek alles wat zij leren met betrekking tot God en Zijn woord. Laat altijd God, Zijn Geest en Zijn Woord uw laatste invloed zijn.

De Schrift werd ons gegeven als het laatste woord van God, totdat wij allen één zijn in Hem; wij dienen niet beïnvloed te worden door wat mensen zeggen dat ze zegt, maar door wat God zegt dat ze zegt.

"Maar God onthult het ons door Zijn geest, want de geest doorzoekt alle dingen, ook de diepten van God."
(1 Kor. 2:10)

Deel 3

Maak voortgang

"De ekklesia, die Zijn lichaam is, de volheid van Hem Die het al in allen vervult"(Efe. 1:23)

In dit korte leven proberen de meesten van ons ons best te doen in onze gekozen loopbanen: de beste dokter, de beste artiest, de beste zakenman, de beste handelaar of wat het ook mag zijn. En op een bepaald moment in onze loopbaan zullen we dat misschien bereiken. We pieken. Maar naarmate de tijd vordert worden onze handen beverig, onze gedachten bewolkt, en onze bruikbaarheid wordt onbruikbaar. De geest van God, echter, bewerkt in ons exact het tegengestelde. Hij piekt nooit in dit leven; hij groeit altijd in een dieper verstaan van Hem [2 Kor. 4:16]. We mogen misschien voor een tijdje een plateau bereiken, maar we bereiken nooit de top van het verstaan van alle kennis van God [Joh.

21:25]. Er zal een tijd komen waarin degenen die de minder bewandelde weg gegaan zijn al wat er is om te weten getoond zal zijn, die tijd wordt de dood genoemd, maar tot dat moment werkt God al in ons, meer en meer onthullend over Wie Hij is.

Mijn oude vriend Al Stahl zou zeggen: "God, zo schijnt het, heeft nooit haast, maar als gezegd zou kunnen worden dat Hij dat een keertje wel had, dan is het voor hen aan Wie Hij, in dit leven, Zichzelf wil onthullen."

De meesten van hen die op de minder bewandelde weg zijn, zijn tot de bewustwording gekomen dat zij anders zijn dan de meeste anderen (de massa) die zij in het Christendom ontmoeten. Zij weten dat zij niet hier zijn om de wereld te redden van zonde. Zij weten dat dit al tweeduizend jaren geleden is bereikt en al in de voorkennis van God was vóór de neerwerping van de wereld [1 Petr. 1:18-20; Openb. 13:8; Joh. 1:29]. Zij zijn zich er van bewust geworden dat het redden van heel de mensheid, en het hen brengen tot de bewustwording van God, niet het onmiddellijke plan van God is, maar dat het plaats zal vinden in de toekomst, bij de voleinding [1 Kor. 15:22-28]. Nu, in deze era, roept Hij een volk uit, een overblijfsel vanuit de massa van de mensheid, om mede-lotdeelbezitters met de Christus te worden, om zonen en dochters van God te zijn, heersend en regerend met Christus. Dat is het doel van het Zichzelf onthullen aan hen die Hij wil dat zij Hem kennen. Velen die Jezus volgen hebben geen idee van deze waarheid. Hun organisaties hebben hen zo druk bezig gehouden met de programmas van hun kerken, dat zij niet de tijd hebben om stil te staan en de redding van God te zien, het voltooide werk van Christus. Ze hebben geen tijd om deze waarheid grondig te bestuderen, en als de waarheid al bekend zou worden, mogelijk zelfs niet eens weten dat het in de Bijbel staat.

Zij die op de minder bewandelde weg zijn wordt deze waarheid (dit geheim) vanuit de Schrift getoond, dat God een volk aan het uitroepen is om beheerders van Zijn waarheid te zijn, nu en in de toekomstige eeuwen [1 Kor. 4:1]. Velen in het Christendom zijn bezig geweest en proberen nu te vestigen wat zij geloven dat de "ware kerk" is; zij die op de minder bewandelde weg zijn zoeken naar de leer van de "oorspronkelijke kerk." Het verschil? Zij die op de minder bewandelde weg zijn zijn niet op zoek naar een lokale bijeenkomst, zij zoeken naar de waarheden die de apostel Paulus vertelden aan hen van Efeze, dat na zijn heengaan hongerige wolven zouden komen en zouden verdraaien en verslinden [Hand. 20:17-32], en dat ook deden. Deze geheimen zijn sinds de tijden van de apostelen door de meeste volgelingen verlaten [Hand. 20:29-30].

Er zijn geen universiteiten om naar toe te gaan waar je deze waarheden (geheimen) van de oorspronkelijke ekklesia (kerk) kan leren. God scheidt doorheen de geschiedenis mensen af, en ook nu, om beheerders van Zijn geheimen te zijn [1 Kor. 4:1]. Wat God ons over Hem wil laten weten, wat Hij deed en doet en zal doen, onthult Hij door die mensen die Hij heeft uitgekozen om het te weten [Amos 3:7]. Adam en Eva waren de eerste mensen aan wie God vertelde over de Redder Die zou komen om terug te draaien wat was begonnen toen Adam en Eva van de boom van kennis van goed en kwaad hadden gegeten [Gen. 3:15]. Waren er toen anderen mensen op de planeet? Ik geloof van wel. Kain, na Abel gedood te hebben, zei tot God dat wie hem zou vinden hem zou doden om wat hij had gedaan. Was

Kaïn bezorgd over zijn moeder en vader, dat zij hem zouden doden? Ook: toen Kaïn zijn familie verliet, waar vond hij de vrouw om zijn echtgenote te zijn? Ik zal hier niet in details gaan; in de toekomst zal ik misschien een artikel wijden aan dit onderwerp en de schepping van de mens. Ik vermeld dit alleen omdat met alle mensen op aarde in die tijd, God slechts twee verteld van Zijn plan voor een Redder voor heel de mensheid: Adam en Eva. De rest werd in de duisternis achtergelaten, achtergelaten om hun eigen goden te scheppen, hun eigen filosofieën te bedenken, ook al vertelt Paulus ons dat zij diep in zichzelf weten dat er maar één God [Rom. 1:21-23]. Deze duisternis zal alleen blijven tot de onthulling van Christus aan de massa van de mensheid bij en na de Grote Witte Troon, waar Hij en God onthuld zullen worden aan heel de mensheid die Hen, doorheen de eeuwen, niet kenden.

Voor ons, nú, heeft Hij door Zijn woord onthuld dat deze goden die door de mensheid uitgevonden zijn, "niet-goden" zijn [1 Kor. 8:4-7; Gal. 4:8], zodat degenen die op de minder bewandelde weg zijn niet verleid zullen worden terug te gaan op de weg die zij achter zich lieten, maar vooruit gaan op de smalle weg die leidt naar het kennen van Hem.

Velen (niet-gelovigen) zijn op dit moment, en waren in het verleden, verblind voor de waarheid van God en kunnen zelfs niet het idee over God, of welke god dan ook, aanvaarden. Met alle religies doorheen de tijd is God voor de ongelovige slechts een deel van de puzzel van de wanhoop van de mensheid voor iets beters dan er nu is. Ook deze blindheid maakt allemaal deel uit van God plan [Matt. 13:11; Rom. 11:32], maar er komt een tijd wanneer ze zich bewust zullen worden dat Hij God is [Psalm 46:10].

Hij scheidt ongekwalficeerde, gebroken vaten af

De oorlog die zij die op de smalle weg zijn voeren om de Ware God aan anderen te brengen, is er niet een van vlees en bloed, maar een geestelijke. Het is een oorlog die de geest in hen aanvalt door tegenstanders die trouw eisen aan de dingen van deze aarde, tegenstanders die vechten en proberen de zonen van de mensheid aan zich te binden, wat behoren tot een religie of het onderschrijven van menselijke filosofie of politiek kan inhouden.

Er zouden geen toespelingen van grandeur moeten zijn op de smalle weg. Degene die er op wandelt zal door anderen beschouwd worden een dwaas te zijn [1 Kor. 1:26-29], in het bijzonder wanneer zij die buiten zijn jou beoordelen vanuit hun perspectief.

Deze tegenstanders zullen u er aan herinneren dat niet opgevoed bent in de seminaries van hun hogere onderwijs. Maar wees niet ontmoedigd [Filip. 1:27,28]. Zij zullen u er ook aan herinneren dat u slechts een werkmans, een boer, een secretaris, een huismeester, een assistent voor de een of andere persoon met een veel hogere opleiding bent. Zij die op de brede weg zijn zullen u ook vertellen dat u niet-succesvol bent, niet-opgevoed in hun religieuze wegen. U bent van de minderheid van gelovigen (als ze al erkennen dat u een gelovige bent), u heeft geen bediening, u bent een non-conformist, een iconoclast. Nogmaals, wees niet

ontmoedigd, want u bent in goed gezelschap [Hand. 4:13], zeker wanneer u tijd doorbrengt met Christus door Zijn woord.

Zoals het bij de meeste mensen gaat, ze kijken naar de buitenkant. Maar Die in Wiens dienst u staat kijkt naar het tegendeel [1 Sam. 16:7]. Hij kijkt naar de binnenkant, waar de grootste verandering plaatsvindt, waar Hij verkiest Zijn werk te doen, niet waar anderen kunnen kijken, waar alleen Hij kan zien, waar uw geest wordt vernieuwd [Psalm 51:10]. Het is een geestelijk ontwaken [Tit. 3:5; Joh. 4:24]. Uw geest zal zo nu en dan hier tegen oorlogvoeren en zal misschien nooit inhalen wat uw geest ontvangt [Matt. 26:41; Rom. 8:26], en dat is waarom u onwaardig geoordeeld zal worden door hen die op de brede weg zijn, van wie de standaarden vaak hoger zijn dan die van God.

U zal onmiddellijk in de gaten krijgen dat God niet kiest zoals de wereld kiest: een smetteloos persoon, gerespecteerd door de massa; de meeste mensen die Hij kiest zijn beschadigd en niet-gekwalificeerd, met achtergronden die zo gebroken zijn dat alleen Hij hen kan gebruiken: gebroken aarden vaten [2 Kor. 4:7].

Hij zal Degene zijn Die de niet-gekwalificeerden kwalificeert [Kol. 1:12-14; Filip. 2:13]. Hij zal Degene zijn Die hen opvoedt die Hij op de weg zet [Psalm 32:8; 119:105].

Voor het grootste deel voldoen wij niet aan het wereldse beeld van een "Christen," laat staan dat van het Christendom. Paulus vertelt ons zelfs dat wij de dommen van de wereld zijn, maar wij zijn degenen die God kiest; dit is Gods manier van werken, zodat Hij de wijzen kan verwarren [1 Kor. 1:26,17].

Zijn domheid is wijzer dan de wijsheid van de mens

Zij die zoeken God te kennen leren niet over al de wijsheid van God, wij leren van de domheid (sommige vertalingen hebben hier dwaasheid) van God [1 Kor. 1:25]. Het is wijsheid en kennis en het is uit God, maar alleen dat waarin God Zichzelf neerbuigt naar ons niveau om Hem te kunnen verstaan in deze lichamen van vlees en bloed. In Zijn wijsheid verkoos Hij veel details weg te houden tot een verre toekomst, tot voorbij de voleinding van de aionen, een geheim. Hij heeft ons de Schrift gelaten, die zich bezig houdt met Zijn plannen totdat de tijd niet meer is. Voorbij dat punt is maar weinig onthulling (uitgezonderd het feit dat wij allen met Hem zullen zijn wanneer de tijd niet meer is). Ons denken is niet in staat om de absolute wijsheid en onthullingen van God te verstaan. Hij geeft aan hen die Hem zoeken glimpjes van Zijn heerlijkheid, glimpjes van ons lotdeel, glimpjes van Zijn wijsheid en glimpjes van Zijn diepte [1 Kor. 2:9,10], maar weten van ál de heerlijkheden van God zal past gebeuren wanneer we volkomen gecontroleerd worden door Zijn geest en deze lichamen van vlees niet meer zijn. Onze harten zouden, terwijl we nog in deze lichamen zijn, uit onze borstkassen barsten en ons denken zou exploderen als ons "alle' details gegeven zou worden van Gods grote plan voor Zijn schepping in de komende aionen en in de eeuwigheid. Paulus werd veel detail gegeven over God, maar God gaf Paulus een doorn in zijn vlees: "opdat ik mij niet zal verheffen, werd aan mij een splinter in het vlees gegeven, een boodschapper van Satan, opdat hij mij met vuisten zal slaan, opdat ik mij niet zal verheffen"(1 Kor. 12:7), maar Paulus zegt: "Op dit moment ken ik ten dele, maar

dán zal ik herkennen zoals ik ook word herkend"(1 Kor. 13:12). Paulus werd de kennis en wijsheid gegeven om te weten dat er veel meer aan God was dan aan hem tijdens zijn leven werd onthuld. Hij vertelt ons in Filippenzen 3:12-15: "Niet dat ik reeds in ontvangst nam, of dat ik reeds tot volmaaktheid ben gebracht, maar ik jaag het na, als ik het ook zal grijpen, waartoe ik ook werd gegrepen door Christus Jezus. Broeders! Ik reken mijzelf het nog niet te hebben gegrepen. Maar één ding - inderdaad de dingen achter mij liggende vergetend, maar mij helemaal uitstrekkend naar de dingen van voren - jaag ik na, overeenkomstig het doel, tot de trofee van de omhoog roeping van God in Christus Jezus. Zovelen als dan volwassen zijn, dit zullen wij gezind zijn. En indien jullie iets op andere wijze gezind zijn, ook dit zal God aan jullie onthullen."

Alle menselijke wijsheid, met haar verhalen, filosofieën en ondiep verstaan van God, kan zelfs niet in de buurt komen van wat Paulus de domheid van God noemt [1 Kor. 1:25]. God heeft, in Zijn wijsheid, het op die manier ontworpen, zodat zij die Hem echt zoeken zullen weten niet verder te gaan dan wat Hij vanuit Zijn woord heeft onthuld [1 Kor. 4:6].

Zij zullen de vele leringen van de brede weg verlaten, in het bijzonder die welke de claims hebben over naar de hemel gaan en terugkeren met verhalen over het spelen op harpen en het plukken van fruit van de boom des levens, heel de eeuwigheid, of te spreken van onvoorstelbare, eeuwigdurende kwellingen. Zij zullen er achter komen dat deze verhalen de wijsdom van mensen is. Dit zijn de verhalen die op de brede weg verteld worden, verhalen die op de een of andere manier hun zielen troosten. Ze zijn er in geslaagd God en Zijn woord in een pakket te stoppen en zij noemen het een belijdenis, zodat ze het product dat ze verkopen beter in de markt kunnen zetten. De geest in hen wordt in de tussentijd dood gewurgd vanwege gebrek aan kennis en waarheid over God [Hosea 4:6] en wordt door menselijk redeneren uitgedoofd [1 Tess. 5:19,21].

In deze aion gebruikt God de domheid van het verkondigen van Zijn woord van Genesis tot Openbaring om hen te redden die nu van Hem zijn [1 Kor. 1:18,21], om ons in een nauwere relatie met Hem te brengen, die de waarheid is voor deze aion van God voor ons, en ook de twee laatste aionen raakt, "opdat het geloof van jullie niet zal zijn in wijsheid van mensen, maar in macht van God"(1 Kor. 2:5). En zelfs met deze kennis van God: "De dingen die het oog niet waarnam en het oor niet hoort en in het hart van de mens niet op kwam, die maakt God gereed voor die Hem liefhebben." Maar God onthult het ons door Zijn geest, want de geest doorzoekt alle dingen, ook de diepten van God"(1 Kor. 2:9,10), is het alleen de diepte van God dat Hij ons koos om aan ons dingen te onthullen vanuit Zijn woord, de Schrift. "O diepte van rijkdom en van wijsheid en van kennis van God! Hoe onnavorsbaar zijn Zijn oordelen en hoe onnaspeurlijk Zijn wegen!"(Rom. 11:33). Zo kunnen we zien dat wat God ons vanuit de Schrift aan het onthullen is nog maar het begin is van Gods wijsheid die aan mensen wordt onthuld. Na de afsluiting van de aionen zal er zoveel meer zijn om onthuld te worden.

Ik herinner me dat ik vele jaren geleden bij mijn schoonvader zat. Hij hield zijn Bijbel omhoog en zei: "Ik denk dat er veel meer dan dit is dat God zal doen."

Vandaag zou ik helemaal met hem kunnen instemmen.

Hij schenkt ons een blik op ons lotdeel

God geeft ons, vanuit Zijn woord, een blik op wat klaar ligt voor ons die op de smalle weg zijn, alsook voor heel Zijn schepping. Zij die op de smalle weg zijn hebben geen verhaaltjes nodig of bedachte scenarios, of gewoonweg valse leer over wat ons lotdeel is; wij hebben de Schrift die ons onthult wat God voor ons in voorraad heeft. De schrijver van Hebreeën (waarschijnlijk Paulus) geeft ons een blik op ons lotdeel. Het is weggestopt in het midden van vers twee van hoofdstuk één in het boek Hebreeën. "Die Hij plaatst tot lotbezitter van alle dingen." Paulus schrijft hier van Jezus' lotdeel, maar hij schrijft ook over het lotdeel van de gelovige in de komende aionen. In Romeinen 8:17 vertelt Paulus ons wat ons lotdeel is: "Indien echter kinderen, dan ook lotbezitters; inderdaad, lotbezitters van God en mede-lotbezitters van Christus. Wanneer wij namelijk samen lijden, dan is dat opdat wij ook samen verheerlijkt zouden worden." Zoals gezien kan worden, het lotdeel van Christus is ons lotdeel; wij zijn mede-lotbezitters van het lotdeel van Christus. Dit lotdeel is niet eeuwig, het is aionisch. Aan het einde van de aionen zal Christus alles overdragen aan Zijn Vader en zal God Alles in allen zijn [1 Kor. 15:22-28]. Op dat moment zal God alles zijn voor iedereen. Tijdens de aionen zal Hij hen gebruiken die van Hem zijn om aan de rest van de schepping te onthullen Wie en Wat Hij is.

Ik weet dat ik dit een "blik" op ons lotdeel noemde. Ik denk niet dat wij zelfs ons maar kunnen indenken wat het "alles" is. We weten uit de Schrift dat alles van Christus is [Matt. 28:18; Joh. 3:35]. En we weten dat alles uit God is, door(heen) Christus, en dat alles door(heen) Christus naar God zal terugkeren [Rom. 11:36].

Maar wat is ons aandeel in het zijn van mede-lotbezitters van Christus' lotdeel?

Ik geloof dat het ons aandeel is om heel de schepping in een verstaan van Christus en God yte brengen [1 Kor. 6:2,3]. Ten tijde van onze opstanding voor Hem zullen we alles weten, net zoals wij door Hem gekend zijn [1 Kor. 13:12]. En met die kennis van Hem zullen wij de rest van de schepping evangeliseren.

Op dit moment is er geen eer in het brengen van deze boodschap aan de massa; zij hebben een andere boodschap geleerd. Aan het einde van Paulus' bediening was hij door de meerderheid van die zich Christenen noemden verlaten [2 Tim. 1:15]. Zij schaamden zich er voor om verbonden te zijn met Paulus (die in de gevangenis was) en met zijn onderwijs. Toch zegt Paulus: "Maar ik schaam mij er niet voor, want ik heb waargenomen in Wie ik heb geloofd en ik ben er van overtuigd dat Hij machtig is het mij toevertrouwde te bewaken tot in die dag" (2 Tim. 1:12). A.E. Knoch schrijft in zijn Commentaar op het Nieuwe Testament over dit vers:

"De allesoverstijgende waarheden die aan de apostel Paulus toevertrouwd werden, komen altijd tegenstand tegen en brengen lijden over de belichamingen er van. Maar God zelf waakt over hen en doet hen van tijd tot tijd herleven, ook al weet de overgrote meerderheid niet van hun bestaan."

Het is alleen aan hen die het denken en de wil van Christus doorzoeken, Die deze waarheden (geheimen) toevertrouwde aan Paulus en anderen van de Schrift, dat deze zaken onthuld worden. Het komt er op neer dat deze geheimen spreken van

Gods proces in het al bij Zichzelf brengen, Christus' lotdeel en ons lotdeel, alsook het lotdeel van heel Zijn schepping; en ze zijn daar, in de Schrift. God heeft ze veilig gesteld en onthult ze aan hen die ze met een open, onbevooroordeeld hart en denken zoeken.

Waar uw schat is

De kerk van vandaag wordt verteld dat als je goed doet je in het komende Koninkrijk beloond zal worden; je verzamelt je een schat in de hemel. Vraag hen wat dit goede dan wel is dat ze moeten doen en de antwoorden zullen variëren van: tienden geven en naar de kerk gaan, gehoorzaam zijn aan hun leiders, niet vloeken, niet drinken, niet roken, hun vlees goed onderhouden. Wanneer men vraagt wat deze schatten die ze vergaren voor hun gehoorzaamheid zijn, hebben ze weinig of geen kennis van wat zij bijeen brengen. Hun wordt verteld dat het iets tastbaars is, iets waar ze zich in kunnen verheerlijken, ook al schrijft Paulus: "opdat niet alle vlees zich zou beroemen in het zicht van God" (1 Kor. 1:29), en zij deze schat plaatsen aan de voeten van Christus.

Alleen het vleselijk denken zou kunnen komen met aardse schatten die in de hemel opgestapeld worden. Bijeen gebrachte fortuinen van kostbare juwelen en goud, wat ook de menselijke geest maar kan verzinnen, zijn van geen waarde in het geestelijk gebied. Ze kunnen van pas komen in dit leven, maar in het volgende zijn ze zo waardeloos als nu stof is.

Deze schatten die bijeen gebracht worden zijn waarheden over God en Zijn Zoon en Zijn woord [Psalm 119:162], waarheden die in de komende eeuwen aan anderen onthuld zullen worden die op dit moment niet zien of begrijpen.

De Concordante Grieks-Engelse Keyword Concordantie zegt ons dat de Engelse elementen van het Griekse "thesauros"(schat) zijn: (vertaald) "geplaatst-in-volgende dag", ofwel: wat bijeen vergaard is of opgeborgen voor later.

Veel van wat aan hen die op de smalle weg gaan wordt onthuld is een schat "geplaatst-in-volgende dag." Dit zijn waarheden die langs kwamen, afgeschapt en niet geloofd werden door de massa die alleen bezig is met wat zij nu zien, het tijdelijke. Toen Jezus deze woorden sprak over het vergaren van schatten in de hemel, zei Hij ook: "...waar ook maar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn" (Luc. 12:34). Dus, als u bezig bent met tastbare schatten, die aards zijn, dan is dat waar uw hart zich op zal focussen, op het bouwen van een werelds koninkrijk, hier en nu. "Nu" is tijdelijk.

Deze schatten (kennis en wijsheid van God), geplaatst in de volgende dag, zijn van veel meer waarde dan kostbare edelstenen [Spreuk. 3:13-15], en ze zullen nogmaals geleerd worden in de toekomstige eeuwen.

Lees de woorden van Paulus. Hij vertelt ons wanneer deze "geplaatst in volgende dag" schatten weer van waarde zullen worden: "Of hebben jullie niet waargenomen dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En indien in jullie de wereld wordt geoordeeld, zijn jullie de minste van rechtbanken onwaardig. Hebben jullie niet waargenomen dat wij boodschappers zullen oordelen? En dan niet de zaken van het

leven?" (1 Kor. 6:2,3). De meeste Christenen zijn zich niet er van bewust dat deze verzen in hun Bijbel staan. Wie zijn deze boodschappers die oordeel nodig hebben? Wie zijn deze natiën die oordeel nodig hebben? Deze zijn Christus' lotdeel, het gebied van de hemelingen waar de boodschappers (engelen), zowel goed als kwaad, verblijven, en de aarde, waar die van de natiën, goed en kwaad, verblijven. Dit is ook ons lotdeel. Wij zullen een lotdeel hebben in dit heersen met Christus, dit onderschikken (oordelen, recht maken) van hen allen. Dit is waar uw schat, "geplaatst in de volgende dag," allen die het horen zal verlichten. Deze dag (de mensendag) wordt "een" dag van redding genoemd [2 Kor. 6:2], het is niet "DE" dag van redding, zoals veel Bijbels het verkeerd vertaald hebben. Op Gods kalender zal redding eindigen, compleet zijn, bij de voleinding van de tijd, wanneer de laatste aion, de aion van de aionen, zal sluiten en God Alles in allen zal zijn [1 Kor. 15:22-28].

Deze wijsheid/kennis wordt alleen onthuld door de kennis en wijsheid van Christus. Wie Hij is. Wat Hij deed. Wat Hij aan het doen is. En wat Hij zal doen. Dit zijn de schatten die geplaatst worden in de volgende dag, en die op de smalle weg geplaatst zijn is het voorrecht gegeven ze te zoeken.

Zoals werd gezegd in deel 1 van deze serie: u zal onderweg stoppen in de vele kampen van het Christendom en u zal veel leren van de leraren in die kampen. Maar u zal die bekende stem horen, de stem van uw Herder [Joh. 10:27], en u zal de grote kudde verlaten en u zal uzelf opnieuw terugvinden in wat Jezus, Paulus en Petrus het kuddetje noemen [Luc. 12:32; Hand. 20:28; 1 Petr. 5:2], een kleine groep van individuen die voortgaan naar een hogere bewustwording van Christus Die in hen gevormd wordt [Gal. 4:19].

Deel 4

Licht in de duisternis

"Indien dan jouw lichaam geheel verlicht is, geen deel hebbend aan enig duister, zal het geheel verlicht zijn, zoals wanneer ook maar de lamp met haar felle licht jou zal verlichten."
(Luc. 11:36)

Wij brengen allen iets mee van onze voorbije ervaringen of onderwijzingen die nutteloos zijn wanneer het aankomt op geestelijke groei, hetzij van filosofieën, hetzij religie, hetzij politiek, hetzij moraal (of gebrek er aan), wanneer we binnen gaan door de nauwe poort [Luc. 13:24]. We gaan niet binnen door de nauwe poort

als een helder schijnend licht, we gaan binnen zoals we zijn, in duisternis; "Degene die jullie roept uit de duisternis tot in het wonderbaarlijke van Zijn licht" (1 Petr. 2:9). Toch is er zelfs in deze (onze) duisternis een licht in ons.

Zij die op de minder bewandelde weg zijn raken dit onderwijs kwijt, of het nu religieus of werelds is, dat ons bindt aan de instituten van mensen, die ons feitelijk aan deze aarde binden. Paulus vertelt ons: "tegelijkertijd de Vader dankend, Die jullie bekwaam maakt voor het deel van het lot van de heiligen in het licht, Die ons uitredt vanuit de autoriteit van de duisternis en ons verplaatst tot in het koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde" (Kol. 1:12,13). Dit is het doel van het licht in ons. Het legt alles wat duisternis over God is bloot, brengt ons in het licht en verwijdt de duisternis. Dit maakt allemaal deel uit van het proces van "gezouten worden met vuur" (Marc. 9:49), gesproken door Jezus. Het lijkt op het buiten zetten van de vuilnis, die, na ingezameld te zijn, naar de stortplaats wordt gebracht en verbrand.

Johannes vertelt ons in zijn verslag: "En het licht verschijnt in het donker en het donker greep het niet" (Joh. 1:5). Dit licht schijnt (verschijnt) IN het donker, niet NAAR BINNEN IN het donker. Het licht groeit IN het donker, niet er buiten. Zodra het licht IN ons steeds helderder gaat worden, wordt de duisternis IN ons steeds minder. Niemand van ons komt naar het licht toe. Het licht schijnt in ons, of nog beter, IS in ons. Paulus vertelt ons: "Vanuit duisternis zal licht schijnen, dat doet schijnen in onze harten tot verlichting van de kennis van de heerlijkheid van God in het gezicht van Jezus Christus" (2 Kor. 4:6).

Zoals Johannes ons vertelt: "het donker greep het niet." Duisternis wordt hulpeloos zodra het blootgesteld wordt aan licht. En illustratie hiervan zou zijn wanneer we een deur van een hel verlichte hal openen naar een donkere kamer; de duisternis overspoelt niet de verlichte hal, het licht van de hal overspoelt de verduisterde kamer.

Duisternis kan niet blijven zodra het door het licht wordt blootgelegd. Dat is waarom zij die tot bewustzijn komen van bepaalde waarheden (licht) die in conflict staan met valse leer (duisternis), alleen maar weg kunnen bewegen van het valse (donker) en zich naar de waarheid (licht) richten.

Zoals gezegd, allen die de nauwe poort binnen gaan die leidt naar de smalle weg, zullen in het begin vasthouden aan veel van het onderwijs en tradities van de plaatsen die zij verlaten om hun reis te beginnen op de smalle weg van het Hem kennen. Of u nu van een Baptisten achtergrond komt, Pinkster, Mennoniet, Mormoon, Katholiek, werelds of wat dan ook, u zal een paar van die geliefde leerstellingen of filosofieën meeslepen door de nauwe poort. Al het valse van al die sekten in de wereld zal, op Gods moment, blootgelegd worden door het licht [Hebr. 11:6], maar tot dan zal het veel van ons verstaan van God verduisteren en ons hinderen Hem te kennen.

Laat de bagage achter

Terwijl we voortgang maken op de smalle weg, zullen we veel verschillen in doctrines vinden van hen die we zullen ontmoeten die geloven in de verzoening van allen. In feite zullen we horen van verdeeldheid tussen de verschillende kampen,

en splintergroepen zullen zich vormen, net als bij de rest van het Christendom. Dit komt ten dele door de verscheidene geliefde doctrines die opgepakt en in de tas gedaan werden en door de nauwe poort meegebracht zijn. Dit gebeurt ook wanneer de een of andere nieuwe waarheid vanuit de Schrift wordt onthuld, en het individu dat het zich bewust is geworden niet langer om kan gaan met hen die nog tot een bewustwording is gekomen van wat aan hem (of hen) is onthuld. De geest dringt hem of hen door te gaan.

Toen Maarten Luther de grote waarheid zag dat de rechtvaardige door geloof zal leven, en andere waarheden vanuit de Schrift, deed dat hem breken met het Katholieke systeem. Hij sleepte een heleboel van de praktijken en tradities van dat systeem met zich mee, en veel daarvan maakt ook vandaag nog deel uit van de protestantse religie. En vóór dat, toen het Katholieke systeem begon, sleepte het veel van de tradities van de heidense religies, waarvan het wegbrak, met zich mee. En vóór die tijd sleepte de vroeg-Christelijke kerk veel van de praktijken van het Judaïsme met zich mee [Hand. 21:20,21]. En dáárvoor sleepten de Israëlieten veel van de praktijken met zich mee uit de natiën waar zij doorheen kwamen. Het is niet te voorkomen. Mensen voelen zich op hun gemak met bepaalde leerstellingen en tradities en sommigen vinden het nodig ze te verdedigen of ze aan te passen, en vaak gaan ze naar ze terug, ten koste van geestelijke groei. Paulus waarschuwde de Galaten voor dit gevaar: "Maar nu, God kennend en veeleer gekend wordend door God, hoe kunnen jullie weer omkeren naar de zwakke en arme elementaire dingen, voor wie jullie weer slaven willen zijn? Jullie observeren dagen en maanden en perioden en jaargangen? Ik vrees voor jullie, dat ik, op de een of andere manier, niet tevergeefs onder jullie heb gezwoegd" (Gal. 4:9-11). Paulus ging zo ver dat hij dit een beheksing noemde in Galaten 3:1, iets dat hen die betovert zijn fascineert om in deze praktijken weggetrokken te worden. Dit kan een gevoel van "er bij horen" zijn, een bevredigen van de ziel, of iets dat aangenaam is voor het oog, iets dat er voor zorgt dat u weg trekt van het binnen gaan door de nauwe poort.

Ook zijn zij er die die niet voorbij God 101 (de basis principes) kunnen komen. Zij zijn tevreden met waar ze zijn en hun groei stopt, of ze groeien horizontaal, zoals Paulus zegt in Hebrëeën 5:12 tot 6:3 "Want ook jullie zijn vanwege de tijd verschuldigd leraren te zijn. Hebben jullie weer nodig door iemand onderwezen te worden welke de elementaire dingen van het begin zijn van de gezegden van God, en zijn jullie er toe gekomen behoefte aan melk te hebben en niet aan vast voedsel? Want een ieder die deelheeft aan melk is onervaren in het woord van rechtvaardigheid, want hij is onmondig. Maar het vaste voedsel is van volwassenen, die, vanwege de gewenning, de zintuigen hebben geoefend in het onderscheid maken tussen zowel het goede als het kwade. Daarom, het woord rustend latend van het begin van Christus, zouden wij tot volwassenheid gebracht worden, niet weer het fundament van de bezinning vanaf dode werken neerwerpend en van geloof in God, van onderdompelingen, van onderwijs, bovendien van oplegging van handen en bovendien van opstanding van doden en van aionisch oordeel. En dit zullen wij doen, mits God het zal toestaan."

Maar God is geduldig met ons, zoals Hij dat met hen was in het verleden, veel meer dan wij met onszelf en anderen zijn. Hij weet dat er tijd voor nodig is om, naar mate we dichterbij Hem komen, de dingen weg te doen die wij met ons

meedragen, en Hij weet dat er dingen zijn die we zien van de Schrift die schijnen te zijn wat ze niet zijn, terwijl het licht in de duisternis langzaam aan hen verlicht en zaken verwijdert. Het moet herinnerd worden: waarheid uit de Schrift is progressief, voortdurend openend in wijdsere vergezichten. Velen geloven in persoonlijke redding, maar het licht in hen is nog steeds duisternis waar het aankomt op het zien van de redding van allen.

De Schrift vertelt ons dat om het licht je te kunnen laten verlichten, je denken geopend moet worden, "Dan ontsluit Hij hun denken om de Geschriften te begrijpen" (Luc. 24:45), je hart verlicht "verlicht zijnde de ogen van jullie hart" (Efe. 1:18), je oog eenduidig (niet gecompliceerd) "De lamp van het lichaam is het oog. In het geval dan dat jouw oog eenduidig zal zijn, zal heel jouw lichaam verlicht zijn" (Matt. 6:22), en Degene Die jou in Zijn licht brengt erkend "tegelijkertijd de Vader dankend, Die jullie bekwaam maakt voor het deel van het lot¹) van de heiligen in het licht" (Kol. 1:12).

De Psalmist schreef: "Wolk en somberheid zijn rondom Hem. Rechtvaardigheid en oordeel zijn de basis van Zijn troon" (Psalm 97:2). Jesaja schreef: "Zeker, U bent El, Die Zichzelf verbergt, Elohim van Israel, de Redder" (Jes. 45:15). Wie nijver zoekt Hem te kennen begint altijd in de duisternis, totdat God Zichzelf in de duisternis onthult. Vaak is dit waar waarheid verhuld is, verborgen voor ons zicht, in de duisternis, totdat het licht het beschijnt: "Het is de heerlijkheid van Elohim om een zaak te verbergen en de heerlijkheid van koningen om een zaak te onderzoeken" (Spreek. 25:2).

Licht overstraalt uiteindelijk duisternis

Op de minder bewandelde weg gaan we zien dat licht en duisternis samen verblijven en dat dit heel wel doorheen heen ons weg zo zal zijn, en God schiep beide. Jesaja vertelt ons dat dit zo is in hoofdstuk 45:7 "Vormer van licht en Schepper van duisternis, Maker van welzijn en Schepper van kwaad. Ik, JAHWEH, ben Maker van al deze." Maar het licht zal op den duur de duisternis blootleggen en de duisternis zal geen plaats hebben om zich te verbergen. Jezus zei: "Ik, het Licht, ben tot in de wereld gekomen, opdat elk die in Mij gelooft niet in het donker zou blijven" (Joh. 12:46). Jesaja zegt: "Ik doe de blinden wandelen op de wegen die zij niet kennen en op paden die zij niet kennen zal Ik hen doen treden. Ik zal duisternis voor hun aangezicht tot licht maken en ruige plaatsen tot vlakke grond. Ik doe deze dingen en Ik zal ze niet verlaten.... Niet langer zal de zon voor jou tot licht zijn, overdag; en de helderheid van de maan zal aan jou geen licht geven, maar JAHWEH zal voor jou tot aionisch licht worden en jouw Elohim tot schoonheid" (Jes. 42:26; 60:19). Paulus vertelt ons dat deze tijd van duisternis een einde zal hebben: "De nacht vordert en de dag is genaderd. Wij zouden dan de werken van de duisternis weg doen en wij zouden de wapens van het licht aantrekken" (Rom. 13:12).

Ook Jezus vertelt ons dat iedereen die in Hem gelooft niet in duisternis zou moeten blijven [Joh. 12:46].

Zoals gesteld in een eerder artikel, vlees en bloed onthulden deze waarheid niet aan Petrus: "U bent de Christus." Het kon dat niet. Petrus' vlees had nog steeds

macht over hem en over het merendeel van zijn gedachten. Het licht in hem was duisternis. Petrus was meer geneigd naar de wegen van de mensen (duisternis) dan naar de wegen van God (licht) [Matt. 16:23].

Hoe donker was het licht in Petrus?

Op een bepaald moment zei Jezus tot Petrus: "Ga achter mij, Satan" (Marc. 8:33). In Getsemané was de duisternis in Petrus weer aan de macht; Petrus viel in slaap toen de Heer hem vroeg met Hem te bidden tijdens Zijn uur van beproeving. Later in die volgende morgen won Petrus' duisternis weer de slag. Hij zou ontkennen dat hij zelfs maar bekend was met Jezus toen hij door zijn beschuldigers werd gepest. Na Christus' opstanding geloofde Petrus Maria Magdalena niet toen zij hem vertelde dat zij de verrezen Heer had gezien. Op dit punt zou men denken dat er geheel geen licht in Petrus was, maar het was er wel!

De echte Petrus (en ook de echte wij tijdens onze reis) moest gewekt worden door de verlichting door de geest van God. Ik zeg de "echte wij", omdat de echte wij werd gekozen vanaf de neerwerping van de wereld. Wij waren al gekozen om bij God te zijn en God en Zijn Zoon te kennen, lang voordat we geboren zijn. Paulus vertelt ons dat dit zo is in Efeze 1:4 "zoals Hij ons uitkiest in Hem vóór de neerwerping van de wereld". Het licht is al in ons, hoewel het in het begin duisternis is. Ons allen wacht het licht dat in ons opgaat, zoals Paulus zegt: "Ontwaak, die sluimert en sta op vanuit de doden, en Christus zal als het morgenlicht op jou schijnen" (Efe. 5:14).

In de momenten dat Petrus stil was en bij Jezus zat, luisterend naar hoe Hij sprak, toen onthulde de geest aan hem de waarheden van God [Psalm 46:10a]. Later zei Jezus tot Petrus dat de geest aan hem meer waarheid over Hemzelf zou onthullen (licht laten schijnen) [Joh. 16:12,13]. Hetzelfde geldt voor hen die op de minder bewandelde weg zijn. Het is alleen wanneer we stil zijn, luisteren naar Zijn woorden, dat de stille, kleine stem tot ons spreekt, onthullend Wie Hij is, onze harten verlichtend. Niet wanneer we van hot naar her rennen of gevangen zitten in de razernij van de religie of leven, maar zitten, wachtend en luisterend [1 Kon. 19:11-13].

Deze stem is niet hoorbaar (in ieder geval niet voor mij); het is meer een getuigenis tussen de geest van God (licht) en de geest van de mensheid (duisternis), die beide in de gelovige verblijven, alsof zij een gesprek hebben [Rom. 8:16], de Ene geest, die van God is, de ander langzaam aan in een bewustwording van het licht in ons brengend, het andere (de duisternis) overwinnend [1 Kor. 2:11-13]. Het is niet een "gevoel," niet een "ervaring," maar een verlichting, een blootlegging, een verandering van ons denken om overeen te stemmen met het Zijne [Efe. 1:17,18], waar duisternis uitgebannen wordt, waar de geest werkt zonder mate [1 Kor. 2:9,10]. Tijdens deze tijden onthult Hij slechts zoveel als wij kunnen begrijpen voor de momenten dat wij alleen zijn met Hem [1 Kor. 13:9-12], en dan is er weer een pauze. Het Hebreeuwse woord is "selah." Dit "selah" komt nadat het licht meer van de duisternis blootlegt en verdrijft die onze groei hindert. Het "selah" is waar/wanneer ons wordt gegeven na te denken en te mediteren over wat God over Zichzelf aan ons onthult [1 Tim. 4:15,16]. Het maakt allemaal deel

uit van het proces van het worden van een "nieuwe schepping in Christus" (2 Kor. 5:17), een zoon of dochter van de Vader.

Paulus, schrijvend in de Efezebrief, bad: "opdat de God van onze Heer, Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, aan jullie moge geven de geest van wijsheid en van onthulling, in besef van Hem" [zie Efe, 1:17-23].

Velen hebben een hoofdkennis over God. Daarmee bedoel ik wat zij van anderen geleerd hebben. Zij zijn "altijd lerend en toch nooit tot besef van de waarheid kunnen komen" (2 Tim. 3:7). En zij zien nooit de richtingborden die naar de smalle weg leiden die onthult wie Hij werkelijk is; ze leren Hem nooit kennen. Zoals Paulus' gebed ons leert, de ogen van ons hart moeten verlicht worden opdat wat de waarheid (het licht), die God is, in ons over Hem onthult, kan doordringen (schijnen) tot in ieder deel van ons wezen en leven. Zij die op de smalle weg zijn worden waarheden over God getoond die God vanaf de neerwerping van de aarde geheim heeft gehouden, waarheden die Hij eerst aan Zijn apostelen en profeten onthulde met betrekking tot Zijn absolute liefde en redding van heel Zijn schepping [Efe. 3:4,5]. Deze waarheden komen niet zomaar uit de lucht vallen, dit is iets waaraan we moeten deelnemen [Hebr. 5:13,14]. We moeten zoeken naar deze waarheden en bidden voor verlichting. Eenmaal onthuld zullen ze ons hart vullen met blijdschap en licht: "Uw woorden worden gevonden en ik eet ze. En Uw woorden worden voor mij tot uitgelatenheid en tot verheuging van mijn hart, want Uw Naam is over mij uitgeroepen, JAHWEH, Elohim van menigten." (Jer. 15:16). Zij die Hem bij Zijn Naam noemen zullen "Hem kennen en door Hem gekend worden" (Gal. 4:9a).

Toen Jezus werd ondervraagd door hen die door de Schriftgeleerden en de Hogepriesters waren gezonden, zeiden zij: "Wij hebben waargenomen dat u op correcte wijze zegt en onderwijst en dat u niet de oppervlakte neemt, maar dat u in waarheid de weg van God onderwijst" (Luc. 20:21). Jezus' onderwijs ging veel verder dan alles wat de religieuze leiders uit de Schrift haalden. Zijn woorden (onderwijs) waren correct en veel dieper dan het oppervlakkige. Dit is het doel van het licht in ons, om ons dieper in de Schrift te brengen, voorbij het oppervlakkige, naar een diepere en meer ware kennis van God, voorbij alle leer die ons gebonden houdt aan ons vlees, ja, ons weghoudt van kijken naar ons vlees, en naar een vernieuwing van de geest (licht) in ons. Paulus zegt het zo in 2 Korinthe 4:16 - "Maar indien ook onze uiterlijke mens wordt aangetast, toch wordt ons innerlijk van dag tot dag vernieuwd."

De tijd komt wanneer allen verlicht zullen zijn door het Licht van God, omdat er in Hem geen duisternis is [1 Joh. 1:5], wanneer allen God zullen kennen [Jes. 60:3; Matt. 4:16; Luc. 2:30-32]. Het licht zal in al onze duisternis het ware Licht onthullen: "Het was het waarachtige licht, dat elk mens verlicht, komend tot in de wereld" (Joh. 1:9). Elk mens betekent alle mensen; er zal geen mens achterblijven in de duisternis. God zal op den duur Alles zijn voor iedereen. Dat is wat wij die op de smalle weg zijn zeker weten, dat Hij de Alles in allen zal zijn [Efe. 1:23]. Dat is de eerste waarheid die verborgen is in de duisternis die verlicht wordt op onze reis naar het kennis van God, dat Hij Alles in allen zal zijn.

Deel 5

Eén geest

"Maar die zich hecht aan de Heer is één geest."
(1 Kor. 6:17)

Ook al wandelen we in een natuurlijke wereld, toch worden we omringd door een hemelse aanwezigheid. Paulus vertelt ons dat we allemaal leven en ons bestaan hebben in God "weliswaar niet ver weg van een ieder van ons zijnde. Want in Hem leven wij en bewegen wij en zijn wij" (Hand. 17:27,28)

Iedere ademtocht van ons is vol van de leven gevende geest van God. Zij die op de minder bewandelde weg zijn, zijn tot een bewustwording hiervan gekomen; we bewegen ons in God! Dit huidige leven is waar God hen apart zet die als dienaren met Christus zullen heersen over de rest van de mensheid, met en namens Hem in de toekomstige eeuwen. Het is niet dat sommigen van ons bijzonder zijn, maar de reden is bijzonder: om heel de schepping tot een kennis van God te brengen. 1 Korinthe 6:2,3 zegt ons: "Of hebben jullie niet waargenomen dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En indien in jullie de wereld wordt geoordeeld, zijn jullie de minste van rechtbanken onwaardig. Hebben jullie niet waargenomen dat wij boodschappers zullen oordelen? En dan niet de zaken van het leven?" Deze verantwoordelijkheid is er een die onbekend is aan de meerderheid die nu in Christus gelooft; toch zal het de taak zijn van allen die nu geloven, om in de toekomst er voor te zorgen dat de schepping God recht verstaat, want dat is wat oordelen betekent: recht maken.

Dit leven is de poort naar dat wat staat te komen. Dit is het leven waar onze relatie (van de gelovige) met de Heer begint, niet in het volgende. Hier worden ons de waarheden met betrekking tot God getoond, dit is waar we onze eigen redding uitwerken, maar niet zonder de hemelse aanwezigheid van de geest van God werkend in ons, zoals Paulus ons vertelt: "Zodat, mijn geliefden, ... jullie met vrees en siddering de eigen redding bewerken! Want God is het Die in jullie zowel het willen als het werken inwerkt, ten behoeve van het welbehagen" (Filip. 2:12,13).

Het is niet dat enkelen van ons meer geestelijk zijn dan de volgende persoon; de meesten op deze weg zijn dat niet. In feite zijn de meesten zich zeer bewust van hun vlees, hun tekortkomingen en hun falen; we zouden liever absent zijn van dit lichaam en aanwezig zijn bij de Heer [2 Kor. 5:8]. Toch wandelen we hier met al onze fouten en wachten we allen op ons lotdeel. Dit is één van de redenen waarom

Christus ons, die geloven, Zijn geest geeft, zodat we altijd een stukje van ons lotdeel bij ons hebben.

Daarom brengen we nu, met de geest woning makend in ons, niet al onze tijd door met proberen te repareren wat in deze sterfelijke lichamen niet gerepareerd kan worden. Ons is de geest gegeven opdat wij het vermogen hebben voorbij deze lichamen te kijken waarin wij sterven, voorbij de tijd waarin we leven; niet om enige van deze aardse banden te negeren - aangezien dit is waar wij op de smalle weg onze reis van het kennen van de Vader en Zijn Zoon beginnen, maar om de geest van God te hebben die ons denken opent voor waarheid, alsook voor een tijd waarin wij allen één in God zullen zijn. We kijken niet terug, we kijken vooruit.

Wat bedoel je met: We kunnen het verleden niet herleven?

We kunnen het niet.

Op de Pinksterdag goot de geest zich uit op de apostelen in de bovenkamer. Nooit in de geschiedenis van de mensheid heeft dit op die schaal plaatsgevonden. Vandaag geloven velen dat dit nu ook gebeurt en op hetzelfde niveau, maar de vrucht van hun leer laat zien dat dit onjuist is. Deze uitstortingen van vandaag zijn op z'n best zwakke imitaties en alleen het niet onderscheid makende vlees is tevreden met de show. De geest werkt nu in stilte, binnenin de gelovige. Paulus vertelt ons dat God Zijn Zoon IN ons onthult [Gal. 1:16]. Iedere uiting nu van de geest wordt onthuld door de waarheid vanuit de Schrift. Velen zullen hier hier mee oneens zijn, en dat is prima, maar ik vraag alleen dat u kijkt naar deze zogenaamde uitgieting van geest die velen stellen dat gebeurt, naar wat er gebeurt en wat het bevredigt.

Vandaag schijnt het dat waarheid niet op het prioriteitenlijstje staat; tekenen en wonderen is waar men naar zoekt. Maar wat nu onbekend schijnt te zijn is dat deze tekenen en wonderen plaatsvinden binnenin de gelovige, niet aan de buitenkant. Het enig aandeel van de kant van de mens in deze is stil te zijn en te luisteren terwijl de geest ons bijvalt, in overeenstemming met de Heer. We nemen deel door middel van gebed en door studie, en het is de geest die ons dieper drijft in de Schrift, de waarheden zoekend die wachten op onthulling. Dat is waarom wij worden verteld God te aanbidden in geest en waarheid; het is alleen door de inwonende geest dat wij ons van waarheid bewust worden. Tijd doorgebracht in de Schrift is tijd doorgebracht met de geest van waarheid, waarheid onthullend die begraven is onder het woord van waarheid.

Religies gedijen omdat de meeste mensen de positie van de geest niet begrijpen. Ze verlangen naar voorbije dagen, zoals de Pinksterdag, met de vurige tongen die op hun hoofden dansten, wachtend op het bewegen van het water en tekenen en wonderen of wat anders dat de ziel en de ogen bevredigt. Gaan we hieraan voorbij en worden we ons bewust dat de geest in ons woning aan het maken is, veroorzakend dat wij een met de Heer worden, dan verdwijnt de noodzaak voor tekenen en wonderen aan de buitenkant, en begint zich van binnenuit een nieuwe schepping te manifesteren en worden wij een in geest met en in de Heer.

In Zijn wereld

Dat er een geestenwereld is die naast de onze bestaat is niet een zaak van science fiction, en hoewel er vandaag zijn die buote en overdreven claims maken dat ze naar deze andere wereld getransporteerd zijn (hemel en hel), met verhalen over het zien van engelen en demonen, het feit blijft dat er een menigte aan geesteswezens is dat naast ons bestaat.

Elisa en zijn dienstknecht waren, terwijl ze opgejaagd werden door Ben-Hadad, omgeven door een leger van strijdwagens van Ben-Hadad in het dorp waar ze verbleven. Elisa's hulpje nam aan dat alles verloren was, maar Elisa zag voorbij het vlees en hij zei: "Het moet niet zo zijn dat jij bang bent, want die bij ons zijn zijn meer dan die met hen zijn" (1 Kon. 6:16). Toen bad Elisa en zei: "JAHWEH, open alstublieft zijn ogen, dan zal hij zien." En JAHWEH ontsluit de ogen van de jongeman en hij ziet. En zie!, de berg was vol van paarden en vurige strijdwagens, rondom Elisa" (1 Kon. 6:17)

Zoals het ging met Elisa's dienstknechtje, zo ook moet de geest onze ogen openen voor de aanwezigheid van de Heer, in wiens aanwezigheid wij en de hele wereld leeft. Jeremia vertelt ons:

"Vul Ik niet de hemelen en het land?, is de verzekering van JAHWEH."
(Jer. 23:24)

Pas nadat wij tot dat bewustzijn komen kunnen we zien wat de dienstknecht van Elisa zag nadat Elis bad voor de opening van diens ogen. Wij zullen misschien niet een hemelse menigte zien, en ik denk niet dat dit de reden was dat de ogen van de dienstknecht werden geopend; wat wij zullen zien is de waarheid dat God ons helemaal omgeeft, Zijn werk werkend in ons, Zijn Zoon in ons onthullend.

Gods geest doen hen die geloven herleven, ze brengt ons in God-bewustzijn. Jesaja zegt:

"Want zo zegt de Hoge en de Verhevene, Die tabernakelt in de toekomst. En Heilig is Zijn Naam. Op de hoogte en in de heilige plaats tabernakel Ik en bij de verbrijzelde en bij de lage van geest, om de geest van de lagen te doen herleven en het hart te doen herleven van de verbrijzelde."
(Jes. 57:15)

Paulus, terwijl in de gevangenis, wachtend op zijn executie, zei: "Maar de Heer stond mij bij en Hij maakte mij bij machte" (2 Tim. 4:17). Ik weet niet of de Heer letterlijk naast Paulus stond of dat Zijn geestes-aanwezigheid zo groot was dat Paulus kon zeggen dat Hij hem bijstond. Wat het ook was, Paulus zegt dat, zelfs terwijl hij op zijn executie wachtte, aan hem kracht gegeven werd. Christus was aanwezig bij Paulus, in hem verblijvend en in zijn wereld, die op dat moment een gevangenscel was.

De geest maakt ons bekend met leven in God

Van Morrison schreef deze tekst:

"Wanneer zal ik eens leren te leven in God,
wanneer zal ik eens leren? Hij geeft mij alles wat ik nodig heb, en meer!
Wanneer zal ik eens leren?"

Dat we leven in God is een waarheid die we allemaal zouden moeten leren verstaan. Veel mensen leven hun leven alsof er geen God is, of dat Hij afwezig is, en zijn zich onbewust van de dingen die in en om ons en onze levens afspelen. Ze worden gegrepen of afgeleid door de laatste nieuwskoppen en hun levens worden plotseling bedreigd door een werelddictator die nog moet opstaan of door een economie die nog moet komen, in plaats van dat men in God leeft leeft men in angst.

De psalmist David schreef:

"Van JAHWEH is het land en haar volheid, de woonplaats en die er in verblijven."
(Psalm 24:1)

Dat God de Eigenaar van allen is zou ons allen een bewustzijn moeten geven van ons leven in Hem, en met dat bewustzijn zou de vrede moeten komen van God Die in ons leeft.

Naar mate die op de minder bewandelde weg nader tot God komen in waarheid, vinden we: "U zal aan mij het pad van het leven bekend maken. Verzadiging van vreugde is voor Uw aangezicht. Aangename dingen zijn blijvend in Uw rechterhand." (Psalm 16:11)

Het is Gods geest in ons die ons bekend maakt met het pad van leven, het leven dat leidt naar waarheid in Hem, een leven dat leidt naar levendmaking. Jezus zei deze woorden met betrekking tot dit leven: "Ik kwam opdat zij aionisch leven zullen hebben en zij het bovenmatig zullen hebben" (Joh. 10:10). Ons vlees zal op dit moment niet het bovematige leven voelen dat rondom ons is, maar onze geest binnenin ons doet dat wel.

Het vlees zal nooit één zijn met de geest: "Het vlees baat niets. De uitspraken die Ik tot jullie gesproken heb zijn geest en zijn leven" (Joh. 6:63).

Het vlees zal altijd de laatste trend volgen, religieus of werelds; het is in het verleden gebeurd en het zal in de toekomst gebeuren, in het bijzonder bij hen die zoeken naar iets buiten God en bij hen die hun ogen van Hem afgewend hebben. Maar er staat geschreven: "Gelukkig die Zijn getuigenissen bewaren; met heel hun hart vragen ze naar Hem" (Psalm 119:2). En zoals Paulus zei, Hij is bezig "om Zijn Zoon in mij te onthullen" (Gal. 1:16).

Het is alleen in Zijn genade dat wij onze tevredenheid vinden, omdat het door Zijn genade is dat wij leven, en door Zijn genade leert Hij ons hoe in Hem te leven, en Zijn genade is wat ons redt uit deze vleselijke lichamen die tegen de geest in gaan. Paulus vraagt in Romeinen hoofdstuk zeven: "Wie zal mij uitredden uit dit lichaam van deze dood?" Zijn antwoord is: "Genade!"

Paulus, net als wij allen, worstelde met zijn vlees terwijl hij een in geest aan het worden was met de Heer. Hij schreef over deze worsteling in Romeinen 7:15-21.

"17 Maar nu bewerk ik het niet meer, maar de in mij inwonende zonde.

18 Want ik heb waargenomen dat in mij geen goed huist (dat wil zeggen, in mijn vlees), want het willen ligt naast mij, maar het goede bewerken niet.

19 Want ik doe niet wat ik wil, het goede; maar wat ik niet wil, het kwade, dit praktiseer ik.

20 Indien ik nu dat doe wat ik niet wil, bewerk ik het niet meer, maar de in mij huizende zonde.

21 Dus vind ik de wet: dat als ik het goede wil doen, in mij het kwade er naast ligt.

"

Paulus zei dat het goede niet inwoning maakte in hem, dat wil zeggen: in zijn vlees. Maar hij wist wel dat in zijn geest hij één aan het worden was in Christus, want hij schrijft: "want wij zijn de besnijdenis, degenen die in geest van God dienen en roemen in Christus Jezus en niet in vlees vertrouwen hebben" (Filip. 3:3). Paulus wist dat zijn vlees niet te vertrouwen was, het zal iedere keer falen. Alleen de geest kan ons de kracht geven om voorbij het vlees te kijken.

De geest zal tussenkomst bieden voor ons [Rom. 8:26], de geest zal ons leiden in de waarheid [Joh. 16:13], de geest zal deze sterfelijke lichamen levendmaken [2 Kor. 3:6], de geest zal ons samenvoegen met de Heer [1 Kor. 6:17], de geest zal Zijn Zoon in ons onthullen [Gal. 1:16].

Hoe hard we ook door ons vlees zullen willen proberen en slagen in deze race, we zullen altijd op de laatste plaats eindigen. Hoewel we op dit moment in het vlees zijn, zijn we, met al onze tekortkomingen, door Zijn genade in staat in de geest te wandelen [Rom. 8:9,10], van Hem te leren, Hem te kennen, naar mate Hij meer van Zichzelf onthult aan (in) ons die op de minder bewandelde weg zijn.

De geest is gewillig

Als gelovige hebben wij het denken van Christus [1 Kor. 2:16], en dat denken weet alle dingen, maar het onthult niet alles in één keer aan ons. Dat denken drijft ons dieper in Zijn woord, zodat wij alle dingen "alleen" door Christus kunnen en willen weten. Niet alleen is onze positie in Christus, maar ook ons potentieel is in Hem. Met de geest van Christus inwonend in ons, hebben we het potentieel alle geestelijke (schriftuurlijke) dingen te kennen, alhoewel in dit leven en met deze lichamen van vlees de geest ons alleen tot zover kan brengen, op zijn tempo: "Want gebod is op gebod, gebod op gebod, principe op principe. Principe op principe, een beetje hier, een beetje daar" (Jes. 28:10).

Al Stahl zou zeggen "Wij dienen te wachten op de Heer, niet werkeloos, maar met intensiteit; niet met ongeduld, maar met een verwachting."

De psalmist schreef: "Doe mij treden in Uw waarheid en leer mij, want U bent de Elohim van mijn redding. U verwacht ik, heel de dag" (Psalm 25:5). De enige manier waarop dit zal gebeuren is als wij voldoen aan "Wees stil voor JAHWEH en wacht op hem" (Psalm 130:5) en we deze verwachting hebben: "Ik verwacht

JAHWEH; mijn ziel verwacht, en ik wacht op Zijn woord" (Psalm 130:5). Zoals Habakuk moeten we "Ik sta op mijn wacht en ik plaats mij op een verdedigingswal, en ik kijk uit om te zien wat Hij tot mij zal spreken en wat ik zal antwoorden op mijn correctie. En JAHWEH antwoordde mij en zei: Schrijf het visioen op en publiceert het op de tafeltjes, zodat die het leest zal rennen. Want het visioen is voor de aangewezen tijd en het zal puffen tot het einde en het liegt niet. Indien het zal talmen, wacht er dan op, want het zal zeker komen. Het zal niet uitgesteld worden." (Hab. 2:1-3).

Op Zijn tijd zal Hij ons denken openen en onze harten vullen met de waarheden van Christus. Paulus vertelt ons: "Beijver je jezelf welbepoefd te presenteren voor God, als een werker die zich niet hoeft te schamen, het woord van de waarheid correct snijdend" (2 Tim. 2:15). Het is niet iets dat uit de lucht komt vallen of dat gemakkelijk is, het is iets waaraan we moeten werken, terwijl we wachten op de geest van waarheid om de waarheid te onthullen.

De geest is gewillig om te onderwijzen: "Maar God onthult het ons door Zijn geest, want de geest doorzoekt alle dingen, ook de diepten van God" (1 Kor. 2:10).

Het vlees verlangt ondersteuning, de ziel heeft troost nodig. "Mijn ziel verlangt naar, en is ook voltooid in, de hoven van JAHWEH. Mijn hart en mijn vlees doen een beroep op de levende El" (Psalm 84:2).

En wij dienen geduld te hebben met alle drie, terwijl Zijn geest zich samenvoegt met onze geest, Zijn Zoon in ons onthullend.

Deel 6

De wapenrusting

In Efeze 6 lezen we van een wapenrusting die de gelovige draagt, met een zwaard en schild die beschouwd worden als een onderdeel van die wapenrusting.

"Voor het overige, mijn broeders: word bij machte gemaakt in de Heer en in de kracht van Zijn sterkte. Trek de volle wapenuitrusting van God aan, opdat jullie kunnen staan tegen de methoden van de duivel, want aan ons is niet het conflict tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de autoriteiten, tegen de wereldkrachten van deze duisternis, tegen de geestelijke dingen van de boosaardigheid in de ophemelsen. Vanwege dit: neem de volle wapenuitrusting van God op, opdat jullie kunnen weerstaan in de boosaardige dag en, alles bewerkend, te blijven staan. Sta dan, jullie lende omgord wordend in waarheid en het borstharnas van de rechtvaardigheid aangetrokken wordend, en de voeten

geschoeid wordend in gereedheid van het evangelie van de vrede, in alles het deurvormig-schild van het geloof opnemend, waarmee jullie alle gloeiend gemaakt zijnde projectielen van de boosaardige kunnen uitdoven. En ontvang de helm van het redden en het zwaard van de geest, dat is de uitspraak van God.
(Efe. 6:10-17)

Deze werktuigen worden niet gebruikt als aanvalswapens, ze zijn strikt defensief. Ze dienen niet gebruikt te worden om het evangelie in te stampen in niets vermoedende mensen, maar zijn voor de gelovigen, om hen in staat te stellen de strijdwijzen van de Tegenstander te weerstaan.

De methode of werkwijze van de Tegenstander is eerst te verwarren en dan te verdelen.

Hier, in Efeziërs, geeft Paulus ons ons verdedigingmechanisme dat iedere gelovige in staat zal stellen niet alleen de aanvallen te weerstaan, maar ze ook te herkennen.

Hoewel de wapenrusting niet letterlijk is, gebruikt Paulus deze werktuigen van de wapenrusting als een achtergrond voor de effectiviteit van deze acht waardevolle geestelijke werktuigen die voor iedereen die de Heer noemt als zijn Redder beschikbaar zijn.

Hier is het deel van de Schrift met de zes geestelijke werktuigen geaccentueerd. Ik zal ook "Sta" accentueren, omdat dit de positie is van hen die klaar zijn om zich te verdedigen:

"Voor het overige, mijn broeders: word bij machte gemaakt in de Heer en in de kracht van Zijn sterkte. Trek de volle wapenuitrusting van God aan, opdat jullie kunnen **staan** tegen de methoden van de duivel, want aan ons is niet het conflict tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de autoriteiten, tegen de wereldkrachten van deze duisternis, tegen de geestelijke dingen van de boosaardigheid in de ophemelsen. Vanwege dit: neem de volle wapenuitrusting van God op, opdat jullie kunnen weerstaan in de boosaardige dag en, alles bewerkend, te blijven staan. Sta dan, jullie lende omgord wordend in **waarheid** en het borstharnas van de **rechtvaardigheid** aangetrokken wordend, en de voeten geschoeid wordend in gereedheid van het **evangelie van de vrede**, in alles het deurvormig-**schild van het geloof** opnemend, waarmee jullie alle gloeiend gemaakt zijnde projectielen van de boosaardige kunnen uitdoven. En ontvang de **helm van het redden** en het zwaard van de geest, dat is de **uitspraak van God**.
(Efe. 6:10-17)

Aan deze zeven geaccentueerde woorden zou ik ook een woord uit het volgende vers willen toevoegen:

"door alle **gebed** en smeekbede biddend bij elke gelegenheid, in geest, ook tot in het waakzaam zijnde in alle volharding en smeekbede aangaande al de heiligen"
(Efe. 6:18)

Hiermee hebben we alles wat een gelovige nodig heeft, ieder werktuig dat nodig is om alle mogelijke aanvallen te weerstaan die op ons af komen terwijl we onze reis in de Heer gaan.

Er zijn zeven geestelijke werktuigen: waarheid, rechtvaardigheid, evangelie van vrede, geloof, redding, uitspraken (woorden) van God, en gebed.

E.W. Bullinger vertelt ons in de appendixen van zijn Companion Bijbel het belang van het getal zeven:

"Zeven. Geeft geestelijke perfectie aan. Het is het getal of kenmerk van het werk van de Heilige Geest. Hij is de Auteur van Gods Woord en zeven is er op gedrukt zoals een watermerk gezien wordt bij het maken van papier. Hij is de Auteur en Gever van Leven. En zeven is het getal dat iedere periode van broeden en draagperiode reguleert bij insecten, vogels dieren en mensen. (einde citaat)

Ieder geaccentueerd woord wordt (voor de gelovige) gedaan door de kracht van de Heer voor ons, zijn volk. Het is allemaal Zijn werk terwijl Hij ons leidt naar geestelijke perfectie. Wij zijn de begunstigen van al wat Hij doet. Ons vlees kan geen aanval door de Tegenstander weerstaan; alleen door Gods kracht kunnen we dat.

Dit valt te zien in vers 10:

"Voor het overige, mijn broeders: word bij machte gemaakt in de Heer en in de kracht van Zijn sterkte"

Het is alleen door Zijn sterkte dat wij ons de kracht en bescherming van deze zeven werktuigen bewust worden, die ons ter beschikking staan om ons te helpen gedurende tijden van aanval, en ook voor onze groei.

En wij zullen zien dat het alleen is wanneer we stil staan dat wij tot bewustwording komen dat Hij het is Die in en voor ons werkt, ons alles gevend wat noodzakelijk is in ons leven in Hem.

Staan

Toen de Israëlieten met hun rug tegen de Rode Zee stonden, en de Egyptische strijdagens voor hen stonden, vertelde Mozes hen slechts één ding te doen: Sta stil!

"En Mozes zegt tot het volk: "Jullie moeten niet bang zijn! Plaats jezelf [sta stil] en zie de redding van JAHWEH, die Hij voor jullie vandaag zal doen. Want wat jullie vandaag zien, Egyptenaren, jullie zullen hen niet meer zien tot de aion."
(Exo. 14:13)

In het volgende vers zien we waarom ze stil moesten staan.

"JAHWEH, Hij zal voor jullie vechten. En jullie? Jullie zullen stil zijn."
(Exo. 14:15)

JAHWEH was hun sterkte, ze hadden niets te vrezen, ze hoefden niet te vechten, ze moesten alleen stil staan en de redding van JAHWEH te aanschouwen.

Paulus vertelt ons:

"Vanwege dit: neem de volle wapenuitrusting van God op, opdat jullie kunnen weerstaan in de boosaardige dag en, alles bewerkend, te blijven staan."
(Efe. 6:10)

De wapenrusting is niet "onze" wapenrusting, het is "Gods" wapenrusting. Wij worden alleen opgeroepen die aan te trekken en te staan.

Het gevolg (effect) van de hele wapenrusting van God is dat het ons in staat stelt te (blijven) staan. Maar om te kunnen staan moeten we de hele wapenrusting aan hebben, ieder werktuig. Om slechts één of twee, of desnoods zes werktuigen aan te hebben zou niet voldoende zijn om onbeschadigd tegen de Tegenstander te blijven staan; alle zijn nodig.

Alleen wanneer we stilstaan kunnen we zien (ons bewust worden) dat alle macht van God is. Hij is de Ene Die werkt; wij zijn de toeschouwers, net zoals de Israëlieten toeschouwers waren bij de Rode Zee. Terwijl wij staan werkt Hij en terwijl Hij werkt zien wij toe en leren we over de kracht die wij in Hem hebben. Deze kracht is niet een kracht om te plunderen of te veroveren, het is de kracht van vrede die komt van een Redder Die ons Zijn vrede geeft. Dit is het doel van de wapenrusting van God, om aan de drager vrede te geven in tijden van onrust en om getuige te zij Zijn redding.

Velen denken dat deze wapenrusting hen in staat stelt de strijdwijzen van de Tegenstander aan te vallen, hem doorheen heel het universum te achtervolgen. Ik hoorde een tele-evangelist zijn toeschouwers vertellen: "We hebben de duivel op de loop," maar dat is niet het geval; hij heeft de meeste Christenen op de loop, aangezien de meesten zich niet het doel van de wapenrusting van God bewust zijn.

Gods wapenrusting stelt ons in staat de Tegenstander te weerstaan en de enige manier waarop iemand kan weerstaan is: te staan.

Paulus vertelt ons: "Trek de volle wapenuitrusting van God aan, opdat jullie kunnen **staan** tegen de methoden van de duivel" (Efe. 6:11).

We dienen niet alleen te staan, maar we moeten overeind blijven onder de methoden, de krijgslisten van de Tegenstander (de duivel).

Staan betekent niet terugtrekken, maar op je stukje grond blijven staan; niet de jacht inzetten of te zegevieren, maar niet overwonnen worden. En dit kan alleen bereikt worden door Gods wapenrusting aan te doen, omdat het door Zijn sterkte is dat wij staan en overeind blijven tegen de krijgslisten van de Tegenstander.

Paulus zegt in 1 Korinthe 15:57,58...

"Maar dank aan God, aan Die aan ons de overwinning geeft door onze Heer, Jezus Christus. Daarom, mijn geliefde broeders, word bestendig, onverzettelijk, overvloedig zijnde in het werk van de Heer, altijd waargenomen hebbend dat jullie moeite in de Heer niet leeg is."

Hier, in 1 Korinthe, herinnert Paulus ons er aan gevestigd te worden, onbewogen, aangezien dit niet ons werk is waarin we overvloedig zijn, het is altijd het werk van de Heer.

Staan is niet gemakkelijk, maar het is het eerste dat van ons wordt gevraagd nadat we de wapenrusting van God hebben aangetrokken. Terwijl we staan is het alsof wij werken (zwoegen), ieder werktuig van de wapenrusting van God gebruikend om te weerstaan; maar terwijl we staan worden we "bij machte gemaakt in de Heer en in de kracht van Zijn sterkte" (Efe. 6:10).

Nu dan, met de hele wapenrusting van God kunnen we stevig staan en beginnen te zien en ons bewust worden van de kracht van de zeven geestelijke werktuigen van God voor ons, veroorzakend dat wij in staat zijn iedere aanval van de Tegenstander te weerstaan. Maar nogmaals: dit wordt alleen gerealiseerd wanneer we staan.

Hemelse oorlogsvoering

Je kunt rond de geestelijke krachten van boosaardigheid te midden van de hemelingen geen schutting plaatsen.

Vandaag schijnt het dat de meeste Christenen geloven dat hun wapenrusting het best te gebruiken is tijdens een anti-abortus demonstratie of een anti-homo protest. Velen geloven dat zij tegen een regering zouden moeten vechten die niet gelooft zoals zij doen. Dat is niet ons gevecht, zoals Paulus ons zegt:

"Trek de volle wapenuitrusting van God aan, opdat jullie kunnen staan tegen de methoden van de duivel, want aan ons is niet het conflict tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de autoriteiten, tegen de wereldkrachten van deze duisternis, tegen de geestelijke dingen van de boosaardigheid in de ophemelsen."
(Efe. 6:10,11)

Onze vijand is niet vlees en bloed; in feite is het tegendeel waar.

Wij dienen niemand als vijand te beschouwen; wij dienen voor allen te bidden.

"1 Ik roep dan eerst op van alles te doen: smeekbeden, gebeden, bepleitingen, dankzeggingen, ten behoeve van alle mensen,
2 ten behoeve van koningen en voor allen die in superioriteit zijn, opdat wij een gematigd en rustig levensonderhoud zullen doorbrengen, in alle eerbiedigheid en eerbaarheid,
3 want dit is goed en welkom in het zicht van God, onze Redder,
4 Die wil dat alle mensen gered worden en komen tot besef van de waarheid."
(1 Tim. 2:1-4)

Onze vijand is niet zichtbaar, een die achter de schermen werkt, een die niet alleen gericht is op een gevallen menselijk ras, maar gericht is op een poging de waarheid, die aan allen onthuld is die nu in Christus zijn, te verdraaien, hen te beroven van hun werkzaamheid in Christus. Onze vijand draagt geen mantel of kroon, leeft niet in een paleis of regeringsgebouw, of houdt handen met hetzelfde geslacht. Onze vijand vertelt ons hen te haten voor wie wij dienen te bidden.

Dit is hoe misleidend onze Tegenstander is; hij zal alle middelen inzetten om de gelovige één of al zijn geestelijke werktuigen neer te laten leggen, wat hem toestaat de waarheid te infiltreren die er op wacht geopenbaard te worden of de reeds bekende waarheid te verdraaien. Eén daarvan is: bid voor alle mensen, vecht niet tegen hen.

Zij die oorlogvoeren tegen vlees en bloed, doen dat ongewapend. Zij hebben in hun onwetendheid de waarheid in Christus verlaten; zij hebben de wapenrusting van God terzijde gelegd en die vervangen door de wapenrusting van het vlees en de tradities van een religie die lange geleden haar bediening in Christus vergeten heeft.

Dit betekent niet dat zij hun redding verloren hebben. Dat kan niet, want zij zijn veilig in Christus. Dit betekent dat zij de weg hebben geopend waarop misleiding langzaam z'n weg kan plaveien in hun begripsvermogen. Er is een reden waarom niet alle gelovigen alle waarheid geloven; zij zijn gericht op een aardse oorlogsvoering, een oorlog die zij niet behoren te vechten. Zij zijn in de val van de Tegenstander getrapt, zoals Paulus ons vertelt in 2 Timoteüs".

"24 Maar een slaaf van de Heer moet niet vechten, maar zachtaardig zijn naar allen, vaardig in het onderwijzen, het kwade verdragen,
25 in zachtmoedigheid de tegenwerkenden disciplinerend, of God hen bezinning moge geven tot besef van de waarheid te komen,
26 en dat zij weer nuchter zouden worden vanuit de strik van de duivel, levend gevangen zijnde onder hem, naar de wil van diegene."
(2 Tim. 2:24-26)

Wij worstelen "tegen de overheden, tegen de autoriteiten, tegen de wereldkrachten van deze duisternis, tegen de geestelijke dingen van de boosaardigheid in de ophemelsen" (Efe. 6:12). Geen van deze heeft een gezicht, geen van deze is vlees en bloed; ze zijn veel krachtiger dan iets wat een mens kan bedenken en de enige manier waarop wij ons tegen hen kunnen verzetten is met de gehele wapenrusting van God. Zodra wij ons dit realiseren kunnen we alleen doen wat voor onze verdediging vereist is: staan, met ieder werktuig van de wapenrusting van God voor ons werkend tegen iedere krijgslust van de Tegenstander en alle overheden en alle autoriteiten, met de wereldkrachten van deze duisternis, met de geestelijke krachten van boosaardigheid te midden van de hemelingen.

Een geestelijke zegen

In Efeze 1:3 vertelt Paulus ons:

"Gezegend zij de God en Vader van onze Heer, Jezus Christus, Die ons zegent met alle geestelijke zegen te midden van de ophemelsen, in Christus"

Wij moeten ons niet richten op wereldse zegeningen, naar op blijvende zegeningen, welke te midden van de hemelingen zijn.

Tegengesteld aan populaire leringen wordt ons op deze planeet door God geen gezondheid of weelde beloofd. Veel van de gelovigen in Christus kunnen maar nauwelijks de eindjes aan elkaar knopen en een aantal al helemaal niet. Velen lijden aan ziekten en verlies, en de Tegenstander wil ons doen geloven dat we mislukkelingen zijn als we niet alles dat we ons maar kunnen indenken hebben terwijl wij hier en nu onze levens leven. Daarom reiken zovelen naar het tastbare. Het is niet dat het betalen van rekeningen, het voeden van het gezin en een appeltje voor de dorst hebben iets onschrijftuurlijks is, maar het bouwen van een rijk ten koste van geestelijke volwassenheid is vaak de oorzaak van een leven van zorg en van slavernij.

Paulus vertelt ons:

"Mijn God nu zal elke behoefte van jullie vervullen overeenkomstig Zijn rijkdom, in heerlijkheid in Christus Jezus."
(Filip. 4:19)

Jezus zei:

"Spaar toch geen schatten op voor jullie op de aarde, waar de mot en roest ze doet verdwijnen en waar ook dieven een ondergrondse toegang graven en stelen, maar spaar voor jullie schatten op in de hemel, waar noch de mot, noch roest ze doet verdwijnen en waar ook dieven niet een ondergrondse toegang graven, en ook niet stelen; want waar ook maar jouw schat is, daar zal ook jouw hart zijn."
(Matt. 6:19-21)

De Tegenstander weet dit, hij weet dat Christus in al wat we nodig hebben zal voorzien, en daarom zal de Tegenstander ons vertellen wat we willen, onze aandacht wegdraaiend van Christus' belofte van het vervullen van onze behoefte. De Tegenstander weet ook dat waar onze schat is, ook ons hart zal zijn; daarom zal hij aardse verlangens nog meer uitnodigend maken. Denk nu niet dat dit niet waar is; zelfs zij die kennis zoeken in de dingen van de Heer zijn ontvankelijk voor de subtiele duwtjes van de Tegenstander.

Paulus zegt in 2 Korinthe 2:11...

"opdat wij niet uitgebuit zullen worden door de Satan, want wij zijn niet onwetend van zijn gedachten."

En in hoofdstuk 11:3 ...

"Maar ik vrees dat, zoals de slang die op de een of andere manier met zijn sluwheid Eva misleidde, de gedachten van jullie zouden verdorven worden van de eenvoud en het zuiver zijn die in Christus zijn."

De wapenrusting van God beschermt ons niet alleen tegen deze krijgslisten van de Tegenstander, hij versterkt ons voor onze hemelse bestemming en beloften.

Het is God "Die ons uitredt vanuit de autoriteit van de duisternis en ons verplaatst tot in het koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde" (Kol. 1:13), waar de geestelijke zegen te weten komen die we in Christus hebben.

De wapenrusting van God zal onze focus gericht houden op de liefde die we in Christus hebben, de bescherming die we in God hebben, en iedere bijzondere zegen die we ook te midden van de hemelingen hebben.

Daarom dan, als wij de wapenrusting van God opnemen zien we die als een zegen, een die niet door het natuurlijke oog gezien kan worden, nog kan hij begrepen worden door hen die niet geloven; hij brengt geen zogeheten zielse zegeningen voort, maar beschermt ons tegen hen en brengt ons is focus met wat er aan zit te komen, zodat we zullen ...

"Wees gezind naar de dingen boven, niet de dingen op de aarde, want jullie stierven en het leven van jullie is verborgen, samen met Christus, in God. Wanneer ook maar Christus, ons leven, openbaar gemaakt zal worden, dán zullen ook jullie, samen met Hem, openbaar gemaakt worden, in heerlijkheid."
(Kol. 3:2-4)

Waarheid

"Sta dan, jullie lende omgord wordend in waarheid"
(Efe. 6:14)

In de Concordant Greek-English Keyword Concordance staat (vertaald): waarheid = dat wat overeenkomt met de feiten, in tegenstelling tot het valse.

Om de waarheid te kennen zal u moeten graven naar de feiten; alleen welke leer dan ook van welke leraar dan ook, zonder zelf te zoeken, zal u geen voordeel brengen wanneer de aanvallen komen. Waarheid wordt onthuld aan degene die nijver onderzoekt. En terwijl we waarheden onderzoeken zal een fundament gelegd worden dat zal blijven staan tegen de krijgslisten van de Tegenstander. Dat is waarom waarheid als eerste staat op de lijst van geestelijke werktuigen, omdat er met waarheid stabiliteit is.

Toen Jezus door de Tegenstander werd beproefd, sprak Hij, telkens wanneer de Tegenstander Hem beproefde, de waarheid. Hij weerstond hem met waarheid, en zo is het ook met ons. Wij kunnen alleen tegen de eerste aanval blijven staan door de waarheid te kennen.

"Jouw geliefde, die nooit Jezus ontving, is nu bij mij in de hel, in vreselijke kwellingen, en daar zal hij eeuwig blijven," waren Satans woorden tot een rouwende ouder. Ze kon niet anders doen dan snikken en beven bij de gedachte dat ze gefaald had haar dochter te redden van het lot dat ze nuervaarde.

Is dat de opluchting die waarheid aan een rouwende ouder zou geven? Een waarheid dat haar dochter en Satan veel krachtiger waren dan de Jezus Die zij vijf-en-dertig jaren eerder aanvaard had. Een waarheid die haar na de eerste aanval op de grond deed vallen, in tranen en kwellingen.

Weet u nog wat waarheid is?

"Dat wat overeenkomt met de feiten."

Jezus zegt in Johannes 8:31,32...

"Dan zei Jezus tot de Joden die in Hem geloofden: "In het geval dat jullie in Mijn woord zouden blijven, zijn jullie waarlijk Mijn leerlingen. En jullie zullen de waarheid kennen en de waarheid zal jullie vrij maken."

Waarheid is vrijheid.

"Nu, de Heer is de geest en waar de geest van de Heer is, is vrijheid"
(2 Kor. 3:17)

Het is vrijheid van een Tegenstander wiens enig verlangen is ons de valsheid over Christus Jezus te doen geloven en over alles wat Hij voor de mensheid heeft bereikt.

Paulus schreef dit aangaande de kracht van waarheid:

"Want wij kunnen niets tegen de waarheid, maar ten behoeve van de waarheid."
(2 Kor. 13:8)

De eerste helft van dat vers kan ook op de Tegenstander toegepast worden; hij kan niets tegen de waarheid doen. Wanneer de waarheid wordt gesproken kan hij slechts vertrekken. Maar er zijn nog zes andere geestelijke werktuigen van de wapenrusting van God die van groot belang zijn om de krijgslisten van de Tegenstander te weerstaan. En alleen omdat wij de waarheid kennen betekent het nog niet dat hij zal stoppen met proberen.

Het is omdat wij waarheid kennen dat hij zijn aanvallen op de gelovigen voortzet. En de reden hiervoor is Paulus' woorden aan de gelovigen in Efeze 4:20-25.

"Maar jullie leerden zo niet de Christus kennen, zeker indien jullie Hem horen. En in Hem werden jullie onderwezen (zoals waarheid is in Jezus), jullie oude mens weg doende die, overeenkomstig het vroegere gedrag, verdorven wordt, overeenkomstig de begeerten van de verleiding, maar verjongd te worden in de geest van jullie denken, en aan te trekken de nieuwe mens, die overeenkomstig God geschapen wordt in rechtvaardigheid en in rechtschapenheid van de waarheid. Daarom: spreek, de leugen weg doende, waarheid, een ieder met zijn naaste, omdat wij leden van elkaar zijn."

Zij die waarheid hebben delen waarheid. Ze schamen zich niet voor de waarheid, omdat de waarheid vrede van denken brengt, in het bijzonder wanneer het valse wordt voorgesteld als waarheid en alleen maar verdriet en kwelling brengt.

Iedere gelovige heeft de geest van waarheid in zich. Jezus verzekert ons daarvan:

"En Ik zal de Vader vragen en een andere Erbij-geroepene zal Hij aan jullie geven, opdat deze inderdaad met jullie zal zijn tot in de aion, de geest van waarheid, die de wereld niet in ontvangst kan nemen, want ze aanschouwt hem niet, ook kent ze hem niet. Maar jullie kennen hem, want hij blijft bij jullie en zal in jullie zijn."
(Joh, 14:16,17)

Het is alleen wanneer we ons bewust worden dat dit zo is, dat we in de waarheid binnen geleid zullen worden en waarheid kennen, omdat de geest van waarheid ons in waarheid zal leiden.

Nu de Tegenstander de waarheid die wij hebben niet kan verdraaien, gaat hij over tot de aanval op rechtvaardigheid.

Rechtvaardigheid

"het borstharnas van de rechtvaardigheid aangetrokken wordend"
(Efe. 6:14)

Sommige vertalingen hebben in plaats van borstharnas de borstplaat van rechtvaardigheid. Dit is niet geheel passen, want de Tegenstander valt vrijwel nooit van voren aan. En harnas beschermt zowel voor- als achterkant.

In de tijd van Adam en in de dagen van Job viel de Tegenstander een gelovige recht van voren aan; je wist dat hij er was, je zag de verwoesting die door hem werd veroorzaakt. Vandaag werkt hij veel subtieler; hij verricht zijn werk in een omhulling van rechtvaardigheid: een verkeerd geïnterpreteerd vers hier, een onschriftuurlijk toegevoegd woord daar, een valse leer of traditie die de waarheid vervangt, en in de loop van verscheidene eeuwen heeft hij zijn werk voltooid.

Paulus bevestigt dit in 2 Korinthe:

"Want de zulken zijn pseudo-afgevaardigden, frauduleuze werkers, een ander aanzien gegeven wordend als afgevaardigden van Christus. En geen wonder! Want de Satan zelf wordt een ander aanzien gegeven, tot een boodschapper van licht! Het is dan ook niet opmerkelijk indien ook zijn bedienden een ander aanzien wordt gegeven als bedienden van rechtvaardigheid, van wie het einde zal zijn overeenkomstig hun werken."
(2 Kor. 11:13-15)

Wie zou er een bediende van rechtvaardigheid willen zijn?

Antwoord:

- Iemand die gelooft in zijn eigen rechtvaardigheid, zijn eigen werken.

- Iemand die gelooft: "Ondernemend in geest, worden jullie nu in vlees compleet gemaakt?" (Gal. 3:3)

De rechtvaardigheid die wij hebben is niet onze eigen rechtvaardigheid, het is de rechtvaardigheid van Christus Jezus, die wij in Hem hebben.

"Want Die geen zonde kende maakte Hij ten behoeve van ons zonde, opdat wij rechtvaardigheid van God zullen worden in Hem."
(2 Kor. 5:21)

De Tegenstander zou ons willen laten geloven dat het onze eigen rechtvaardigheid is die ons bewaart en ons de redding waardig maakt. Dat is waarom hij vervolgens rechtvaardigheid aanvalt. Hoewel we waarheid hebben, hebben wij niet allen waarheid, en dit geloof van velen aangaande onze eigen rechtvaardigheid is zichtbaar, omdat het is wat wij en anderen zien en horen via onze daden en door onze woorden. Hoe vaak heeft een gelovige zich niet onwaardig gevoeld van zijn redding door een zwakheid (of vele zwakheden) in hem waar hij maar niet vanaf schijnt te kunnen komen? Onze zelf-opgelegde rechtvaardigheid zal nooit blijven staan tegen de krijgslisten van de Tegenstander; we moeten onszelf zien in de rechtvaardigheid van Christus Jezus, omdat ons verlangen naar rechtvaardigheid veel langer kan duren om zich te manifesteren dan ons begrip van waarheid. De Tegenstander weet dit; Adam en Eva wisten dat ze niet van de boom van kennis van goed en kwaad mochten eten, maar hun vlees moest nog de waarheid inhalen.

Paulus kende onze zwakheid in dit gebied van onze wandel; hij was een zelf-rechtvaardige Farizeeër, die God kende, maar dingen deed die tegen Gods woord in gingen.

"Maar sterker nog, ik heb alles verbeuring geacht te zijn vanwege het superieur zijnde van de kennis van Christus Jezus, mijn Heer, vanwege Wie ik alles verbeurde en ik uitwerpselen acht te zijn, opdat ik Christus zou winnen en ik in Hem gevonden zal worden, niet mijn rechtvaardigheid hebbend, die vanuit wet, maar die door geloof van Christus, de rechtvaardigheid vanuit God, door het geloof."
(Filip. 3:8,9)

Wat verbeurde Paulus? Het was zijn zelf-rechtvaardigheid. Met andere woorden: zijn religie die hem aan de buitenkant zeer vroom maakte, maar hem innerlijk wegnam van God, zijn vlees tot zijn god makend, en al die tijd de geest van rechtvaardigheid dovend.

Rechtvaardigheid is, volgens de Concordant Greek-English Concordance (vertaald) de kwaliteit of toestand van rechtvaardig zijn, de status van iemand die gerechtvaardigd is.

Die kennis alleen zal de gelovige versterken terwijl hij of zij opstaat tegen de aanvallen van de Tegenstander. Gerechtvaardigd zijn is "niet schuldig" gerekend te zijn; dus wanneer we aangevallen worden op onze status in Christus kijken we niet naar onszelf om te zien of we voldoen, maar we kijken naar Christus en zien onszelf in Hem:

"Indien jullie dan stierven, samen met Christus, vanaf de elementaire dingen van de wereld, waarom worden jullie officiële besluiten opgelegd alsof levend in de wereld? Toch niet dat jullie zouden aanraken, ook niet dat jullie zouden proeven, ook niet dat jullie in contact zullen komen, welke dingen allemaal tot in vergankelijkheid zijn in het gebruik, overeenkomstig de instructies en onderwijzingen van de mensen, wat (inderdaad een woord van wijsheid hebbend in eigenzinnige godsdienstige praktijk en in nederigheid en in het niet sparen van het lichaam) niet van enige waarde is tot verzadiging van het vlees. Indien dan jullie samen werden gewekt met Christus, zoek dan de dingen boven, waar Christus is, zittend aan de rechterhand van God. Wees gezind naar de dingen boven, niet de dingen op de aarde, want jullie stierven en het leven van jullie is verborgen, samen met Christus, in God."

(Kol. 2:20-3:3)

Dit is de zin van de Tegenstander om een gelovige te veroordelen: "...niet dat jullie zouden aanraken, ook niet dat jullie zouden proeven, ook niet dat jullie in contact zullen komen..." Deze zin alleen heeft meer schuld en verwarring, onrust en vrees gebracht en meer gelovigen van hun vrijheid in Christus beroofd dan welke andere ook, omdat ze de aandacht naar onszelf trekt en weg van de Ene in Wie wij veilig zijn.

"Maar aan die niet werkt, maar gelooft Die de oneerbiedige rechtvaardigt, wordt zijn geloof toegerekend tot rechtvaardigheid"

(Rom. 4:5)

Nu, dit alles is gezegd zijnde, dit betekent niet dat wij geen werken van rechtvaardigheid presteren of er acht op slaan; dit betekent alleen dat we niet door hen bewaard of gered worden. Wij allen, die geloven, geloven vanwege de genade van God.

"maar God, rijk zijnde in ontferming, vanwege Zijn vele liefde, waarmee Hij ons liefheeft, maakt ook ons, die doden zijn door de misstappen en door de begeerten, samen levend in Christus (in genade zijn jullie geredden), en Hij wekt samen en Hij doet samen zitten te midden van de ophemelsen in Christus Jezus..."

(Efe. 2:4-6)

En dit alles gebeurde vóór de neerwerping van de wereld [Efe. 1:4].

Als we dan staan tegen de krijgslisten van de Tegenstander (en de geestelijke krachten van boosaardigheid), staan we in de rechtvaardigheid van Christus; we zien naar Hem in ons en niet naar onszelf. Dat verdrijft de Tegenstander en zijn onderhorigen, maar hij is nog niet klaar; hij zal ons evangelie aanvallen dat ons redt en ons vrede geeft.

Het evangelie van vrede

"Sta...de voeten geschoeid wordend in gereedheid van het evangelie van de vrede."
(Efe. 6:15)

Wij hebben het evangelie van vrede en leven. Onze boodschap brengt niet alleen hoop naar de hopelozen, maar ook een verwachting voor allen. Ons evangelie is er niet een dat bedreigt of hen die niet geloven in een ketel van vuur en kwellings laat belanden. Ons evangelie brengt vrede aan allen, aan die het nu geloven en aan hen die het nu niet geloven.

Toen het evangelie aan de herders verscheen luidde het:

"Vrees toch niet! Want neem waar, ik breng jullie een evangelie van grote vreugde, die er zal zijn voor al het volk"
(Luc. 2:10)

Kort na deze aankondiging werden de hemelen geopend en een menigte van hemelsen, God prijzend, zei:

"Heerlijkheid aan God in de hoogsten en vrede op aarde! In mensen een welbehagen!"
(Luc. 2:14)

Dit is wat ons evangelie brengt naar heel de mensheid. Het bord bij de lokale kerk las: "Ken Jezes, ken vrede. Geen Jezus, geen vrede."

Ik kan garanderen dat die gemeente zich geen zorgen hoeft te maken over de krijgslisten van de Tegenstander. Hij zal zich niet bemoeien met hen die een leer verkondigen die ook hij onderschrijft. Ons evangelie is niet een lijn in het zand of een dreigement. Er is in het evangelie van Jezus Christus geen: "Bekeer je of brand!" Ons evangelie redt en brengt vrede aan allen die het horen. De reden waarom er zo veel mensen zijn die het (nog) niet geloven is dat zij nooit het ware evangelie hebben gehoord. Zij hebben het dreigement gehoord en dat ging als volgt:

"Jezus houdt van jou en Jezus betaalde de prijs voor jouw zonden. ALS JIJ je bekeert van je foute wegen en gelooft in Jezus, zal jij in de hemel toegelaten worden. Als je weigert zal je voor eeuwig in de hel veroordeeld worden, waar je door demonen gekweld zal worden, terwijl de Duivel toekijkt en lacht, zich verkleumend over zijn overwinning."

Het evangelie van vrede is het tegendeel.

Het evangelie van vrede brengt vrede aan allen die het horen. Het brengt eerst vrede aan de gelovige, omdat het de waarheid van Jezus Christus' offer voor heel de mensheid onthult:

"want dit is goed en welkom in het zicht van God, onze Redder, Die wil dat alle mensen gered worden en komen tot besef van de waarheid. Want er is één God en ook één Middelaar van God en van mensen: de Mens Christus Jezus, Die Zichzelf geeft als een overeengekomen loskoopsom ten behoeve van allen (het getuigenis in de eigen perioden),"(1 Tim. 2:3-6)

Onze periode (die van de gelovigen) is gekomen:

"Neem waar! Nu is het een wel-aangename periode! Neem waar! Nu is het een dag van redding!"
(2 Kor. 6:2)

Wij, die gekozen zijn om in deze periode te geloven, geloven. Wij zijn de gelovigen van deze periode; de rest van de mensheid zal geloven zoals Paulus zegt "Het getuigenis in de eigen perioden," in een latere periode.

De betekenis van het woord "getuigenis" = in de wet, getuigenis is een vorm van bewijs dat verkregen wordt van een getuige die een plechtige uitspraak doet over of verklaring aflegt van een feit. Een getuigenis kan mondeling of schriftelijk zijn, en wordt gewoonlijk gedaan met een eed of bevestiging onder straffe van meined.

Het evangelie van vrede is gebaseerd op feiten, niet op traditie. Die het evangelie van vrede geloven moeten de feiten presenteren, anders zullen we schuldig aan meined worden bevonden. En het feit is:

"want dit is goed en welkom in het zicht van God, onze Redder, Die wil dat alle mensen gered worden en komen tot besef van de waarheid. Want er is één God en ook één Middelaar van God en van mensen: de Mens Christus Jezus, Die Zichzelf geeft als een overeengekomen loskoopsom ten behoeve van allen (het getuigenis in de eigen perioden)"
(1 Tim. 2:3-6)

Wat brengt dit een vrede aan heel de mensheid. Zelfs de atheïst zal van die boodschap vrede krijgen; hij of zij zal misschien niet geloven, maar zij zullen vrede krijgen door het te horen. Toch krijgen de meeste Christenen niet veel vrede van de boodschap die zij verkondigen. Dat kunnen ze niet, omdat er geen vrede in zit. Er is geen vrede voor hun ongelovige vrienden en familie. En als en wanneer ze zonder Christus sterven, is er voor de ongelovige, alsook voor de gelovige die zijn geliefden heeft verloren, alleen kwelling. En de mentale benauwing voor de gelovige, die een ongelovig familielid heeft verloren, eindigt pas wanneer hij of zij zelf sterft.

Wij die het evangelie van vrede geloven, hoewel we aanvallen ondergaan van zowel de Tegenstander en velen in het Christendom, staan gereed met het evangelie van vrede, zoals Paulus ons zegt:

"Betrouwbaar is het woord en alle verwelkoming waardig, want hiertoe zwoegen wij en worden wij gesmaad, omdat wij gehoopt hebben op de levende God, Die redder is van alle mensen, vooral van gelovigen. Geef opdracht voor deze dingen en onderwijs ze!"
(1 Tim. 4:9-11)

Wij hebben het evangelie van vrede, de verzoening van allen, en daarmee vertrouwen we op de levende God Die de Rdder is van heel de mensheid. En met dit evangelie zijn we in staat te staan tegen de krijgslisten van de Tegenstander, omdat we weten dat ons evangelie waar is en onze Redder de Redder van allen is. Op dit moment wordt het geloofd door "vooral gelovigen," maar in haar eigen periode zal dit getuigenis heel de mensheid redden. Zo krachtig is het! Dit is iets

dat de Tegenstander niet wil dat de meesten geloven, en daarom valt hij hen aan die het wel doen en laat hen met rust die het niet doen en laat hen voorspoed hebben in de tradities.

Zij die het evangelie van vrede hebben weten dat de Tegenstander hen of de mensheid niet zal overwinnen, omdat dit het getuigenis van God en van Christus is. Daarom staan zij klaar om het te verkondigen en nu maken zij zich gereed voor de aanval op hun geloof.

Het grote schild van het geloof

Precies in het midden van deze geestelijke werktuigen staat geloof. Voordat geloof wordt genoemd hebben we: Waarheid, Rechtvaardigheid en het Evangelie van vrede. Na het geloof hebben we Redding, een Uitspraak van God en Gebed.

Paulus vertelt ons:

"in alles het deurvormig-schild van het geloof opnemend, waarmee jullie alle gloeiend gemaakt zijnde projectielen van de boosaardige kunnen uitdoven."
(Efe. 6:16)

David schreef aangaande het schild van God:

"JAHWEH is mijn Sterkte en mijn Schild. Op Hem vertrouwde mijn hart en ik werd geholpen."
(Psalm 28:7)

"Maar U, JAHWEH, bent een schild rondom mij, mijn heerlijkheid en Die mijn hoofd opheft."
(Psalm 3:3)

Agur schreef in Spreuken 30:5...

"Ieder woord van Eloah is gezuiverd. Hij is een schild voor die in Hem een schuilplaats zoeken."

God is ons Schild, onze schuilplaats, de Gever van geloof volgens Paulus in Romeinen 12:3. "zoals God toedeelt naar de maat van geloof." En ons geloof is het geloof VAN Christus Jezus, omdat Christus is de "Initiatiefnemer en tot volmaaktheid bringer van het geloof" (Hebr. 12:2). We monstere niet aan bij het geloof, het is al van ons, en dat is uit God en geprecedieerd door Christus.

Wij lezen dit in Galaten 2:20.

"Met Christus ben ik meegekruisigd. Ik leef. Maar niet ik leef, maar Christus in mij; en dat ik nu leef in het vlees, leef ik in geloof, in dat van de Zoon van God, Die mij liefheeft en Zichzelf ten behoeve van mij overlevert."

Hoe wij in ons vlees leven wordt gezien als leven in het geloof dat is van de Zoon van God, Christus. We zullen het soms op die manier misschien niet zien, maar God

ziet het altijd op die manier. De Tegenstander zal aanwijzen hoe karig ons geloof is en zal beschuldigingen op ons af vuren, pogend door onze wandel onze positie in Christus in diskrediet te brengen, ons vergelijkend met anderen of met Christus, ons onze volslagen hopeloosheid en hulpeloosheid tonend, ons de maat nemend door wat anderen zeggen wat wij in Christus zijn. Maar God is de Gever en Christus de perfectioneerder van ons geloof, en Zij zijn ook de beschermers van ons geloof.

Ik hoorde een man zeggen dat zijn geloof elke dag wordt uitgedaagd. Hij kwalificeerde niet wat hij bedoelde, maar het gesprek ging over lust en hebzucht, waaraan velen ten prooi vallen; dus moet ik aannemen dat hij sprak over "zijn" geloof en de zwakheid er van.

Indien we naar "ons" geloof kijken, dan hapert het dagelijks, en soms per uur. We moeten onszelf zien in Christus, afhankelijk van Zijn geloof, omdat dat is hoe God ons ziet: in Christus. Dit is hoe en waarom het Schild (God) van geloof (Christus' geloof) in staat zijn ALLE vurige pijlen van de boosaardige te doven. Het is niet door "ons" geloof of door "onze" kracht. Wij kunnen dan wel in staat zijn een klap of twee te doorstaan, maar wanneer de handschoenen uitgaan en we op "ons" geloof vertrouwen, dan hebben we niet de kracht om te blijven staan, of zoals David zei "ons hoofd op te heffen." Het is alleen wanneer we vertrouwen op het geloof van Christus en het Schild van God dat we het geloof hebben waardoor we in staat zijn al de vurige pijlen van de boosaardige te doven.

Paulus zegt niet dat "sommige" van de vurige pijlen gedooft worden, hij zegt dat "ALLE" vurige pijlen gedooft worden. Niets kan het Schild van God doordringen dat de gelovige beschermt die leeft in of van het geloof van de Zoon van God, Christus Jezus. Iedere vurige pijl zal gedooft worden voor wie naar Hem opzien en ten allen tijde op Hem vertrouwen voor bescherming.

De helm van redding

De Tegenstander houdt nergens meer van dan van het beperken van redding, en door dat zal hij proberen hen die in Christus zijn er van te overtuigen dat zij hun redding kunnen verliezen. Dat dit waar is kan gezien worden in de vele denominaties die leren en preken dat uw redding in uw handen ligt. Jezus is dan wel de weg, maar jij moet jouw weg naar Hem toe gaan en de rechte en smalle weg bewandelen om de completering van jouw redding te realiseren. Zij die dat geloven en het onderwijzen dragen kennelijk niet de helm van redding, omdat als zij dat wel deden zij in staat zouden zijn geweest de klappen op hun hoofd te weerstaan en zich bewust te zijn dat zij altijd gered zijn, wat er ook gebeurt.

Zou iemand een gelovige met een stabiel denken er van kunnen overtuigen dat zij niet gered werden als zij geloven dat Christus hen redde?

Kennelijk kan men dat, want er zijn velen die leren dat zij hun redding kunnen verliezen.

Hier kan de tegenstander een valse leer zijn, een leer die poogt een gelovige hun redding in Christus af te nemen, een leer die Christus een *potentiële* Redder maakt, in plaats wat Hij is: De Redder.

De helm is de geestelijke inzetting die onze gedachten weghoudt van rondzwerven en afvragen met betrekking tot onze redding, alsook vele andere waarheden in de Schrift.

Religie heeft er zijn bestaan van gemaakt om onvolwassen gelovigen te overtuigen van de noodzaak zichzelf gered te houden. Mij werd vijf-en-dertig jaar geleden verteld dat als ik niet naar een kerk zou gaan, ik al snel zou afdwalen en mijzelf op de weg naar de hel zou bevinden (exacte woorden!). Dank God, ik zag door het bedrog heen en zag dat mijn redding niets met mij te maken heeft, maar alles te maken heeft met Christus en God. Paulus was mijn voorbeeld; hij werd gered terwijl hij op weg was gelovigen in Christus te arresteren. Hij zocht niet naar redding en had er ook nooit om gevraagd. Hij zei nooit het zondaarsgebed; hij stelde maar één vraag: "Wie bent U, Heer?" De Heer antwoordde: "Ik ben Jezus, die jij vervolgt." Ik herinner me dat ik tot mijzelf zei: "Wacht eens even, Paulus was gelovigen aan het vervolgen, niet Jezus!" En toen viel het kwartje: "Ik ben in Christus en Hij is in mij. Het is onmogelijk dat ik mijn redding kan verliezen, net zo min als ik mijzelf kan verliezen wanneer ik in een spiegel kijk. Het is onmogelijk!"

Hier is een vers waar u op kunt gaan staan wanneer u bedreigd wordt zoals ik bedreigd werd:

"In die dag zullen jullie weten dat Ik in Mijn Vader ben en jullie in Mij en Ik in jullie."
(Joh. 14:20)

Toen realiseerde ik mij dat ik de helm van redding droeg, een helm die de pastor, die naar ons huis kwam om mij te waarschuwen voor mijn aanstormende doem als ik niet naar de kerk zou gaan, nog niet had gedragen.

Indien u onzeker bent van uw redding, luister dan niet naar de velen die u willen binden door en met traditie. De zekere weg om te weten dat u bent gered is door de uitspraak van God (Gods woord), de volgende inzetting van onze geestelijke wapenrusting.

Het woord van God

"Sta ... het zwaard van de geest, dat is de uitspraak van God."
(Efe. 6:17)

Paulus schreef in Hebreeën:

"Want het woord van God is levend en effectief en snijdender dan elk tweesnijdend zwaard en dringt door tot op deling van ziel en van geest, zowel van de verbindingen als van het merg, en is oordeelkundig van gevoelens en van gedachten van het hart."
(Hebr. 4:12)

Vandaag hebben we heel het woord van God, dat we de Bijbel noemen. Als gelovige zouden we zoveel tijd als mogelijk moeten besteden aan het lezen en bestuderen van de Schrift (de Bijbel). Dit betekent niet dat we "moeten" lezen en

studeren, maar het wordt aangeraden om zo het hoe en waarom van uw geloof te leren kennen.

Dit is, naar ik geloof, het meest effectieve onderdeel van onze wapenrusting: het woord van God. We hebben alles nodig om te weerstaan, omdat het woord van God het enige onderdeel is dat de Tegenstander zal betwisten en er voor zal zorgen dat wat geen waarheid is zal klinken alsof het dat wel is. Hij kan het zo verdraaien dat de ziel het heerlijk vindt, maar de geest hongert naar waarheid.

Het is zoals Paulus ons vertelt: wij hebben niet te vechten tegen vlees en bloed; we hebben niet de geestelijke wapenrusting om te tegen te vechten.

"Want wandelend in het vlees voeren wij geen oorlog overeenkomstig het vlees. Want de wapens van onze oorlogsvoering zijn niet vleselijk, maar machtig voor God voor het neerhalen van bolwerken, overwegingen neerhalend en elke verhevenheid die omhoog geheven wordt tegen de kennis van God, en elke gedachte in krijgsgevangenschap brengend, in de gehoorzaamheid van Christus."
(2 Kor. 10:3-5)

De Tegenstander zou willen dat wij naar ziele zaken kijken, dingen die vleselijk zijn, dingen die ons weghouden van het staan in de Heer, dingen die ons wegtrekken van de wapenrusting van God. Het zwaard van de geest, het woord van God, brengt ons in het hemelse gebied van onze verdediging, onze aandacht richtend op alle dingen van Christus.

Zoals met redding is het woord van God iets dat we van God ontvangen ("ontvang de helm van het redden en het zwaard van de geest, dat is de uitspraak van God"); Hij voorziet er in en Hij levert het zodat wij kunnen staan tegen alles wat ons zou willen proberen beroven van onze veiligheid in Hem, zodat het onze eigen bedenkselen over schriftuurlijke waarheid zijn die vaak onze ogen willen wegdraaien naar het vlees. Als we niet ondergedompeld zijn in de waarheid van de Schrift zullen we onszelf terugvinden bij het vallen in allerlei valstrikken die zullen proberen ons niet alleen van onze vrede te beroven, maar ook van onze redding.

Het woord van God zal altijd onze geest naar God toe bewaren, aan ons alles onthullend dat Hij ons heeft gegeven en wat onze verwachting in Hem is. Het woord van God brengt ons dicht bij Hem dan wat dan ook, behalve misschien gebed, dat ons in Zijn aanwezigheid brengt.

Gebed

"biddend bij elke gelegenheid"
(Efe. 6:18)

Bidden brengt ons in de aanwezigheid van God.

Sommigen zouden zeggen dat gebed niet een van de geestelijke onderdelen is van de wapenrusting van God omdat het geen onderdeel van wapenrusting heeft om het te omschrijven, zoals de gordel van waarheid, het borstharnas van rechtvaardigheid, de sandaal van het evangelie, het schild van geloof, de helm van

redding en het zwaard van het woord van God. Maar van alle geestelijke onderdelen verheft alleen het gebed ons in Zijn gebied, versterkt ons, bemoedigt ons zowel als anderen die wij in gebed voor Hem brengen.

Wanneer we bidden erkennen we dat alles uit God is, de Voorziener van alles, de Kenner van alles, de Schepper van alles. Wanneer we bidden worden we een werktuig van God, een dat gebruikt wordt in de verdediging tegen de Tegenstander als we bidden voor anderen alsook voor onszelf, die aangevallen worden. Paulus gaat verder in Efeze 6, zeggend:

"door alle gebed en smeekbede biddend bij elke gelegenheid, in geest, ook tot in het waakzaam zijnde in alle volharding en smeekbede aangaande al de heiligen en ten behoeve van mij, opdat aan mij het woord gegeven zal worden bij het openen van mijn mond, om in vrijmoedigheid het geheim van het evangelie bekend te maken."

(Efe. 6:18,19)

Volharding = standvastigheid in het doen van iets ondanks moeite of uitstel bij het behalen van succes.

Terwijl we staan tegen de krijgslisten van de Tegenstander en geestelijke boosaardigheid in hoge plaatsen, is het nodig dat we in voortdurend contact staan met God. Gebed is onze directe lijn met Hem; terwijl Zijn woord tot ons spreekt, spreken wij met Hem door gebed.

Met deze zeven geestelijke werktuigen: Waarheid, Rechtvaardigheid, Evangelie, Geloof, Redding, Woord van God en Gebed is de gelovige goed uitgerust om te staan tegen de krijgslisten van de Tegenstander, wereldmachten van deze duisternis en de geestelijke krachten van boosaardigheid te midden van de hemelingen.

Alleen met deze wapenrusting van God is iemand in staat te staan; zonder deze zullen we bij iedere bocht worstelen. Zonder deze zullen we oorlog voeren met een vijand die ons vlees beter kent dan wij onszelf kennen, een vijand die zal proberen ons te beroven van iedere geestelijke zegen te midden van de hemelingen.

Elk van deze geestelijke werktuigen is van God, niet één er van heeft te maken met ons eigen vermogen. Hij doet ons staan en Hij brengt ons tot gebed. Hij onthult aan ons waarheid en Hij deelt ons Zijn rechtvaardigheid toe. Hij heeft ons het evangelie gegeven dat ons naar Zijn redding brengt, nu en in de toekomstige eeuwen. En Hij heeft aan ons allen een mate van geloof toebedeeld, en alles wat Hij heeft gedaan, doet en zal doen heeft Hij ons getoond in Zijn woord.

Paulus vertelt ons de uitkomst, de overwinning:

"De God nu van de vrede zal de Satan met snelheid onder uw voeten verbrijzelen. De genade van onze Heer Jezus zij met jullie."(Rom. 16:20)

Trek de wapenrusting van God aan om u in staat te stellen te staan tegen de krijgslisten van de Tegenstander.

Deel 7

De poel des vuurs (een inleiding)

Dit is bedoeld als inleiding voor hen die dieper willen graven in dit zeer misverstane deel van de Schrift. Ik begon te geloven dat de Poel des Vuurs figuurlijk was toen ik me bewust werd dat de hel niet in de Schrift voorkomt, wat onmiddellijk gebeurde nadat mij was getoond dat God allen met Zichzelf zal verzoenen. Ik zag nergens in de geschriften van anderen (die geloven in de verzoening van allen) de lokatie waar God Zijn vijanden na hun opstanding aan Zichzelf zou onderschikken. Alleen in een paar verzen in het Nieuwe Testament, in de eerste brief aan de Korinthiërs (1 Kor. 15:20-28) en in Hebrëeën (Hebr. 10:12-14), lezen we over het onderschikken van Zijn vijanden aan Hem.

Waar zou dit gaan gebeuren?

Johannes gaf het antwoord in de Onthulling van Jezus Christus (Openbaring).

Paulus toonde me het hoe en Wie, Johannes toonde me wie en waar.

Later, toen ik naar meer materiaal over deze waarheid zocht, vond ik korte artikelen door gelovigen in de verzoening van allen. A.P. Adams schreef een artikel getiteld "The Second Death" in een compilatie "More light," samengesteld door Alfreda Fiebiger. Een ander auteur, Stephen Jones, schreef kort hierover in zijn boek "Creation's Jubilee." Ongeveer twintig jaren later las ik een boek van J. Philip Scranton "Journey to and Through the Second Death."

Hoewel deze leer dus bestreden wordt door allen die geloven in de letterlijkheid van de Poel des Vuurs, zowel door hen die geloven in de verzoening van het al als door hen die geloven dat het de einbestemming is van een ongelovige deel van de mensheid, zijn er mensen die het niet zien als een letterlijke plaats van vernietiging, of dat nu tijdelijk of eeuwig is, of een plaats van eeuwige kwelling. Velen van hen schrijven er niet over uit vrees uit de gemeenschap gestoten te worden, maar zij die naar waarheid zoeken zijn niet bang voor hen die hen niet langer willen "insluiten" in hun kamp. Zij gaan verder, verzamelend en verwerpend, groeiend en wachtend in alle dingen met betrekking tot het kennen van God en Zijn wegen. Iets van wat u hier zal lezen is van een gelovige uit Holland (Wim Janse), die een paar van zijn gedachten met mij deelde; andere zijn uit het doorzoeken van de Schrift om te zien of die het zo heeft. Zoals gezegd, dit is bedoeld als een inleiding voor diepere studie. Ik zou u zeer willen aanraden de bovengenoemde auteurs te lezen over dit onderwerp, en deze dingen in de Schrift na te speuren.

De Poel des Vuurs, een korte blik in een misverstane doctrine

"De laatste vijand die buiten werking wordt gesteld is de dood"
(1 Kor. 15:26)

Wanneer gaat deze laatste vijand buiten werking gesteld worden?

Velen denken dat hij al buiten werking is gesteld en geloven onwetend dat het nooit een vijand was, omdat velen geloven dat de dood, op het punt van sterven, de poort naar leven zou zijn en dat de ziel voorgaat met leven zonder het lichaam. Dit is niet een schriftuurlijke leer, maar er is een schriftuurlijke leer over de afschaffing van de dood en die is te vinden in de Onthulling van Jezus Christus (Openbaring).

"En de Dood en het Onwaarneembare werden in het meer van het vuur geworpen; dit is de tweede dood: het meer van het vuur. En indien iemand niet werd gevonden geschreven zijnde in het boek van het leven, werd hij tot in het meer van het vuur geworpen."
(Openb. 20:14,15)

Deze verzen geven ons het einde van de dood. En ze geven ons ook het begin van leven, een leven dat vrij van dood is. De gelovigen zullen, bij hun opstanding en levendmaking, leven ervaren dat vrij is van dood; maar zelfs in die tijd zal er nog steeds dood zijn en mensen die dood zijn blijven nog voor minstens duizend jaren dood.

"De overigen van de doden leven niet, totdat de duizend jaren tot een einde gebracht zouden worden."
(Openb. 20:5)

Maar na deze periode van duizend jaren zullen voor de Grote Witte Troon de overblijvende doden opgewekt worden en de dood en het graf zullen in de Poel des Vuurs geworpen worden. Deze Poel des Vuurs is niet een letterlijke poel (of meer) van vuur, die God heeft geschapen (of zal scheppen), maar het is het verterende vuur van God (Hebr. 12:29).

In de ogen van de Israëlieten was de heerlijkheid van God een verterend vuur. We lezen dit in Exodus 24:17.

"En het uiterlijk van de heerlijkheid van JAHWEH was, voor de ogen van de zonen van Israel, als een verterend vuur op de top van de berg."

Een verterend vuur is een vuur dat alles verteerd. God is het verterende vuur, niet de een of andere ketel of meer van brandend zwavel dat velen geloven de Poel des Vuurs is. In de Schrift zijn er verscheidene verzen die ons onthullen dat de Poel des Vuurs niet letterlijk is. We kunnen dit al snel opmaken vanuit wat dit vuur doet.

Niemand of niets kan letterlijk de dood oppakken en letterlijk de dood in een letterlijk meer van vuur werpen, maar God kan ze vernietigen door alle tekenen er van te verteren met Leven en Onsterfelijkheid, door Zijn vuur, Zijn heerlijkheid. U

kunt net zo min het graf (de plaats van de doden, het Ongeziene) en de dood oppakken en ze letterlijk in een letterlijk meer van vuur werpen. Alleen al daarmee hebben we een reden dat de Poel des Vuurs niet een letterlijk meer van vuur is, dat ergens in de toekomst geschapen zal gaan worden, of zoals velen geloven nu al bestaat, alleen onder een andere naam: hel.

De Poel des Vuurs is Gods verterend vuur, Zijn heerlijkheid, en Hij zal heerlijkheid naar voren brengen uit iedereen die in de Poel des Vuurs geworpen zal worden.

Er wordt op verschillende manieren over de Poel des Vuurs geloofd.

Sommigen geloven dat de Poel des Vuurs de plaats is waar mensen die niet geloofden vernietigd zullen worden.

Er zijn velen die geloven dat het de eindbestemming is van de ongelovige mensheid, waar zij voor de eeuwigheid gekweld zullen worden.

Sommigen (onder hen die geloven in de verzoening van allen) redeneren ook dat het een plaats is waar de dood en de doden bewaard zullen worden tot de voleinding en dat aan het einde van de tijd God dan de dood zal afschaffen en iedereen in deze Poel des Vuurs (die letterlijk brandt tot aan het einde van de tijd) levend gemaakt zal worden en ingaan in de eeuwigheid met God.

De eerste groep gelooft dat God mensen zal doen opstaan vanuit of de dood of de hel, hen zal oordelen en hen zal werpen in een letterlijke Poel des Vuurs, waar zijn simpelweg zullen verdwijnen.

Deze groep, die gelooft dat de Poel des Vuurs een letterlijk vuur is om allen die niet geloven te vernietigen, geloven dat de dood nooit afgeschaft zal worden; het is een vijand die met een bepaald vermogen zal regeren doorheen de eeuwigheid, de woorden van Paulus ontkennend:

"De laatste vijand die buiten werking wordt gesteld is de dood."
(1 Kor. 15:26)

De tweede groep gelooft dat zonde eeuwig is, omdat zondaren in leven gelaten worden om voor hun zonden gekweld te worden, daarmee de waarheid ontkennend dat:

"Maar nu één maal, bij de voltooiing van de aionen, tot afschaffing van de zonde, door Zijn offer, is Hij openbaar gemaakt."

De andere groep, die eveneens de Poel des Vuurs ziet als een letterlijk meer van vuur, waar de Dood en het graf (het Ongeziene) letterlijk ingeworpen worden, zal vrede moeten vinden met het simpele feit dat ontastbare dingen (de Dood en het Ongeziene) nergens letterlijk ingeworpen kunnen worden, en al helemaal niet in een letterlijk meer van vuur. Deze mensen die hierin geloven, geloven niet in de hel. Daarom moeten zij geloven dat God een letterlijk meer van vuur heeft, of dat in de toekomst zal scheppen, om mensen in te werpen aan het einde van het Grote Witte Troon gericht. Zij geloven dat God (of Jezus en de engelen) deze mensen

letterlijk zullen werpen, mensen van wie de naam niet geschreven staat in het Boek des Levens van het Lammetje, in dit letterlijke meer van vuur, waar zij op den duur zullen sterven en na een onbekende periode, die de aion van de aionen wordt genoemd - de laatste grote aion, uit dit letterlijke meer van vuur zullen worden opgewekt en met God en Christus zijn. Volgens hen zal de dood nog steeds levend en wel (bij gebrek aan een betere uitdrukking) zijn tijdens deze laatste grote aion, ook al wordt ons verteld dat op de nieuwe aarde (tijdens de aion van de aionen) de dood niet meer zal zijn [Openb. 21:4].

Deze drie groepen moeten nog een onthulling krijgen van de kracht van Gods verterend vuur, een vuur dat de dood zal afschaffen [1 Kor. 15:26] en de stekel van de dood: zonde (handelingen tegen Gods rechtvaardigheid) [1 Kor. 15:56].

Wanneer we een beetje dieper kijken in deze Poel des Vuurs en de kracht van God zien terwijl Hij Zijn schepping tot onderschikking brengt, niet vernietiging of eeuwige kwelling, of zoals sommigen ook geloven: een plaats waar zij in as liggen, omringd door vuur, samen met de Dood en het Ongeziene, tot aan de voleinding, zullen we de waarheid gaan zien met betrekking tot de Poel des Vuurs.

Lokatie, lokatie!

Er is wel gezegd (en naar ik aanneem ook geloofd) dat de Poel des Vuurs gelegen zal zijn waar de Dode Zee nu is. Ten tijde van de nieuwe aarde (feitelijk zeer kort daarvoor) zullen zij die niet geschreven worden gevonden in het Boek des Levens van het Lammetje, in dit letterlijke meer van vuur geworpen worden, waar de Dode Zee nu is gelegen, en zij zullen voortgaan in die lokatie te zijn voor de rest van de tijd, of tot het einde van de tijd.

We lezen bij Ezechiël dat de Dode Zee hersteld zal worden tot een zee die gevuld is met een overvloed aan vis, en mensen zullen langs de oevers vissen tijdens de tijd dat het land hersteld zal zijn. Er wordt van het water gezegd dat dit zal vloeien vanuit de tempel en de wateren van de Dode Zee zal genezen.

"1 En hij bracht mij terug naar de deur van het huis, en zie!, er stroomde water van onder de drempel van het huis, naar het oosten, want de voorzijde van het huis is naar het oosten. En de wateren daalden af naar beneden, van de rechter schouder van het huis, ten zuiden van het altaar.

2 En hij bracht mij uit via de poort van het noorden en hij leidde mij buitenom op de buitenweg, naar de buitenste poort, de weg die naar het oosten ziet, en zie!, er was opborrelend water van de rechterschouder.

3 Toen de man uit ging naar het oosten, met het meetlint in zijn hand, mat hij duizend ellen en hij deed mij door het water gaan, water tot aan de enkels.

4 En hij mat duizend en hij deed mij door het water gaan, water tot aan de knieën. En hij mat duizend en hij deed mij door water tot aan het middel gaan.

5 En hij mat duizend, een waterloop die ik niet in staat was over te steken, want het water zwelde aan, water om in te zwemmen, een waterloop die niet over te steken is.

6 En hij zei tot mij: Zie jij het, zoon van de mensheid? En hij leidde mij en bracht mij terug naar de oever van de waterloop.

7 Toen ik terugkeerde, zie!, er waren zeel veel bomen aan de oever van de

waterloop, aan deze zijde en aan die zijde.

8 En hij zei tot mij: Deze wateren gaan uit naar het oostelijk gebied en zij dalen af naar de vlakte en zij gaan de zee in; naar de zee worden zij gebracht, en de wateren worden genezen.

9 En het gebeurt dat iedere levende ziel die overal zwerft waar de waterlopen komen, zal leven. En er zal heel veel vis zijn, want deze wateren komen daar en zij zullen genezen worden. En alles zal leven waar de waterloop komt.

10 En het gebeurt dat daaraan vissers staan, van En-Gedi tot aan En-Glaïm, een uitspreidplaats voor de netten. Naar hun soort zal hun vis zijn, zoals de vis van de grote zee, heel veel.

11 Zijn moerassen en poelen zullen niet genezen worden; zij zijn aan het zout gegeven.

12 En aan de waterloop, aan deze kant en aan de andere kant, zal iedere soort van voedselboom opschieten. Zijn blad zal niet vergaan en aan zijn vrucht zal geen einde zijn. Naar zijn maanden zal hij eerstelingen maken, want zijn wateren zijn die uit gaan van het heiligdom. En zijn vrucht wordt tot voedsel en zijn blad tot genezing. "

We kunnen uit deze verzen in Ezechiël opmaken dat de Dode Zee niet de lokatie zal zijn van de Poel des Vuurs. De reden is: er is geen lokatie van de Poel des Vuurs.

We lezen in de Schrift dat allen gezouten zullen worden met vuur [Mar. 9:49]. Is dit een letterlijke zouting met vuur?

Zal God feitelijk letterlijk vuur gebruiken om iemand te zouten?

Natuurlijk is het antwoord nee, dat zal Hij niet doen.

Het vuur van God vernietigt alleen die dingen die ons hinderen Hem te kennen. Het leven van de gelovige wordt voortdurend gezouten met vuur van God terwijl we groeien in de kennis van Hem. We lezen hierover in Lucas:

"Inderdaad, ik doop jullie in water, maar de Sterkere dan mij komt, van Wie ik niet toereikend ben de riem van Zijn schoeisels los te maken. Hij zal jullie dopen in heilige geest en in vuur, van Wie de wan in Zijn hand is. En Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Hij zal het graan tot in Zijn opslagplaats verzamelen. Maar het kaf zal Hij verbranden in niet uitgeblust wordend vuur."
(Luc. 3:16,17)

Een vuur dat niet geblust kan worden kan alleen het verterend vuur van God zijn. Het is het vuur dat de komst van heilige geest ontsteekt in allen die van Hem zijn. Terwijl wij in Hem groeien brandt Hij alles weg dat vals is met betrekking tot ons verstaan van Hem (het kaf), alleen waarheid achterlatend (het graan). Iedere gelovige weet dat dit waar is.

Zijn vuur is niet te vinden op één lokatie, het is wereldwijd, en het brandt in iedereen die Christus zijn of haar Heer noemt. Het brengt ons in de plaats waar we Hem kunnen kennen zoals Hij werkelijk is. Dat zal het doel en de lokatie van de Poel des Vuurs zijn in de komende aionen voor hen die Hem niet kennen. Het vuur

zal niet anders zijn dan nu, alleen dat het dan mogelijk heter zal zijn en restricties plaatsen op hen die in Zij Poel des Vuurs zijn, aangezien hen niet wordt toegestaan binnen te gaan in het Nieuwe Jeruzalem tijdens die laatste aion, terwijl zij nog steeds door hun zuivering gaan:

"En geen enkel ongewijd ding of die de gruwel of de leugen doet zal tot in haar binnenkomen, anders dan die geschreven zijn in de boekrol van het leven van het Lammetje."
(Openb. 21:27)

We lezen ook dat zij allen een "deel" zullen hebben in de Poel des Vuurs, met andere woorden, zij zullen een deel zijn van de Poel des Vuurs, zij zullen de lokatie zijn van de Poel des Vuurs. Johannes geeft ons de lijst van hen die kwalificeren voor hun deel er in:

"Maar voor de timiden en voor die niet geloven en voor die gegruwd zijn en voor moordenaars en voor ontuchtige mannen en voor tovenaars en voor afgodendienaars en voor al de leugenachtigen, hun deel is in het meer, het brandende in vuur en in zwavel, dat is de tweede dood."
(Openb. 21:8)

Velen geloven vanwege de elementen vuur en zwavel dat dit het letterlijk maakt. In oude tijden werden beide gebruikt om besmettingen te zuiveren en dat gebeurt op sommige plaatsen nog steeds. De Grieken en Hebreërs die deze woorden lazen wisten dat zij in een figuurlijke zin werden gebruikt. Zij wisten dat God nooit iemand letterlijk zou verbranden en zij wisten dat Hij individuen (mensen) zou zuiveren met Zijn alles verterende vuur.

Het is slechts de menselijke theologie die van dit meer van vuur een letterlijke plaats en een letterlijk vuur heeft gemaakt en zij hebben dit stigma op God geplaatst, allen vertellend dat zij die vanwege menselijke zonde letterlijk verbrand worden in een letterlijk vuur, krijgen wat ze verdienen.

Deze leer komt niet vanuit het hart van welke gelovige dan ook die gedoopt is geworden in heilige geest en vuur. Het is vanuit het denken van de traditie en vals verstaan van Gods verterend vuur.

Zij die geloven dat het vuur in de Poel des Vuurs letterlijk is, in een specifieke lokatie, geloven dat dit letterlijke vuur met slechts één doel door God werd geschapen: om mensen letterlijk te verbranden, of dat nu voor eeuwig is of voor hoe lang het duurt voordat ze sterven.

Zij die geloven dat het vuur figuurlijk is, geloven ook dat dit vuur van God is. In feite geloven zij dat het Gods vuur is, al het valse wegzuiverend dat mensen nu, tijdens hun levens, in hun hart opgeslagen hebben over God en ook in de dag dat zij, in die toekomstige tijd, voor Hem zullen staan. Wij zijn nu nog niet volledig in onze kennis over Hem; we zullen nog het vuur van God ervaren wanneer we voor de daïs staat, zo lezen wij in 1 Korinthe.

"11 Want een ander fundament kan niemand plaatsen naast hetgene dat er ligt, dat is Jezus Christus.

12 En indien iemand op dit fundament bouwt met bewerkt goud en zilverstuk, kostbare stenen, houtdelen, gras of stro,

13 het werk van ieder zal openbaar worden; want de dag zal duidelijk maken dat het onthuld wordt in vuur. En van welke aard ieders werk is, het vuur zal het toetsen.

14 Indien iemands werk dat hij er op bouwt zal blijven zal hij loon in ontvangst nemen.

15 Indien iemands werk verbrand zal worden, dan zal het verbeurd worden, maar zelf zal hij gered worden, maar zo: als doorheen vuur."

(1 Kor. 3:11-15)

Gelooft iemand die een gelovige is dat dit vuur letterlijk is?

In de verre toekomst zal dit vuur hetzelfde doen voor allen van wie de namen niet gevonden worden in het Boek van het Leven van het Lammetje, omdat het doel er van is hen gepast te maken om met allen de eeuwigheid binnen te gaan.

De lokatie van de Poel des Vuurs is niet het een of andere grote meer dat met vuur en zwavel gevuld is, door God geschapen om te vernietigen of om mensen te martelen. Het is te vinden in allen die er deel aan zullen hebben, terwijl God op Zijn manier het kaf uit hun levens verteert.

Wat is de tweede dood?

Er zijn onder hen die geloven die menen dat de tweede dood precies dezelfde is als de eerste dood, alleen is de tweede dood de laatste. Het is God Die mensen in een letterlijk meer van vuur doodt die niet gevonden worden in het Boek des Levens van het Lammetje. Het stervensproces wordt versneld door een duwtje van de hand van God in het meer van vuur.

Er zijn onder hen die geloven die menen dat de tweede dood niet echt dezelfde is als de eerste dood, het is kwelling in het meer van vuur. Dezelfde hand van God werpt hen er in, maar met een morbide draai sterft niemand in deze tweede dood, want zij schreeuwen en kronkelen en knarsen hun tanden voor eeuwig en altijd.

Er zijn onder hen die geloven in de verzoening van allen met God die hetzelfde leren als zij die geloven in de vernietiging van mensen door Gods hand in deze tweede dood. Maar er is een verschil. Zij geloven dat mensen uit de dood worden opgewekt, geoordeeld voor de Grote Witte Troon, waar zij aan God worden onderschikt, Christus belijden als hun Redder en dan in een letterlijk Poel des Vuurs worden geworpen waar zij uiteindelijk voor een tweede keer sterven. En bij de voleinding van de tijd worden zij uit deze tweede dood opgewekt, daarna levend gemaakt (leven gegeven dat voorbij de reikwijdte van de dood gaat) en toegang verleend tot de eeuwigheid met alle anderen die wel van de laatste aion genoten hebben. Onderschikking en belijden van Christus als hun Redder is de poort naar het letterlijke meer van vuur en een tweede dood, niet vergeving en verzoening ten tijde van de onderschikking en belijdenis.

Er zijn verscheidene verzen die spreken van een dood die niet een letterlijke dood is. In Lucas hebben we een paar voorbeelden.

"En Hij zei tot een ander: "Volg Mij!" Maar hij zei: "Heer, sta mij toe eerst, wegkomend, mijn vader te begraven." Hij nu zei tot hem: "Laat de doden hun doden begraven, maar jij, wegkomend, kondig het koninkrijk van God af!" (Luc. 9:59,60)

We weten dat Jezus deze man niet vertelde dat dode mensen zijn vader konden begraven. Zij van wie Hij sprak waren zij die dood waren voor de waarheden van God en voor het komende koninkrijk dat deze man wilde volgen en verkondigen. Het hele gedeelte heeft van doen met hen die geroepen waren God te geloven en Zijn koninkrijk te verkondigen en van hen die het niet wilden (lees Lucas 9:51-62).

Hier is een ander deel van de Schrift dat spreekt van iemand die dood is maar leeft, in het verslag over de verloren zoon in Lucas 15.

Wanneer de vader zijn dienaren vertelt van de terugkomst van zijn zoon, zegt hij:

"want deze, mijn zoon, was een dode en hij leeft weer. Hij was verloren en hij werd gevonden"
(Luc. 15:24)

Er is ook een dood die een gelovige ervaart die niet een letterlijke dood is:

"Indien wij nu samen met Christus stierven, geloven wij dat wij ook samen met Hem zullen leven"
(Rom. 6:8)

"Rekenen jullie zo julliezelf inderdaad doden te zijn voor de zonde, maar levenden voor God in Christus Jezus, onze Heer."
(Rom. 6:11)

Dit zou ons enig licht moeten geven over de betekenis van een dood die niet letterlijk is. In sommige gevallen is het wanneer iemand niet ziet wat voor hem ligt met betrekking tot de rechtvaardigheid in Christus; zij erkennen God niet in hun levens. In anderen is het alsof ons eerdere "zelf" dood is, het stierf met Christus aan het kruis en wij zijn meer levend dan dat we nu zijn in het leven terwijl we nu in het vlees zijn.

De Poel des Vuurs, dat is de tweede dood, is het proces dat de dood uitschakelt in hen die het leven van God in hen weerstaan.

We zien in de Schrift dat zowel de Dood als het Ongeziene (sommige vertalingen: Hades of graf) in de Poel des Vuurs worden geworpen. Beiden hebben van doen met sterfelijkheid. De Dood leeft in ieder levend wezen en wanneer we sterven gaan we het Ongeziene binnen, we zijn er niet meer. Voor de gelovige in Christus (en uiteindelijk voor allen) heeft Christus de Dood overwonnen en bij onze opstanding zullen we levend gemaakt worden, wordt ons leven gegeven dat buiten het bereik van de Dood is).

Ons geloof heeft ons geplaatst in het Boek des Levens van het Lammetje. Paulus noemt het de rol van het leven in Filippenzen 4:3. Zij die niet gevonden worden in het Boek van het Leven zullen zichzelf, na hun opstanding uit de dood, terugvinden gaande door de tweede dood, niet een andere letterlijke dood. Zij hebben die al ervaren en zijn er uit opgewekt om te staan voor de Grote Witte Troon. Zij zullen door een dood gaan die de dood uitschakelt die reeds uitgeschakeld was geworden in hen die nu geloven, ons levend makend in Christus.

In Openbaring 2:8-11 lezen we van de beloning die geschonken wordt aan hen van de ecclesia van Smyrna die overwinnen tijdens hun beproeving door de Tegenstander.

"Die overwint zal niet beschadigd worden vanuit de tweede dood."
(Openb. 2:11)

Hier wordt gezegd dat de tweede dood niet meer doet dan beschadigen.

De tweede dood is niet dezelfde als de dood die we allen ervaren aan het einde van onze levens. Het is de dood van het "zelf" wat alleen bereikt kan worden door het verterende vuur van God.

De eerste dood wordt afgeschaft (buiten werking gesteld) bij de laatste opstanding, die opgetekend staat in Openbaring 20, bij de Grote Witte Troon, en wordt in de Poel des Vuurs geworpen. Ze is daarna geen hindernis meer voor hen die nu de Poel des Vuurs gaan ervaren, Gods verterend vuur, wat de tweede dood is.

Beperkte tijd

Het ene ding dat velen missen wanneer de Poel des Vuurs ter sprake komt, is het element van tijd. Velen van die geloven dat het een letterlijk meer van vuur is geloven dat het voor altijd door zal gaan, terwijl de Schrift ons vertelt dat dit niet het geval is, het zal eindigen.

Hier, in vers 11 van Openbaring hoofdstuk 14 zien we dit:

"9 En een andere, derde boodschapper volgt hen, zeggend met een grote stem: "9 Indien iemand het wilde dier en zijn afbeelding aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand in ontvangst neemt,

10 dan drinkt hij ook van de wijn van de woede van God, onverdund gemengd zijnde in de drinkbeker van Zijn verontwaardiging en hij zal gekweld worden in vuur en zwavel, in het zicht van heilige boodschappers en in het zicht van het Lammetje.

11 En de rook van hun kwelling gaat omhoog tot in de aionen van de aionen, en zij hebben geen rust, dag en nacht, die het wilde dier en zijn afbeelding aanbidden en indien iemand het merkteken van zijn naam in ontvangst neemt"
(Openb. 14:9-11)

Ten eerste is niet zoiets in de eeuwigheid als wat nu dag of nacht wordt genoemd. Er zal alleen permanent Licht zijn en er zal in de aion vóór de eeuwigheid geen nacht zijn. We lezen dit in verscheidene delen van de Schrift. Hier zijn er drie.

"En de stad heeft geen behoefte aan de zon, noch aan de maan, dat zij in haar zouden verschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar en het Lammetje is haar lamp"

(Openb. 21:23)

"En er zal niet meer nacht zijn en zij hebben geen behoefte aan het licht van een lamp en aan het licht van de zon, want de Here God zal hen verlichten."

(Openb. 22:5)

"18 Er zal niet langer geweld gehoord worden in jouw land, verwoesting en verbreking in jouw grensgebieden. En jij noemt jouw muren: Redding, en jouw poorten: Lof.

19 Niet langer zal de zon voor jou tot licht zijn, overdag; en de helderheid van de maan zal aan jou geen licht geven, maar JAHWEH zal voor jou tot aionisch licht worden en jouw Elohim tot schoonheid.

20 Niet langer zal jouw zon ondergaan en jouw maan zal niet verzameld worden, want JAHWEH zal voor jou tot aionisch licht worden en de dagen van jouw treuren zullen vergolden worden."

(Jes. 60:18-20)

Zo kunnen we zien dat de tijd van de Poel des Vuurs beperkt is tot een tijd waarin er niet meer dag of nacht zal zijn, en dat moet wel tijdens de laatste aion zijn, de aion van de aionen, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Een ander vers uit Openbaring dat ons hetzelfde vertelt met betrekking tot tijd in de Poel des Vuurs is 20:10.

"En de duivel, die hen doet dwalen, werd geworpen tot in het meer van het vuur en van zwavel, waar ook het wilde dier en de pseudo-profeet zijn. En zij zullen dag en nacht gekweld worden tot in de aionen van de aionen."

Er zijn sommigen die geloven dat deze drie (als twee er van tenminste letterlijke mensen zijn) ook van hun wegen gezuiverd zullen worden in de Poel des Vuur, aangezien ook zij een beperking hebben op de tijd die zij er in zullen zijn.

Eén ding dat we uit bovenstaande verzen weten is dat de Poel des Vuurs beperkt zal zijn voor wat het de duur in tijd betreft. Ze zal niet voor eeuwig en altijd doorgaan en als eenmaal de tijd voorbij zal zijn zal Gods vuur voor hen alles hebben bereikt wat voor allen in het verleden bereikt is. Zijn vuur zal al het kaf in de harten van allen wegdoen en alleen complete eerbied voor Hem achterlaten.

In Zijn aanwezigheid

"9 En een andere, derde boodschapper volgt hen, zeggend met een grote stem: "Indien iemand het wilde dier en zijn afbeelding aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand in ontvangst neemt,

10 dan drinkt hij ook van de wijn van de woede van God, onverdund gemengd zijnde in de drinkbeker van Zijn verontwaardiging en hij zal gekweld worden in vuur en zwavel, in het zicht van heilige boodschappers en in het zicht van het Lammetje.

11 En de rook van hun kwelling gaat omhoog tot in de aionen van de aionen, en zij

hebben geen rust, dag en nacht, die het wilde dier en zijn afbeelding aanbidden en indien iemand het merkteken van zijn naam in ontvangst neemt."
(Openb. 14:9-11)

Er zijn verscheidene verschillende inzichten met betrekking tot de identiteit van het wilde beest. Sommigen zeggen dat het een letterlijke mens is, aan wie door de Tegenstander macht gegeven wordt. Anderen geloven dat het een systeem is dat al gaande is voor zolang als mensen bijeen gekomen zijn, en sommigen geloven dat het wilde beest opstandige mensen zijn. Wat ook dit wilde beest mag zijn, het staat op tegen God, en hen die het of het systeem of zichzelf aanbidden worden gekweld in de aanwezigheid van het Lammetje en Zijn boodschappers.

Boodschappers kunnen zowel engelen als mensen zijn. De Concordant Greek-English Keyword Concordance zegt (vertaald): boodschapper, iemand die een boodschap overbrengt, menselijke of hemelse koeriers.

Sommigen geloven dat deze boodschappers mensen zijn en zij citeren de woorden van Paulus aan de Korinthiërs:

"Of hebben jullie niet waargenomen dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En indien in jullie de wereld wordt geoordeeld, zijn jullie de minste van rechtbanken onwaardig. Hebben jullie niet waargenomen dat wij boodschappers zullen oordelen? En dan niet de zaken van het leven?"
(1 Kor. 6:2,3)

Anderen geloven dat deze boodschappers engelen zijn, aangezien zij gebruikt worden om mensen naar het oordeelsvuur van God te brengen:

"37 Hij nu, antwoordend, zei: "Die het goede zaad zaait is de Zoon van de mens.
38 Het veld nu is de wereld. En het goede zaad, dezen zijn de zonen van het koninkrijk, maar het giftige onkruid zijn de zonen van de boosaardige.
39 De vijand nu, die zaait, is de duivel. De oogst nu is de voltooiing van de aion en de oogsters nu zijn boodschappers.
40 Net zoals dan het giftige onkruid wordt bijeengeraapt en in vuur wordt verbrand, zo zal het zijn in de voltooiing van de aion.
41 De Zoon van de mens zal Zijn boodschappers afvaardigen en zal vanuit Zijn koninkrijk alle valstrikken en die de wetteloosheid doen bijeenrapen,
42 en zij zullen hen tot in de smeltoven van het vuur werpen. Daar zal het huilen zijn en het knarsen van tanden."
(Matt. 13:37-42)

"31 Wanneer nu ook maar de Zoon van de mens zal komen in Zijn heerlijkheid en al de heilige boodschappers met Hem, dan zal Hij gaan zitten op de troon van Zijn heerlijkheid.
32 En vlak voor Hem zullen al de natiën verzameld worden en Hij zal hen van elkaar afzonderen, net zoals de herder de schapen van de bokjes afzondert."
(Matt. 25:31,32)

Eén gedachte is dat de engelen gebruikt worden om bijeen te brengen en voor te bereiden en dat de heiligen gebruikt worden om samen met het Lammetje te

oordelen. Hoe dan ook, zij die in het vuur zijn zijn in de aanwezigheid van het Lammetje en Zijn boodschappers en zij worden niet, zoals algemeen gedacht, vernietigd of gemarteld in letterlijk vuur.

Deze drie termen: zwavel en vuur, vuur, en oven van vuur, zijn meer dan waarschijnlijk synoniem aan de Poel des Vuurs.

Wij weten wie het Lammetje is in Wiens aanwezigheid zij zijn:

"Jezus ... het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt."
(Joh. 1:29)

De onderschikking

De apostel Paulus geeft ons in 1 Korinthe 15:20-28 de procedure die God zal gebruiken om allen bij Hem te brengen. Het is wanneer we deze schriftgedeelten vergelijken met de schriftgedeelten in Openbaring dat wij zien hoe de Poel des Vuurs (Gods verterend vuur) allen tot onderschikking zal brengen.

Dit is vanwege bepaalde religieuze tradities geheel verloren gegaan, zowel voor die van hen die geloven in een letterlijk meer van vuur dat bereid is voor alle ongelovigen om hen voor eeuwig te martelen en voor hen die geloven dat een letterlijk meer van vuur de lokatie is waar God hun asresten zal opwekken en hen voor altijd met Hem in de eeuwigheid zal brengen. De laatste groep gelooft dat zij het woord van God op de juiste wijze snijden door deze delen van de Schrift van Openbaring toe te wijzen aan de Besnijdenisleer, terwijl beide delen (Korinthe en Openbaring) van doen hebben met Gods allen tot onderschikking brengen aan Hem.

In 1 Korinthe 15 lezen we:

"22 Want net zoals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden,

23 maar ieder in de eigen rangorde: de eerste vrucht van de oogst is Christus, vervolgens die van Christus zijn in Zijn aanwezigheid,

24 daarna het einde, wanneer Hij ook maar het koninkrijk aan Zijn God en Vader zal overdragen, wanneer ook maar Hij alle overheid en alle autoriteit en macht buiten werking zou stellen.

25 Want het is voor Hem bindend koning te zijn, totdat Hij al Zijn vijanden onder Zijn voeten zal plaatsen.

26 De laatste vijand die buiten werking wordt gesteld is de dood,

27 want alles onderschikt Hij onder Zijn voeten. Maar wanneer ook maar Hij zal zeggen dat alles onderschikt is, dan is dat duidelijk buiten Hem die aan Hem het al onderschikt.

28 En wanneer ook maar aan Hem het al zal worden onderschikt, dan zal de Zoon ook zelf onderschikt worden aan Hem die Hem het al onderschikt, opdat God, zal zijn alles in allen."

(1 Kor. 15:22-28)

Voor mij is dit met meest beslissende bewijs van de verzoening van allen, en dat God Alles in allen zal zijn. Ik kan niet zien hoe iemand iets anders dan die waarheid in deze verzen kan zien. Deze verzen tonen ons het hoe en Wie.

Christus zal heersen totdat allen aan Hem onderschikt zullen zijn (uitgezonderd God). Wij lezen hier van een tijd wanneer allen uiteindelijk aan Hem onderschikt zullen zijn: bij de voleinding. Op dat moment zal Hij het koninkrijk overdragen aan Zijn God en Vader.

De vraag die gesteld kan worden is: "Wie worden er onderschikt?"

Openbaring geeft ons het antwoord.

"Maar voor de timiden en voor die niet geloven en voor die gegruwd zijn en voor moordenaars en voor ontuchtige mannen en voor tovenaars en voor afgodendienaars en voor al de leugenachtigen, hun deel is in het meer, het brandende in vuur en in zwavel, dat is de tweede dood."
(Openb. 21:8)

Paulus vertelt ons in 1 Korinthe hoe dit kan zijn: "De laatste vijand die buiten werking wordt gesteld is de dood."

Als eenmaal de dood buiten werking is gesteld, alleen dan kunnen zij die in de Poel des Vuurs zijn onderschikt worden. De dood wordt niet afgeschaft ná de Poel des Vuurs bij de voleinding; ze wordt buiten werking gesteld in de Poel des Vuurs [Openb. 20:14].

Johannes vertelt ons dat op de nieuwe aarde de dood er niet meer zal zijn:

"1 En ik nam een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waar, want de eerste hemel en de eerste aarde kwamen weg en de zee was niet meer.

2 En ik nam de heilige stad waar, nieuw Jeruzalem, neerdalend vanuit de hemel vanaf God, gereed gemaakt zijnde zoals een bruid versierd is voor haar man.

3 En ik hoorde een grote stem vanuit de troon, zeggend: "Neem waar, de tent van God is met de mensen en Hij zal met hen in een tent wonen, en zij zullen Zijn volken zijn en God Zelf zal met hen zijn.

4 En Hij zal elke traan afwissen vanuit hun ogen en de dood zal er niet meer zijn, noch rouw, noch luidkeels roepen, noch ellende zal er meer zijn, want de eerste dingen kwamen weg."

5 En Die zit op de troon zei: "Neem waar, Ik maak alles nieuw!" En Hij zegt: "Schrijf, want deze woorden zijn betrouwbaar en waarachtig."

(Openb. 21:1-5)

Tijdens de nieuwe hemel en aarde lezen we dat de Poel des Vuurs (Gods verterend vuur) werkzaam is.

"6 En Hij zei tot mij: "Ik ben de Alfa én de Omega geworden, het Begin en het Einde. Ik zal aan die dorst heeft vanuit de bron om niet van het water van het leven geven.

7 Die overwint zal deze dingen als lotbezit ontvangen en Ik zal voor hem God zijn

en hij zal voor mij zoon zijn.

8 Maar voor de timiden en voor die niet geloven en voor die gegruwd zijn en voor moordenaars en voor ontuchtige mannen en voor tovenaars en voor afgodendienaars en voor al de leugenachtigen, hun deel is in het meer, het brandende in vuur en in zwavel, dat is de tweede dood."
(Openb. 21:6-8)

Zoals gezegd, er zijn er die door Christus aan God onderschikt zullen worden door het verterend vuur van God.

Ze zijn in de laatste aion in leven, de dood is afgeschaft geworden bij hun opstanding voor het Grote Witte Troon oordeel.

"11 En ik nam een grote witte troon waar en Die daar op zit, vanaf Wiens gezicht de aarde en de hemel vluchtten. En voor hen werd geen plaats gevonden.
12 En ik nam de doden waar, de groten en de kleinen, staande in het zicht van de troon. En boekrollen werden geopend. En een andere boekrol werd geopend, welke is van het leven, en de doden werden geoordeeld vanuit de dingen die geschreven zijn in de boekrollen, overeenkomstig hun werken.
13 En de zee geeft de doden die in haar zijn en de Dood en het Onwaarneembare geven de doden die in hen zijn en zij werden ieder geoordeeld naar hun werken.
14 En de Dood en het Onwaarneembare werden in het meer van het vuur geworpen; dit is de tweede dood: het meer van het vuur."
(Openb. 20:11-14)

Hier lezen we opnieuw van een dood die niet letterlijk is: "En ik nam de doden waar, de groten en de kleinen, staande in het zicht van de troon."

Deze doden (die voor Hem staan) zullen uiteindelijk levend gemaakt worden in Christus, net zoals wij die eens dood waren levend gemaakt zijn in Christus.

"1 En jullie, die doden zijn in jullie misstappen en zonden,
2 in welke jullie eens wandelden overeenkomstig de aion van deze wereld, overeenkomstig de overste van de autoriteit van de lucht, van de geest die nu inwerkt in de zonen van de ongezeglijkheid,
3 in wie ook wij eens allen verkeerden in de begeerten van ons vlees, doende de wilsbeschikkingen van het vlees en van de denkwijzen. En wij waren van nature kinderen van verontwaardiging, zoals ook de overigen,
4 maar God, rijk zijnde in ontferming, vanwege Zijn vele liefde, waarmee Hij ons liefheeft,
5 maakt ook ons, die doden zijn door de misstappen en door de begeerten, samen levend in Christus (in genade zijn jullie geredden)."
(Efe. 2:1-5)

Die geest van koppigheid moet uit hen verwijderd worden, zoals die uit ons werd verwijderd. Dat is onderschikking, dat is Gods verterend vuur, dat is wat Hij bereikt in hen die hun deel hebben in de Poel des Vuurs; zij zullen de laatsten zijn die tot onderschikking aan God gebracht zullen worden. En wanneer dat eindelijk zo zal zijn, dan zal God inderdaad Alles in allen zijn.

Deel 8 - De opstanding, tot nu toe slechts één maal

"Horend nu van de opstanding van doden, schertsten dezen inderdaad, maar anderen zeggen: "Wij zullen jou aangaande dit weer horen.""
(Hand. 17:32)

De opstanding van Jezus uit de doden is een opstanding die slechts één maal gebeurd is. Er waren anderen waarvan we lezen dat ze uit de dood werden opgewekt, maar op den duur stierven ze allen weer. Alleen Jezus stond op uit de dood, om nooit weer te sterven. We lezen in 1 Timotheüs 6:13-16.

"Ik geef aan jou opdracht in het zicht van God, Die het al levend maakt, en van Jezus Christus, Die getuigenis geeft aan Pontius Pilatus, de goede belijdenis, bewaar jij het voorschrift, vlekkeloos en onbesproken, tot aan het te voorschijn komen van onze Heer, Christus Jezus, Welke in eigen perioden de gelukkige en alleen-Machthebber zal tonen: de Koning van die koning zijn, en de Heer van die heer zijn, Die alleen onsterfelijkheid heeft, huizend in een ontoegankelijk licht, Die niemand van de mensen waarnam en ook niet waarnemen kan, aan Wie zij eer en de aionische kracht! Amen!"

Doorheen heel de religie geloven de meesten dat als het lichaam sterft, de ziel ergens anders leeft. Dat geloof maakt de opwekking van het lichaam tot een niet noodzakelijk proces. Dit is meer dan waarschijnlijk waarom Paulus bespot werd door de filosofen op de Areopagus. Alleen al de gedachte dat een lichaam nodig is om na de dood in leven te kunnen zijn was belachelijk voor hun religie en hun filosofieën over het leven na de dood. Maar Paulus vertelt ons dat zonder de opstanding van het lichaam er geen leven na de dood is. We zijn er gewoon niet meer.

"Indien nu van Christus wordt geproclameerd dat Hij is gewekt vanuit doden, hoe zeggen sommigen onder jullie dat er geen opstanding van doden is? En indien er geen opstanding van doden is, dan is Christus ook niet gewekt! En indien Christus niet is gewekt, is dus onze proclamatie leeg en is ook jullie geloof leeg. Dan worden wij ook leugenachtige getuigen van God gevonden, omdat wij getuigenis geven tegen God dat Hij de Christus wekt, Die Hij niet wekt, wanneer dus namelijk doden niet worden gewekt. Want indien doden niet worden gewekt, is ook Christus niet gewekt. En indien Christus niet is gewekt, is jullie geloof zinloos en zijn jullie nog in jullie zonden. Dus gingen ook die in Christus ter ruste werden gelegd verloren. Indien wij alleen in dit leven op Christus gehoopt hebben, zijn wij erbarmelijker dan alle mensen."
(1 Kor. 15:12-19)

Paulus moest zijn hele leven na zijn ommekeer op de weg naar Damascus vechten tegen filosofieën en religie, niet alleen vanuit de heidense religies, alsook de Joodse, maar vaak tegen hen die gelovigen in Christus waren, die terug bleven gaan naar de heidense leren die zij eens omarmd hadden; en een van die leringen waar zij naar terug gingen was die dat de lichamelijke opstanding uit de dood onnodig was voor het leven na de dood.

In 2 Timotheüs waarschuwt Paulus Timotheüs voor twee die stelden dat de opstanding reeds had plaatsgevonden.

"Maar ga om de onheilige, lege klanken heen, want zij zullen de oneerbiedigheid nog meer doen vorderen, en hun woord zal gangreen als weide hebben, van wie zijn Hymeneüs en Filetus, die afwijken aangaande de waarheid, zeggend dat de opstanding reeds is gebeurd. En zij werpen het geloof van sommigen omver."
(2 Tim. 2:16-18)

Hymeneüs en Filetus onderwezen meer dan waarschijnlijk dat de opstanding niet een letterlijke opstanding uit de doden is, maar een geestelijke opstanding, zonder het lichaam, wat veel lijkt op wat door velen vandaag wordt geloofd, nl. dat de ziel doorleeft zonder het lichaam.

Christus' opstandingslichaam is het model van het geestelijk lichaam dat nodig is voor leven na de dood. Zijn opstanding uit de doden is de verwachting die we allen hebben, die ons de zekerheid geeft dat ook wij zullen opstaan uit de doden en leven ontvangen dat voorbij het bereik van de dood gaat, dwz. levendmaking, onsterfelijkheid. Niemand van ons heeft nu onsterfelijkheid, er is geen deel in ons dat God geschapen heeft dat verder leeft na de dood. Het enige dat we van God dragen dat eeuwig is, is de geest die God in ons blies tijdens onze verwekking. Dit is waarom Jezus zei:

"Vader, tot in Uw handen plaats Ik Mijn geest."
(Luc. 23:46)

Hij zei dat omdat God de Vader is van alle geesten:

"Maar zullen wij niet veeleer onderschikt worden aan de Vader van de geesten, en zullen wij leven?"
(Hebr. 12:9)

Indien de ziel het eeuwige deel van de mens zou zijn zou men denken dat Jezus gezegd zou hebben: "In Uw handen plaats Ik Mijn *ziel*." Maar de ziel is net zo sterfelijk als het lichaam. Het is de geest die leven geeft en het is de geest die levend maakt.

"De geest is die levend maakt."
(Joh. 6:63)

Vandaag zijn er, onwetend, vele gelovigen in Christus die deze waarheid bespotten en het geloof van Hymeneüs en Filetus ondersteunen, alsook dat van de filosofen op de Areopagus, dat de opstanding niet nodig is voor onsterfelijkheid, daarbij een lichamelijke opstanding uit de dood tot een anti-climax maken.

Jezus was in de hof, biddend dat de beker die Hij op punt stond te drinken van Hem weggenomen zou worden. Waarom kan dan iemand menen dat Hij zo'n verzoek zou doen als Hij geloofde dat Hij op het moment van Zijn dood in de hemel zou zijn? Jezus wist heel goed dat als God Hem niet deed opstaan bij de voltooiing

van de drie dagen en nachten in de , die Hij vanuit de Schrift profeteerde, Hij in de dood zou blijven tot de algemene opstanding van de doden, een opstanding die Hij Zelf meldde aan Zijn discipelen doorheen Zijn bediening, die hen zou doen opstaan uit de doden.

"Verwonder je toch niet dat het uur komt waarin allen in de grafgewelven Zijn stem zullen horen. En die het goede doen zullen uitgaan tot in opstanding van leven, maar de slechte dingen verrichtende tot in opstanding van beoordeling."

(Joh. 5:28,29)

Paulus herhaalt deze waarheid verscheidene jaren later, bij zijn rechtszaak in Jeruzalem:

"Maar ik belijd dit aan u, dat volgens de weg die zij een groepering noemen, ik zo de van de vaders geërfde God dien, gelovend al wat geschreven is overeenkomstig de wet en de profeten, verwachting hebbend in God, in welke dezen ook zelf uitzien naar opstanding, op punt staande rechtvaardigen te zullen zijn, en bovendien van onrechtvaardigen."

(Hand. 24:14,15)

Later in zijn rechtszaak zou Paulus de vraag stellen:

"Waarom wordt het bij jullie ongelooflijk geoordeeld indien God doden opwekt?"

(Hand. 26:8)

Die vraag zou aan miljoenen mensen gesteld kunnen worden die zichzelf Christen noemen, alsook aan miljoenen die ander religieus onderwijs volgen over het leven na de dood.

Waarom viert miljoenen in deze wereld de dood en opstanding van Jezus, terwijl men gelooft dat de uiteindelijke gebeurtenis (Zijn opstanding) niet nodig is voor onsterfelijkheid?

Het is omdat Hij opstond uit de doden dat wij onsterfelijkheid zullen hebben dat Hij de Eerstelingsvrucht van allen genoemd wordt die op zullen staan uit de dood:

"Maar nu: Christus is gewekt vanuit doden, als eerste vrucht van de oogst van die ter ruste gelegd zijn."

(1 Kor. 15:20)

Indien er een Eerstelingsvrucht is zullen er andere oogsten zijn die tot leven zullen komen. Paulus vertelt ons in Romeinen 8:22,23 ...

"Want wij hebben waargenomen dat de hele schepping, tot nu toe, samen zucht en samen barensweeën heeft. En niet alleen dat, maar ook wijzelf, de eerste vrucht van de oogst van de geest hebbend, ook wijzelf zuchten in onszelf, zoonschap afwachtend, de verlossing van ons lichaam."

Wij, de gelovigen, hebben een eerstelingsvrucht van de geest, wij zullen de eersten van heel de mensheid zijn die opstaan uit de doden, wij zijn het die het

zoenschap verwachten, de verlossing van onze lichamen. Wij verwachten gekleed te worden met een geestelijk lichaam; het zielse lichaam dat we nu hebben zal vergaan in de grond, omgezet worden in stof. Om iemand van de mensheid onsterfelijkheid te kunnen geven hebben we een geestelijk lichaam nodig ("Er wordt een ziels lichaam gezaaid, er wordt een geestelijk lichaam gewekt. Indien er een ziels lichaam is, dan is er ook een geestelijk lichaam. Zo is het ook geschreven: de eerste mens, Adam, werd tot een levende ziel, de laatste Adam tot een levendmakende geest."-1 Kor. 15:44,45), een lichaam zoals het lichaam dat Christus Jezus nu heeft. Het lichaam waarmee Hij uit de tombe verrees was niet hetzelfde lichaam dat drie dagen eerder in de tombe was geplaatst; wij weten dit door Zijn vele verschijnen aan hen die Hem kenden vóór en na Zijn opstanding.

Maria Magdalena herkende Hem pas nadat Hij haar naam had gezegd:

"Jezus zegt tot haar: "Vrouw, waarom huil je, wie zoek je?" Deze, menend dat het de tuinman is, zegt tot Hem: "Heer, indien u Hem wegdroeg, zeg mij waar u Hem plaatste en ik zal Hem wegnemen." Jezus zegt tot haar: "Maria!" Deze nu, zich kerend, zegt tot Hem in het Hebreeuws: "Rabboeni!", wat wil zeggen: "Leraar!" Jezus zegt tot haar: "Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet omhoog gegaan naar Mijn Vader. Ga nu naar Mijn broeders toe en zeg tot hen: 'Neem waar, Ik ga omhoog naar Mijn Vader en jullie Vader en Mijn God en jullie God.'"

(Joh. 20:15-17)

De twee op de weg naar Emmaüs herkenden Hem pas nadat Hij brood met hen brak en het aan hen gaf:

"En het gebeurde bij Zijn neerleunen met hen, dat Hij, het brood nemend, het zegent. En het brekend overhandigde Hij het aan hen. Nu werden hun ogen ontsloten en zij herkennen Hem. En Hij werd onzichtbaar voor hen."

(Luc. 24:30,31)

Zijn lichaam was (en is) een fysiek (tastbaar) geestelijk lichaam, niet een geestlichaam zoals velen veronderstellen dat de doden nu hebben, of een ziellichaam dat velen veronderstellen de doden hebben (een geestlichaam of ziel zou onzichtbaar zijn). We lezen van dit geestelijk lichaam toen Hij aan de discipelen verscheen.

"En verschrikt wordend en zeer bevreesd wordend, meenden zij een geest te aanschouwen. En Hij zei tot hen: "Waarom zijn jullie verontrust? En waarom komen redeneringen op in jullie harten? Neem Mijn handen en Mijn voeten waar, dat Ik het Zelf ben! Betast Mij en neem waar dat een geest geen vlees en beenderen heeft, zoals jullie aanschouwen dat Ik heb."

(Luc. 24:37-39)

Jezus scheen verbaasd te zijn over de onwetendheid van de discipelen. Hoe konden zij een geest zien? Hoe konden zij een geestlichaam zien? Dat konden ze niet, want het zou voor hen onzichtbaar zijn. Hij vroeg: "Waarom zijn jullie verontrust? En waarom komen redeneringen op in jullie harten?" Dan vraagt Hij hen Hem aan te raken. Was een opgestaan lichaam een verrassing voor hen? Ze zagen Lazarus uit de

tombe komen nadat deze vier dagen dood was geweest. Het verschil? Lazarus had nog steeds bloed in zijn lichaam, hij was nog steeds sterfelijk. Jezus' bloed was bij de kruisiging weggevoerd uit Zijn lichaam. Hij had nog steeds de open wonden in Zijn handen en voeten, alsook in Zijn zijde. Thomas stak er zijn vingers in. Open wonden zouden nog bloeden, een teken dat sterfelijk leven zou aanduiden (Lev. 17:11). Dit nieuwe lichaam had geen bloed in zich, en stond het daar, pal voor hen. Zijn lichaam is het type lichaam dat allen zullen hebben om zo een lotdeel te hebben in het Koninkrijk van God, zo vertelt Paulus ons:

"En dit zeg ik met nadruk, broeders, dat vlees en bloed niet het koninkrijk van God als lotbezit ontvangen, en ook kan de vergankelijkheid niet de onvergankelijkheid als lotbezit ontvangen."

(1Kor. 15:50)

Zo lang als er bloed in het lichaam is, worden we geacht vergankelijk te zijn, sterfelijk, en geen sterveling zal een lotdeel in het Koninkrijk van God genieten. Er zullen stervelingen zijn in het Koninkrijk van God. We lezen hiervan in Micha 4:2.

" En vele natiën gaan en zei zeiden: Ga!, en wij zullen opgaan naar de berg van JAHWEH en naar het huis van de Elohim van Jakob. En Hij zal ons wijzen over Zijn wegen en wij zullen op Zijn paden wandelen, want van Zion zal wet uitgaan en een woord van JAHWEH van Jeruzalem."

"En Hij oordeelt tussen de natiën en Hij corrigeert vele volken. En zij slaan hun zwaarden om in houwelen en hun speren in snoescharen. Geen natie zal het zwaard opheffen tegen een natie, en zij zullen de oorlog niet langer leren."

En we lezen in Openbaring 20:4 dat sommige van deze stervelingen een deel zullen hebben in het heersen gedurende het Koninkrijk van God.

"En ik nam tronen waar en zij gaan op hen zitten. En aan hen werd oordeel gegeven. En de zielen van die met de bijl geëxecuteerd zijn vanwege de getuigenverklaring van Jezus en vanwege het woord van God en die het wilde dier noch de afbeelding er van aanbidden en niet het merkteken op het voorhoofd of op hun hand in ontvangst namen, zij leven en zij zijn koningen met Christus, duizend jaren."

Maar geen van deze mensen zal onsterfelijk zijn. Daarom lijkt het er op dat zij tijdens die tijd niet ten volle zullen genieten van hun lotdeel. Zij zullen nog steeds onder de vloek van de dood zijn.

"Niet langer zal daar een zuigeling van dagen zijn en een oude man die niet zijn dagen zal vullen, want de jongeman zal sterven als een zoon van honderd jaren en de zondaar zal als zoon van honderd jaren weinig achtiging hebben."

(Jes. 65:20)

Van de onsterfelijken, zij die in Christus geloofden tijdens deze tijd van genade en levend gemaakt zijn, wordt gezegd dat zij een hogere positie met Christus zullen innemen:

"Of hebben jullie niet waargenomen dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En indien in jullie de wereld wordt geoordeeld, zijn jullie de minste van rechtbanken onwaardig. Hebben jullie niet waargenomen dat wij boodschappers zullen oordelen? En dan niet de zaken van het leven?"

(1 Kor. 6:2,3)

Tijdens de laatste aion (de nieuwe hemel en de nieuwe aarde) zullen zij met sterfelijke lichamen de boom des levens hebben voor hun genezing.

"In het midden van haar plein en aan deze en aan de andere kant van de rivier, staat hout van leven, twaalf vruchten makend, overeenkomstig iedere maand de vrucht er van afgevend. En de bladeren van het hout zijn tot genezing van de natiën."

(Openb. 22:2)

De vrucht er van zal voorkomen dat ze sterven.

"En ik nam een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waar, want de eerste hemel en de eerste aarde kwamen weg en de zee was niet meer. ... En Hij zal elke traan afwissen vanuit hun ogen en de dood zal er niet meer zijn, noch rouw, noch luidkeels roepen, noch ellende zal er meer zijn, want de eerste dingen kwamen weg."

(Openb. 21:1,4)

Wij weten dat bij de voleinding van de tijd er geen enkele vorm van dood meer zal zijn (zie deel 7 - de Poel des Vuurs), daarom zullen op dat moment alle lichamen tot geestelijke lichamen gemaakt worden.

Zij die op dat moment van de nieuwe hemel en nieuwe aarde sterfelijk zijn, zullen niet hoeven te sterven om een geestelijk lichaam te kunnen krijgen; we weten dit omdat Johannes ons vertelt dat op de nieuwe aarde, tijdens de laatste aion, er geen dood meer zal zijn (Openbaring 21:4). Zij die tijdens die aion sterfelijk zijn, zullen, na hun onderschikking, veranderd (levend gemaakt) worden, zoals van die heiligen wordt gezegd dat ze veranderd zullen worden bij de komst van Christus in 1 Korinthe 15:51-53.

"Neem waar, ik zeg jullie een geheim! Wij zullen inderdaad niet allen ter ruste gelegd worden, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in de knippering van het oog, in de laatste bazuinstoot. Want Hij zal de bazuin blazen en de doden zullen onvergankelijk gewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want het is voor dit vergankelijke bindend onvergankelijkheid aan te trekken en voor dit sterfelijke onsterfelijke aan te trekken."

Deze verandering van sterfelijk naar onsterfelijke (door levend making) is te danken aan hun onderschikt worden aan Christus waarvan Paulus spreekt in 1 Korinthe 15:20-28. Die onderschikking komt door het verterend vuur van God dat brandt in allen die gezuiverd worden. We lezen nergens in de Schrift van een opstanding vanuit de zogeheten Poel des Vuurs, dus is deze leer gefabriceerd; maar we lezen wel van een onderschikking en die onderschikking vindt plaats in een figuurlijke Poel des Vuurs. En zodra dat proces in ieder individu compleet is zal Gods verterend vuur (zuivering) bereikt hebben wat het bedoelt te bereiken:

complete kennis van Hem Zelf gevend aan allen. Wanneer zij tevoorschijn komen uit deze onderschikking zullen ze levend gemaakt worden. Wanneer de laatste mens tevoorschijn komt kan en zal gezegd worden dat alle vorm van dood niet meer is; allen zijn in leven (levend gemaakt) en God is Alles in allen.

Maar op dit moment is alleen Christus opgewekt geworden, levend gemaakt uit de dood. Alleen Hij heeft onsterfelijkheid (1 Tim. 6:16).

Zodra dit gerealiseerd is kunnen we op prijs stellen waar Jezus pijn over leed in de hof in de nacht voor Zijn kruisiging. Hij liet alles over in de handen van Zijn Vader (God). Hij had niet de illusie dat op de onmiddellijke tijd van Zijn overlijden Hij levend zou zijn, met een lichaam. Hij kende de Schrift die de waarheid leerde. Hij had Jesaja's verslag gelezen.

"Uw doden zullen leven, mijn karkas zal opstaan. Word wakker en jubel die tabernakelen in de grond, want de nachtmist van de lichten is jouw nachtmist en het land van de genezers werpt neer."
(Jes. 26:19)

Hij was bekend met de woorden van Job:

"Maar ik, ik weet dat mijn Verlosser leeft. En ten laatste zal Hij opstaan op de grond. En nadat mijn huid dit lichaam omringd heeft, zal ik vanuit mijn vlees Eloah waarnemen, Die ik voor mijzelf zal waarnemen. En mijn ogen zien en ik ben geen vreemde. Mijn nieren zijn uitgeput in mijn schoot."
(Job 19:25-27)

En dat waren ook Hosea, Daniël en de andere profeten met betrekking tot de opstanding.

Het geloof van Jezus was in Zijn Vader, dat Hij zou doen wat Hij beloofde: Hem na drie dagen en drie nachten opwekken uit het gebied van de dood. En Hij deed het. Maar gedurende die tijd in de tombe was Jezus dood, net als alle anderen die nu dood zijn, wachtend op hun ontwaken. Dit is waarom de opstanding zo belangrijk is; het is het enige bewijs dat we hebben van Gods kracht om ons allen uit de doden op te wekken. Hij demonstreerde dit door Zijn Zoon:

"Deze, naar de bepaalde raad en voorkennis van God uitgeleverd, ruimen jullie, door de hand van wettelozen vastnagelend, uit de weg, Die God doet opstaan, de barensweeën van de dood losmakend, omdat het niet mogelijk was Hem onder hem vast te houden."
(Hand. 2:23,24)

De weeën van de dood zullen op een dag voor allen afgeschaft worden vanwege Christus, de Eerstelingsvrucht uit de doden, en dan zullen Paulus' woorden uitkomen:

"Want het is voor dit vergankelijke bindend onvergankelijkheid aan te trekken en voor dit sterfelijke onsterfelijkheid aan te trekken. En wanneer ook maar dit vergankelijke onvergankelijkheid zou aantrekken, en dit sterfelijke onsterfelijkheid zou aantrekken, dan

zal het woord waar worden dat is geschreven: "De dood werd opgeslokt tot in de overwinning." Waar, dood, is jouw overwinning? Waar, dood, is jouw stekel? De stekel nu van de dood is de zonde en de macht van de zonde is de wet. Maar dank aan God, aan Die aan ons de overwinning geeft door onze Heer, Jezus Christus."

(1 Kor. 15:53-57)

Johannes vertelt ons:

"En niemand is omhoog gegaan tot in de hemel dan Die vanuit de hemel neerdaalde, de Zoon van de mens die in de hemel is."

(Joh, 3:13)

En wij? Wij wachten!

Rick.